(ਬੀਤੇ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ)

੧ਓ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਾਇ.

— ਸੰਤ ਟਹਿਲ ਸਿੰਘ

ਬੀਤੇ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ

ਸੰਤ ਟਹਿਲ ਸਿੰਘ ਜੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariElibrary@gmail.com

ਲੇਖਕ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ
ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ

(ਚੀਤੇ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ)

੧੭ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਾਇ.

ਮੈਂ — ਅਬ ਉਸ ਪਿੰਡ ਰਿਆਸਪੁਰ ਦੀ ਸਾਖੀ ਲਿਖਣ ਲੱਗਾ ਹਾਂ
ਜਿਸ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ ਨਿਵਾਜਿਆ
ਸੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਪਹਿਲੀ ਨੂੰ ਤਾਰ ਦੇ ਤੌਰ ਜਦ ਏਥੇ ਆਏ ਚਰਨ ਪਾਏ ਜਿਥੇ
ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੂਰ ਤਸੀਲ ਸ਼ਕਰਗੜ੍ਹ ਗੱਦੀ ਦੇ ਉਤਰ ਪਛਮ ਜਿਸ ਥਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ
ਗਈ ਦਰਬਾਰ ਪੁਰ (ਨੂਣ ਪਾਕਸਤਾਨ) ਹੈ ਏਥਾ ਅਤੇ ਘੱਣੇ ਰਿਖਾਂ ਹੇਠ ਏ ਤੁਰ
ਜਦ ਆਪਣੀ ਟਹਲ ਦੀ ਫਸਲ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਛਿਛਰੇ ਦੇ ਰੁਖ ਦੀ
ਛਾਵੇਂ ਡੇਰਾ ਕੀਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਬਾਲੀ ਆਪੀਨਸੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੂੰ ਤੇ —
ਪਹਲੇ ਆਗਾਹੀ ਹੈ ਸੁਣ ਆਸੀ ਭੁਖੇ ਸਰਨਾਂ ਪਿੰਡ ਦੂਰ ਹਾ ਤੇਰਾ ਕੀ ਤਾਈ ਕਿਸੇ
ਪਿੰਡ ਦੇਸ਼ ਤੇਰਾ ਕੁਝਾਂ ਦੇ ਤਾਂ ਰੋਟੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਨਹੀਂ ਰਾਸੀ ਖੇਤ ਦੀ ਰਸਨਾ ਤ ਫੁਲ
ਰਿਹੇ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਏਥ ਰੋਗ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਜਟਾਂ ਦੇ ਦਾਣਿਆਂ ਦੇ ਬੋਹਲ ਲਗੇ
ਤੋਹਿ ਸਨ ਰਾਤ ਹੋਈ ਤਾਂ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਨੇ ਵਡੇ ਭਰਾ ਦੇਖੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕੇ ਪਿੰਡ ਜਾਕੇ ਰੋਟੀ
ਖਾ ਆਏ ਫਿਰ ਮੈਂ ਖੜ੍ਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਵਡਾ ਭਰਾ ਗਿਆ ਤੇ ਛੋਟਾ ਆਪਣੇ ਖੇਤ
ਚ ਦਾਣੇ ਫੇਰੀ ਆਂ ਕਰ ਕਰ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੋਹਲ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿਤਾ ਸੀ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਖ
ਕੇ ਬਿਤਿਆ ਏਥ ਬਾਬਾ ਜਟ ਦਾਣੇ ਚੋਰੀ ਕਰਦੀ ਏ ਜਦ ਉਹ ਏਸ ਦੇਸ ਤੁ ਫਿਰਸਾ
ਤੋਹਿਆ ਤਾਂ ਹਜੂਰ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕੇ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਤੇ ਲਿਆ
ਮੈਂ ਮਰਦਾਨੇ ਜਟ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆਂ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਛ ਕੀਤੀ ਕੇ ਦਾਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ
ਨੀ ਆਗੂ ਉਸ ਕਿਹਾ ਕੇ ਮੈਂ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਦਾਣੇ ਵਡੇ ਭਰਾ ਦੇ ਢੇਰ
ਵਿਚ ਪਾਏ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੁਛਿਆ ਤਾਂ ਜਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕੇ ਉਹ ਮੇਰਾ ਵਡਾ
ਭਰਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਖਰਚ ਬਹੁਤ ਹੈ ਜੀ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਵਾਸਤੇ ਕਰਦੀ ਏ ਰੁਕਸੇ —
ਸੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨ ਲਗੇ ਤੇ ਉਸ ਦੀ
ਸਹੈਤਾ ਹੀ ਹੋ ਜਾਏ ਫਿਰ ਵਡਾ ਭਰਾ ਆਇਆ ਤੇ ਨਾ ਸੈ ਸਾਂਝਾਂ ਸਲੀਕੇ ਦੀ
ਪਾਣੀ ਲਿਆ ਤੇ ਛੋਟੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕੇ ਤੂੰ ਰੋਟੀ ਖਾਹ ਆ ਛੋਟਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਵਡਾ ਉਸੇ
ਦਾਣੇ ਚੁਕ ਪਿਆ ਆਪਣੇ ਬੋਹਲ ਵਿਚੋਂ ਦਾਣੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਦੇ ~~ਢੇਰ~~ ਦਾਣਿਆਂ ਵਿਚ
ਪਾਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਫੇਰ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਹੀ ਪੁਛ ਕੀਤੀ ਕੇ ਭਰਾ ਦੇ ਦਾਣੇ ਚੋਰੀ
ਕੀਤੇ ਨੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮੈਂ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ
ਦਾਣੇ ਨਿਕੇ ਭਰਾ ਦੇ ਦਾਣਿਆਂ ਵਿਚ ਪਾਏ ਨੇ ਕਾਰਨ ਪੁਛਣ ਤੇ ਉਸ ਵੀ ਤੇ —
ਜਵਾਬ ਦਿਤਾ ਕੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮੇਰਾ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਹੈ ਬੁ ਏਹੀ ਸਹੈਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਦਾਂ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਬਣਿਆ ਕੇ ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਾ ਲਗੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹੈਤਾ
ਵੀ ਹੋ ਜਾਏ ਮੈਂ ਤਾਂ ਪਰਗਣੇ ਦਾ ਸਾਥਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਾਬਕੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵੀ ਮਿਲ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਮੇਰੇ ਨਿਕੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਧੀ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਇਹ ਸਹੈਤਾ ਹੀ ਤੇ —

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਤਿ ਪਤਨੀ ਸਤਾ ਦੇਖ ਕੇ ਆਪ ਉਸਾਰ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀਤਾ ਕੇ ਚੰਦਵੀ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਇਹ ਧਰਤੀ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਖੇਤੀ ਕੀਤੀ ਕਈ ਅਰਸਾ ਤੇ ਉਥੇ ਹੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਦੇਹਾ ਬਣਾਇਆ ਤੇ ਫਿਰ ਉਥੇਂ ਹੀ ਆਖਰੀ ਵੇਲਾ ਕੀਤਾ ਫਿਰ ਦੋਵੇਂ ਦੀ ਅੰਸ ਬੰਸ ਏਦਾ ਪਿੰਡ ਏਦਾ ਅਤੇ ਬਨੂੰ ਦੀ ਅੰਸ ਬੰਸ ਵਿਆਸ ਪੁਰ ਪਿੰਡ ਵਸੇ ਸੋ ਉਸ ਵਿਆਸੋਂ ਪੁਰ ਪਿੰਡ ਦਾ ਜੋਖ ਸਿਖ ਹਿਰਾ ਜਾਂ ਜਿਸ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਾਰੇ — ਧਾਤ ਸਾਤ ਜੀ ਨੇ ਚਰਨ ਪਾਕੇ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤੇ ਵਰ ਦਿਤਾ ਕੇ ਵਿਆਸੋਂ ਪੁਰ ਬਹੁਤ ਰੰਗ ਲਗਾ ਰਹਿਆ ਹੈ ਇਹ ਸਾਖੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਈ ਜਿਲਾ ਸਿਆਲਕੋਟ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਦੇ ਆਪ ਇਸ ਪਿੰਡ ਚਰਨ ਪਾਏ ਬੜਾ ਮੇਲਾ ਹੋਇਆ ਬੋਲੇ ਤੇ - ਸੰਗਤ ਸੁਣੀ ਸੰਗਤ ਦੇਖ ਕੇ ਗੁਰੂ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਪਹਿਰੂ ਰਸਤਾ ਤੇ — ਦੂਰ ਲਿਖੇ ਤੇ ਚਰਨ ਪਾਣ ਹੋਇਆ ਕੇ ਬੜੇ ਪਾਈ ਵਿਆਸ ਪੁਰ ਬੜਾ ਰੰਗ ਲਗਾ ਹੋਏ ਏਥੇ ਬਾਣੀ ਸੰਗਤ ਹੈ ਏਥੇ ਵੇਲੀ ਸਤਿਤ ਬਾਪਲਾ ਰਾਗੀਦਾ ਹੈ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਅੰਤ ਬਾਬਾ ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵੱਲ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦੇ ਆਹਿ ਨੇ ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਜੈਂਦੇ ਨੇ — ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਬਾਪੜਾ ਦੇ ਕੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਸਿਖਾ ਨੂੰ ਸਿਖ ਸਤ ਦੇਣੀ ਬਸ ਫੇਰ ਕੀ ਸੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੜੇ ਗੁਰਮੁਖ ਸਤਾ ਵਾਲੇ ਸਨ ਫੇਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੁਹਾਗੇ ਵਾਲਾ ਫੇਰਾ ਹੋਇਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀ ਦੇਣ ਜਿਸ ਵਿਚ ਰਹੀ ਬੜਾ ਰੰਗ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕੇ ਤੁਸੀ ਗੁਰ ਦੇ ਸਿਖ ਹੋ ਕੇ ਦਸ-ਦਸ ਰੁਪਏ ਹੱਥ ਵਿਚ ਜੋੜ ਦੋ ਤੇ ਸਾਰੇ ਆਕੜੇ ਰਜ ਵਡਿ ਅਤੇ ਇਕ ਥਾਂ ਸੰਗਰ ਹੋਏ ਬਾਬਾ ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਜਿਦਾ ਰਹਿ ਇਹ ਧਰਤ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਰਹੀ ਸਦਾ ਧਾਰੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸੂਰਤ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਸੇ ਪਿੰਡ ਵਿਆਸ ਪੁਰ ਨੂੰ ਚਰਨ ਪਾਕੇ ਇਕ ਫੇਰ ਕੀਤਾ ਆਪ ਜੀ ਦੀ
ਇਸਾਰੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਆਈ ਬੜਾ ਮੇਲਾ ਹੋਇਆ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹਰ ਸਾਲ ਇਥੇ ਚਰਨ ਪਾਕੇ ਸਾਡੇ ਗੁਰ ਪਹਿਰੂ ਕਰੋ ਜੀ ਸੰਗਤ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਚਰਨ ਪੈਣ ਗਏ ਤਾਂ ਇਕ ਸੂਬਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੁਲਾਨ ਸੰਗਿਆਂ ਦਾ ਸਾਤਸ਼ਾ ਸਨ ਇਕ ਇਹ ਧਾਰ ਕੇ ਕਿ ਸੈਨੂੰ ਆਪ ਖਸਾ ਕੇ ਨਾਮ ਦੇਣਗੇ ਤਾਂ ਜਾਣਾਗਾ ਕੇ ਗੁਰੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਕੋਠੇ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਉਸਾਰ ਦੇ ਸਕਾਨ ਵਿਚ ਚਰਨ ਪੈਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਨੇੜ ਉਤਾਂ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਦੀਤ ਕਾਕਾ ਹੇਠਾਂ ਆ ਜਾ। ਫੇਰ ਕੀ ਸੀ ਸੂਬਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੋਠੇ ਤੁ ਛਾਲ ਸਾਰਕੇ ਚਰਨਾ ਤੇ ਢਹਿ ਪਿਆ ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਹੋਕੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਕੇ ਨਾਮ ਬਖਸ਼ੋ ਫਿਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਸੇ ਪਿੰਡ ਰਿਆਂਸ ਪੁਰ ਨੂੰ ਅਟਕ ਪਰਤਾਪੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਚਰਨ ਪਾਕੇ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤੇ ਨਿਆਣੀ ਪੌਲੀ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਕੀਤਾ 1980 ਸਨ ਵਿਚ ਨਾਮਧਾਰੀ ਦੇ ਮੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਗਏ ਤੇ ਮੇਲੇ ਦਾ ਭੋਗ ਪਿਆ ਤਾਂ ਕਵੇਰੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਤੇ ਰਿਆਂਸ ਪੁਰ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਸਾਡੇ ਨਗਰਾਂ ਵਿਚ ਮੇਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਆਪ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਵੋ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਸੰਤ ਆਸਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਰਨਾ ਵਾਲੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਬੜਾ ਜਿਗਰ ਤੋਂ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਿਆ ਦੀਆਰਕ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੰਤ ਜੀ ਕਵੇਰੇ ਰਿਆਂਸ ਪੁਰ ਸਾਡੀ ਨਿਆਣੀ ਪੌਲੀ ਹੈ ਉਥੇ ਅਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਚਰਨ ਪਾਵਾਂਗੇ ਦੋਵਾਂ ਨਗਰਾਂ ਵਿਚ ਵਡੇ ਮੇਲੇ ਹੋਏ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਕੀਤੀ ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਆਖੀਰੀ ਭੈਣੀ ਸੰਕੇਤ ਸੰਡੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣ ਪਧਾਰੇ ਤਾਂ ਸੰਤ ਬਾਬੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਘੋੜਿਆਂ ਵਾਲਿਆ ਇਲਾਕਾ ਸੁਰੇਗੀਆਂ ਤੁੰਗਵਾਲੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਦਸਿਆ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਡੀ ਨੂੰ ਜਾ ਰਹੇ ਨੇ ਇਨ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਾਲੇ ਤੁੰਗਵਾਲੇ ਜਾਣੀ ਭੇਤ ਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣਗੇ ਸੰਗਤ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਲਵੇ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਸਾਰੀ-ਸਾਰੀ ਕੁਲ ਸੰਗਤ ਦਰਸ਼ਨਾ ਦੀ ਤਾਂਘ ਲੈ ਕੇ ਬੈਠੀ ਸੀ ਰਾਹ ਦੀ ਖਰਾਬੀ ਕਰ ਕੇ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੁੰਗ ਲੇਟ ਪਹੁੰਚੇ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਸੰਗਤ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਕੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕੇ ਇਹ ਆਖਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਨੇ ਬੈਠੀ ਬੜੇ ਬਚਨ ਹੋਏ ਅੰਤ ਉਸੇ ਵਕਤ ਫਿਰ ਸਿੰਘਜੀ ਗੋਰ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੀ ਨੇ ਆ ਕੇ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਇਸ ਲੇਖਕ ਨੇ ਸਿਆਣੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਇਹ ਸੂਰਜ ਸੈ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਇਹ ਤੁੰਗਵਾਲੇ ਰਾਣੀ ਸਕੂਲ ਦੇ ਹੈਡ ਮਾਸਟਰ ਨੇ ਲਗਾਣੇ ਸਿੱਖ ਇਹ ਹੀ ਸਿਆਣੇ ਏਵੀਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਤੁਹਾਡਾ ਕੇਹੜਾ ਪਿੰਡ ਸੀ ਉਸ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾ ਲਿਆ ਜੋ ਸਿਆਣੇ ਵਟਦੇ ਪਾਸ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਫਰਮਾਇਆ ਕੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਕੀਹੀ ਨਾਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਾਂ ਕੀਹ ਪਿੰਡ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸੀ ਫੇਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਕੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਕੇ ਇਕਾਂ ਦਾ ਪਿੰਡ ਰਿਆਂਸ ਪੁਰ ਸਾਡੀ ਨਿਆਣੀ ਪੌਲੀ ਸੀ।

ਜੋ ਉਸ ਪਿੰਡ ਰਿਆਸ ਪੁਰ ਦੀ ਸਾਖੀ ਜੋੜਨੀ ਬਾਬਾ ਸਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣੀ ਉਹ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

"ਪ੍ਰਤੀਗੀਤ ਪਇ ਸੰਸਾਰ"

ਹੈ ਸਾਨ ਵਾਰ ਅਨੁਸਾਰ।

ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਅਸੀਸ ਨਾਲ ਦਾਤੇ ਦੇ ਪੌਤੇ ਵਜ਼ੀਰ ਚਲੇ ਇਹ ਸਾਖੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਸੰਗਰ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਆਗਰਾ ਬਾਬਾ-ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਆਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਜਿਲਾ ਸਿਆਲ ਕੋਟ ਦੀ ਰਿਆਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਹੁੰਚੇ ਪਰਸ਼ਾਦ ਛੱਕ ਕੇ ਸਬ ਰਸਾ ਰੋਤਾ ਤੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪੈਸੇ ਵਿਚ ਬਾਬਾ ਜੀ ਇਕ ਕੀ ਹੁਕਮ ਦੇਤਾ ਕੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਿਤੇ ਇਕ ਅਰਦਾਸੀ ਦੀ ਸਾਹਿਬਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਪੈਂਗਈ ਹੈ ਇਕ ਤਾਂ ਉਥੇ ਜਾ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਨਿਰਵੈਰੀ ਗਈ ਏਹਿਆ ਪਰ ਰਹਨ ਲਗੀ ਦੇ ਪੈਸੇ ਚੜੀਏ ਨੇ ਭਾਈ- ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਪਣੀ ਵਡੀ ਸਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਚਲਦੀਏ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਪਾਸੋਂ ਦੋ ਪੈਸੇ ਲਿਆ ਕੇ ਸੈਤਾ ਨੂੰ ਦੇ ਕਰ ਸਾਰੀ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪਾਸ ਆਈ ਤਾਂ ਦੋ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਤੂੰ ਫਟੀਆਂ ਦੀ ਉਥੇ ਖੇਤ ਦੀਆ ਦੇ ਪਰੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਕੋਈ 'ਕਾਲ' ਭਾਈ ਜੀ ਦਸੀ ਸਮਝਾਨ ਨਾਮ ਬੋਲੇ ਜੀ ਕਾਕਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਇਕ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਫੁਰਮਾਯਾ ਹੋਇ ਅਤੇ ਬੇਸਾ ਕੀਤਾ ਕੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਚ ਅਨੇਕ ਦਾਤਾਂ ਹੈਨ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀਏ ਸਤਗੁਰ ਏਸ ਘਰ ਵਿਚ ਪੁਤਰ ਦੀ ਦਾਤ ਬਖਸ਼ ਲਏ ਬਾਬਾ ਬੁਧ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸਤਗੁਰ ਸੱਚੇ ਪਾਤ- -ਸ਼ਾਹ ਜੀ ਇਸ ਘਰ ਵਿਚ ਪੁਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਛਿਆਪ ਦੇ ਨੰਗਰ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ- ਸਾਹਿਬ ਉਸ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਤੋਲ ਕੇ ਆਇਆ ਤੇਟਾ ਕਰਾਂਗੇ ਸਮਾਂ ਪਾ ਕੇ ਇਸ ਬਾਲਕੀ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਸੰਮਤ (੧੯੫੫) ਦਾ ਸਮਾਂ ਮਹੀਨੇ ਸੀ ਹਾੜ ਮਹੀਨੇ ਨਸਾਲੀ ਅਰਦਾਸੀ ਦਾ ਸੰਗਾ ਸੀ ਆਇਆ ਲੈ ਕੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸਮੇਤ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਪਹੁੰਚੇ ਬਾਬਾ ਬੁਧ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਤੇਟਾ ਕਰਨੀ ਹੈ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਾਤਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕੋਲ ਜੀ ਪਾਸ ਲੈ ਗਏ ਤੇ ਸਾਰੀ ਸਾਖੀ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਤੇ ਇਕ ਪਰਾਤ ਮੰਗੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਪਰਾਤ ਦਿਤੀ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਨਾਲ ਹੀ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਗਏ ਤੇ ਕਾਕੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦਿਤਾ ਤੇ ਅਸੀਸ ਦਿਤੀ (ਸਤਿਗੁਰ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀਆਂ ਤੇਜਾ ਤਰ ਜੀਵਨ ਉਪਦਿਆ ਸੰਜੋਗ) ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਸ਼ਾਤ ਸੂਰਤ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਤੇਟਾ ਕੀਤੀ ਏਥ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਬੋਲੇ ਏ ਕਦੀ ਆਇਆ ਹੈ ਇਕ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਬਾਬਾ ਬੁਧ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਸਾਖੀ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੇ ਕਿਹਾ ਏਸ ਆਪ ਦੇ ਸੇਸਵਕ ਦੀ ਦਸਾਂ ਨਵਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ। ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਾਲ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਭਾਈ ਕਾਕੇ ਨੂੰ ਲਵੋ ਤੇ ਕਲੇ ਵਿਚ ਪਾਇਕੇ ਸੋਨੇ ਬਾਪੂ ਜੀ ਨੇ ਉਠ- ਗਹਿਣੇ ਆ ਕੇ ਪਰਾਤ ਵਿਚ ਤੇਟਾ ਕਰ ਦਿਤੇ ਹਜ਼ੂਰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਕਾਕੇ ਦਾ ਨਾ- ਟਹਿਲ ਸਿੰਘ ਹੋਇ ਏ ਸੰਗਤ ਦੀ ਟਹਿਲ ਸੇਵਾ ਕਰਿਆ ਕਰੇਗਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਸਹਿਤ ਆਖਿਆ ਤਰ ਜਾਣ ਤਖੀ ਜਣ ਦੀ ਸਥਾ ਟੇਕੀਏ, ਦੇਰਜਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਦੇਖ ਅਤੇ ਬੀਤੀ ਸਾਖੀ ਸੁਣਕੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਬਚਾ ਸੀਰ ਦੀ ਸ਼ਕਾਇਤ ਸੀ ਇਲਾਕਾ ਕਰੂਦਵ ਕਈ ਇਲਾਜ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੁਹਾਗਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪਾਸ ਪਿੰਡ ਸਰਾਵਾਂ ਗੋਪਾਂ ਵਾਲਾ ਵੀ
ਜੀ ਉਹ ਬਾਲਾ ਮਿਸਾਣਾ ਜੋ ਏਸ ਦੇਸ਼ ਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇ ਆ ਮਿਆਣਾ ਉਹ ਤੇਰਾ -
ਆਇਆ ਕਰੇ ਜੋਰੇ ਕਰਿਆ ਕਰੇ ਕੁਆ ਇਕ ਇਸ ਤਾਂ ਇਕਾਂਤ ਰਹਿਣਾ ਚਿਤਾਰਿਆ
ਇਹ ਖ ਆਗਾਸ ਕਰਨ ਕਦੀ ਵਾਰ ਕਿਸਨ ਬੜਾ ਸੰਤ ਬਹਿਣਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਪ ਮਹਾਰਾਜ
ਜੀ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ ਸਾਡੇ ਘਰ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੀ ਇਕ ਤੇ ਜੀ ਤੇਰਾ
ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਫਿਰ ਤੇਰੀ ਸ਼ਕਲ ਤੇ ਬਾਕੀ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਬੜੀ ਸੀ ਸੰਤ
ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਿੰਡ ਕਿਆਸ ਪੁਰ ਦੇ ਜੋ ਸਨ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੂੰ
ਇਸ ਬੀ ਜੋ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸਾਰੀ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਤ ਬਾਪੂ ਜੀ ਦੀ ਸਾਖੀ
ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁਰ
ਸਿੱਖ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸੇ ਕੋਲ ਬਿਆਸ ਨਗੇ ਜੀ ਮਿਆਣਾ ਨਾ ਕੁੱਝੀ ਸਤਿਬਚਨ
ਕਹੇ ਸ੍ਰੀ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਸਾਖੀ ਸੁਣ ਕੇ ਏਸੇ ਵਕਤ
ਇਕ ਦੈਵਤ ਹੋਇਆ ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਸੁਹਾਗੀ ਘਰ ਤੇ ਗਿਆ
ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਤੇ ਫਰਮਾਉਣ ਲੱਗੇ ਇਥੇ ਘਰ ਤੇ ਕੋਈ
ਦੇਣੀ ਘਰ ਦਾ ਜੀ ਗਏ ਸੀ ਮੈਂ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕੇ ਕਿਤੇ ਬਾਹਰ ਗਏ ਹੋਣਗੇ
ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕੇ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸੰਗਤ ਗਏ ਤਾਂ
ਆਤਮਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਉਹ ਬਾਣੀ ਸਾਰੀ ਹੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰੋ ਮੈਂ ਬੜੇ
ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਇਸ ਦਿਨ ਦੀ ਸਾਖੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਸਾਡਾ ਮਨ ਨਾਲ ਜਾਗਦਾ ਹੈ ਸੰਗ ਸੁਣ
ਸੁਣਦੀ ਰਹੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਦਾ ਸ਼ਹਿਣਾ ਹੋਇਆ ਘਰ ਤੋਰ ਦਿਤਾ ਸੰਤ ਗੁਰ
ਕਰੋ ਜੀ ਫਿਰ ਕੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕੇ ਮੈਂ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਤਾ ਫਿਰ ਸੁਆਰਥਾ ਕੇ ਬੋਲੇ
ਉਸ ਦੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਤੇ ਗਿਆ ਤੇ ਇਕ ਸੁਰਤਾ
ਸੱਚ ਦੀ ਖ਼ਾਸ ਪਈ ਦੇਖੀ ਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਧੁਰ ਕੇ ਦਬਾ ਦਿਤਾ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

(ਬੀਤੇ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ)

ੴ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਾਇ.

ਮੈਂ ਅਜ ਉਸ ਪਿੰਡ ਕਿਆਮ ਪੁਰ ਦੀ ਸਾਖੀ ਲਿਖਣ ਲਗਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੂੰ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ ਨਿਵਾਜਿਆ ਸੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਤਾਰਨ ਦੇ ਹਿਤ ਜਦ ਏਥੇ ਆਏ ਚਰਨ ਪਾਇ ਜਿਸ ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਰ ਤਸੀਲ ਸ਼ਕਰ ਗੜ੍ਹ ਸਰਹੱਦ ਦੇ ਉਤਰ ਪਛਮ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ (ਹੁਣ ਪਾਕਿਸਤਾਨ) ਤੋਂ ਦੋਏ ਅਤੇ ਚਾਰ ਕੋਹ ਦਾ ਸੇਤ ਦੇ ਤਰਾਂ ਜਦ ਆਪਣੀ ਫੇਰੀ ਦੀ ਵਾਰਨ ਦੀ ਸਾਰਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਪਿੰਡ ਦੇ ਰੁਖ ਦੀ ਛਾਵੇਂ ਡੇਰਾ ਕੀਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਬਾਣੀ ਆਖੀ ਨਗੀ ਨਾਲ ਕਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੂੰ ਤੇ ਪਹਣ ਆਸਾਰੀ ਹੈ ਸੂਝ ਆਸੀ ਭੁਖੇ ਮਰਨਾਂ ਪਿੰਡ ਦੂਰ ਨਾ ਡੇਰਾ ਕੀਤਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਕੋਲ ਡੇਰਾ ਲਾਂਦੇ ਤਾਂ ਰੋਟੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਨਹੀ ਕਾਰੀ ਚੋਤ ਦੀ ਰਸਨਾ ਤੇ ਭੁਖ ਕਿਹੇ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਏਥ ਰੋਗ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਜਦਾਂ ਦੇ ਦਾਲਿਆਂ ਦੇ ਭੋਜਨ ਲਗੇ ਹੋਇਗਨ ਸਾਤਹਦੀ ਤਾਂ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਨੇ ਵਡੇ ਭਰਾਂ ਦੇ ਥੈ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕੇ ਪਿੰਡਿਆ ਕੇ ਰੋਟੀ ਖਾ ਆਏ ਫਿਰ ਮੈਂ ਚਲਾਂਗਾ ਵਡਾ ਭਰਾ ਗਿਆ ਤੇ ਛੋਟਾ ਆਪਣੇ ਭੋਜਨ ਦੇ ਦਾਲੇ ਝੋਲੀਆਂ ਭਰ-ਭਰ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭੋਜਨ ਵਿਚ ਪਾਣ ਲਗਾ ਸੀ ਮਰਦਾਨੇ ਵੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ ਆ ਏਥ ਬਾਬਾ ਜਟ ਦਾਲੇ ਚੋਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਉਹ ਵੇਖ ਕੇ ਮੁੜ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਹਜੂਰ ਨੇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕੇ ਮਰਦਾਨਿਆ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਲਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਜਟ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਛ ਕੀਤੀ ਕੇ ਦਾਲੇ ਭਰਾ ਦੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ ਨੀ ਆਗੂ ਉਸ ਕਿਹਾ ਕੇ ਮੈਂ ਚੋਰੀ ਨਹੀ ਕੀਤੀ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਦਾਲੇ ਵਡੇ ਭਰਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਵਿਚ ਪਾਏ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੁਛਿਆ ਤਾਂ ਜਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕੇ ਉਹ ਮੇਰਾ ਵਡਾ ਭਰਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਖਰਚ ਬਹੁਤ ਹੈ ਜੀ ਉਸ ਦੀ ਸਟਦ ਵਾਸਤੇ ਕਰੀਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਥੋਂ ਵਡਾ ਸੀ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨ ਲਗੇ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹੈਤਾ ਹੀ ਹੋ ਜਾਏ ਫਿਰ ਵਡਾ ਭਰਾ ਆਇਆ ਤੇ ਨਾ ਸੈ ਸਾਂਪਾਂ ਸਟੀਰੋਟੀ ਖਾਣੀ ਲਿਆ ਤੇ ਛੋਟੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕੇ ਤੂੰ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਜਾ ਛੋਟਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਵਡਾ ਉਸੇ ਕਾਰੇ ਲਗਾ ਪਿਆ ਆਪਣੇ ਭੋਜਨ ਵਿਚੋਂ ਦਾਣੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਦੇ ਦਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਪਾਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਫੇਰ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਹੀ ਪੁਛ ਕੀਤੀ ਕੇ ਭਰਾ ਦੇ ਦਾਲੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ ਨੀ ਤਾਂ ਉਹ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਕੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮੈਂ ਚੋਰੀ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਦਾਣੇ ਨਿਕੇ ਭਰਾ ਦੇ ਦਾਣਿਆਂ ਵਿਚ ਪਾਏ ਨੇ ਕਾਰਨ ਪੁਛਣ ਤੇ ਉਸ ਕਿਹਾ— ਕਿਹਾ ਕੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮੇਰਾ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਮੈਥੋਂ ਥੁ ਦੇਈ ਸਹੈਤਾ ਨਹੀ ਹੈ ਦਾ ਮੇਰਾ ਵੀਚਾਰ ਬਣਿਆ ਕੇ ਏਸ ਤੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਾ ਲਗੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹੈਤਾ ਹੀ ਹੋ ਜਾਏ ਸਾਂ ਤਾਂ ਪਰਗਟ ਦਾ ਸਾਥਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਨੇ ਦੀ ਗਰਜ ਹੀ ਲਿਸੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਸੋ ਨਿਕੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਦੀ ਆਸਣਨ ਨਹੀ ਇਹ ਸਤਵਾਰੇ ਤੇ→

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਤਿਕਰਤੀ ਸੰਤਾ ਦੇਖ ਕੇ ਆਪ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀਤਾ ਕੇ ਚੰਦਗੀ ਦੇ ਦਿਆ
ਇਹ ਪਕੜੀ ਰਹਤਾਰ ਦੀ ਹੈ ਜਿਹ ਰਹਤਾਰ ਦੀ ਪਕੜੀ ਤੇ ਰਹਤਾਰ ਨੇ ਖੇਤੀ ਕੀਤੀ
ਰਹੀ ਆਸਮਾਂ ਤੇ ਉਥੇ ਹੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਦੇਹਾ ਕਰਾਇਆ ਤੇ ਫਿਰ ਉਥੇਂ ਹੀ
ਆਪਣੀ ਵੰਡਰ ਕੀਤਾ ਜਿਥੇ ਏਦੇ ਦੀ ਅੰਗ ਬੀਸ ਏਦਾ ਪਿੰਡ, ਏਦਾ ਅਤੇ ਬਨੇ
ਦੀ ਅੰਗ ਬੀਸ ਕਿਆਸ ਪੁਰ ਪਿੰਡ ਵਸੇ ਸੌ ਉਸ ਕਿਆਸੋਂ ਪੁਰ ਪਿੰਡ ਦਾ
ਰੇਖ ਕਿਖ ਜਿਹਾ ਤਾਂ ਜਿਸ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਾਰੇ –
ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ ਚਰਨ ਪਾਏ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਤੇ ਵਰ ਦਿਤਾ ਕੇ ਕਿਆਸੋਂ ਪੁਰ
ਬੜਾ ਰੰਗ ਲਗਾ ਰਹਿਆ ਹੈ ਇਹ ਸਾਖੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਸ ਸਿਆਲਕੋਟ
ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਦੇ ਵਕਤ ਇਸ ਪਿੰਡ ਚਰਨ ਪਾਏ ਬੜਾ ਮੇਲਾ ਹੋਇਆ ਸੰਗਤ
ਸੰਗਤ ਜੀ ਸੰਗਤ ਦੇਖ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਪਹਿਲੂ ਤਸਨਾਂ ਤੇ –
ਹੁਕਮ ਕਿਤੇ ਤੇ ਰਲ ਮਿਲ ਹੋਇਆ ਕੇ ਫੇਰ ਪਾਣੀ ਕਿਆਸ ਪੁਰ ਬੜਾ ਰੰਗ
ਲਗਾ ਹੋਇ ਏਥੇ ਬੜੀ ਸੰਗਤ ਹੈ ਏਥੇ ਵੱਡੀ ਸੰਤ ਜਾਗਰ ਬਾਗੀਦਾ ਹੈ ਪਿੰਡ
ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਜੀ ਅੱਜ ਬਾਬਾ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਫੌਜ
ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦੇ ਆਹਿ ਨੇ ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬੰਸ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਸੈਂਦੇ ਨੇ –
ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਖ਼ਾਪਣ ਦੇ ਕੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀ ਬੁਲਵਾਂਨ ਹੋ ਸਿਆ ਨੂੰ ਸਿਖ ਸਾ.
ਏਦੀ ਬਸ ਫੇਰ ਕੀ ਸੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੜੇ ਗੁਰਮੁਖ ਸੰਤ ਬਾਬੇ ਸਨ ਫੇਰ ਸੋਨੇ ਤੇ
ਸੁਹਾਗੇ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਹੋਗਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀ ਏਤ ਕਿਸ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਬੜਾ ਰੰਗ
ਲਗਾ ਇਹ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕੇ ਤੁਸੀ ਭਾਗ ਦੇ ਸਿਖ ਹੋ
ਕੇ ਵਖ-ਵਖ ਹਨ ਹੱਥ ਕਿਤਿ ਜੋੜ ਦੇ ਹੈ ਸਾਰੇ ਆਣਕੇ ਹੱਥ ਦਿਤ ਆਤੇ ਇਕ
ਥਾਂ ਸੰਗਤ ਹੋਈ ਬਾਬਾ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਿਸ ਇਕ ਸਿੰਘ ਰਹਿਇਹ ਪਟਤ
ਰਕਦੀ ਰਹੀ ਸਸਾ ਪਾਕੇ ਸਾਂਤ ਸੂਰਤ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਸੇ ਪਿੰਡ
ਕਿਆਸੋਂ ਪੁਰ ਨੂੰ ਚਰਨ ਪਾਕੇ ਇਕ ਵੰਡਰ ਕੀਤਾ ਆਪ ਜੀ ਦੀ
ਦੇਖਾਕੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਆਈ ਬੜਾ ਮੇਲਾ ਹੋਇਆ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸੰਗਤ
ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਚਰਨ ਪਾਕੇ ਸਾਡੇ ਗੁਰ ਪਰਿਵਾਰ ਕਰੋ ਜੀ ਸੰਗਤ ਦੀ
ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਚਰਨ ਪੈਣ ਸਹਿ ਤਾਂ ਇਕ ਸੁਰੈਣ ਸਿੰਘ ਨੰਬਰਦਾਰ
ਸੰਘਿਆਂ ਦਾ ਸਾਤਰਾ ਸਾ. ਇਕ ਇਹ ਬਾਰ ਕੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪ ਬਖਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਮ
ਦੇਣਗੇ ਤਾਂ ਜਾਣਾਗਾ ਕੇ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਣੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਵੇਖੇ ਤੇ ਦਰ ਕੇ ਬੈਠਗਿਆ
ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸਕਾਂਨ ਵਿਚ ਚਰਨ ਪੈਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਨੇੜ ਉਤਾਂ ਰਹਦੇ ਵਿਚ
ਦੀਤ ਕਾਕਾ ਨੇਠਾਂ ਨਾਮ ਜਾ। ਫੇਰ ਕੀ ਸੀ ਸੁਰੈਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੇਖੇ ਤੂ ਭਾਗ ਸਾਰਕੇ
ਹਰਨਾ ਤੇ ਫਤ ਸਿਆ ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਹੋਕੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕੇ ਨਾਮ ਬਖਸ਼ੋ ਇਹ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਸੇ ਪਿੰਡ ਜਿਆਂਸ ਪੁਰ ਨੂੰ ਚਰਨ ਪਰਸਾਪਤੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਚਰਨ ਪਾਕੇ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤੇ ਜਿਆਣੀ ਪੰਗਤੀ ਦਾ ਪਰਤਾਪ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਕੀਤਾ 1920 ਸਨ ਵਿਚ ਨਨਕਾਣੇ ਦੇ ਮੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਦਰਬਾਰ ਰਚਨ ਗਏ ਤੇ ਮੇਲੇ ਦਾ ਤੋਰਾ ਪਿਆ ਤਾਂ ਵਰੇਵੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਤੇ ਜਿਆਸ ਪੁਰ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰਜੀ ਸਾਡੇ ਨਗਰਾਂ ਵਿਚ ਮੇਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਵੇ ਆਪ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਵੋ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਸੰਤ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਰਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕੁਝੀ 10 ਸੀ ਦਾ ਮੇਲਾ ਤਾਂ ਸੰਗਤ ਤੇ ਹੈ ਤੁਸੀ ਮੇਲਿਆਂ ਦਾ ਅਰਜ਼ ਕਰੋ ਤੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੰਤਜੀ ਵਰੇਵੇ ਜਿਆਂਸ ਪੁਰ ਸਾਡੀ ਜਿਆਣੀ ਪੰਗਤੀ ਹੈ ਉਥੇ ਅਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਚਰਨ ਪਾਵਾਂਗੇ ਦੋਵਾਂ ਨਗਰਾਂ ਵਿਚ ਬੜੇ ਮੇਲੇ ਹੋਏ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਕੀਤੀ ਫਿਰ ਸਦ ਆਖੀਆਂ ਵੇਰੀ ਸੰਬੋਤ ਸੰਤੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣ ਪਧਾਰੇ ਤਾਂ ਸੰਤ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪੋਤ੍ਰਿਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚਾਰ ਸਤਵੇਗੀਆ ਤੇ ਗਾਲੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਦਸਿਆ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਗੀ ਨੂੰ ਆ ਰਹੇ ਨੇ ਇਨ ਦੇ ਦਸ ਦੂ ਵਜੇ ਭੈਣਾਲੇ ਆਣਗੇ ਤੇ ਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣਗੇ ਸੰਗਤ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਲਵੇ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਸਾਰੀ-ਸਾਰੀ ਕੁਲ ਸੰਗਤ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਤਾਂਘ ਕਰੀ ਬੈਠੀ ਸੀ ਰਾਤ ਦੀ ਬਰਾਬੀ ਕਰ ਕੇ ਸੰਤ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਜੋਰ ਪਤੇ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਸੰਗਤ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨੇ ਦੀ ਖੜਾ ਸੀ ਕੇ ਇਹ ਆਖਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਨੇ ਬੈਠੀ ਬੜੇ ਬਚਨ ਹੋਏ ਅੰਤ ਉਸੇ ਵਕਤ ਫਿਰ ਸਿੰਘ ਕੋ ਗੋਰ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੀ ਨੇ ਆ ਕੇ ਵਾਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਇਸ ਬਚਨ ਦੇ ਕਿਸਾਨੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਦੱਸੋ ਸਿੰਘ ਇਹ ਸੂਰਤ ਸੈਂ ਆਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਜੀ ਇਹ ਭੈਣਾਲੇ ਤਾਈ ਸੰਤ ਦੇ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਨੇ ਲਿਆਣੇ ਸਿੰਘ ਇਹ ਦੀ ਸਿਆਣਪ ਦੇਖੀ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਤੁਹਾਡਾ ਕੇਹੜਾ ਪਿੰਡ ਸੀ ਉਸ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾ ਲਿਆ ਕੇ ਜਿਆਸ ਵਰੇਵੇ ਪਾਸ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਫੁਰਮਾਇਆ ਕੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਕੇਰੀ ਸਾਂ ਦੇ ਤੁਰੇ ਸਾਂ ਕੇਰ ਪਿੰਡ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸੀ ਫੇਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਕੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਕੇ ਇਨਾਂ ਦਾ ਪਿੰਡ ਜਿਆਂਸ ਪੁਰ ਸਾਡੀ ਜਿਆਣੀ ਪੰਗਤੀ ਸੀ।

ਜੋ ਉਸ ਪਿੰਡ ਜਿਆਂਸ ਪੁਰ ਦੀ ਸਾਖੀ ਜੋੜਨੀ ਬਾਬਾ ਸਜਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣੀ ਉਹ ਲਿਖ ਦਿਤਾ ਹੈ

"ਪ੍ਰਤੀਤ ਪਹਿ ਸੰਸਾਰ"

ਦੇ ਨਾਂਨ ਵਾਰ ਨਮਸਕਾਰ।

ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਅਪਰੰਪਰ ਦਾਤ ਦੇ ਪੰਜੇ ਦਸੀਕ ਕਹੇ ਇਹ ਸਾਖੀ ਇਸ ਤਰਾਂ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਸੰਗਰ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਆਗਰਾ ਬਾਬਾ-ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਾਬਕੀ ਆਗਾਸੀ ਕਰਦੇ ਸਿਆਲਾ ਸਿਆਲਕੋਟ ਦੀ ਜਿਆਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਹੁੰਚੇ ਪਰਿਵਾਰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਮੇਤ ਸਭਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ
ਪੈਂਸੇ ਵਿਚ ਬਾਬਾ ਜੀ ਇਹ ਕੀ ਹੁਕਮ ਹੋਤਾ ਜੋ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਿਹੇ ਇਹ ਅਨਜਾਣੀ ਦੀ
ਅਵਸਥਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਇਹ ਤਾਂ ਉਥੇ ਜਾ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ
ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਹੀ ਬਣੀ ਰਹਿਆ ਪਰ ਰਹਨ ਵਰੀ ਦੇ ਪੈਸੇ ਲਈਏ ਦੇ ਭਾਈ-
ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਜੋ ਆਪਣੀ ਭਰੀ ਜਵਾਨੀ ਨੂੰ ਜਾ ਵਿਚ ਬਿਤੀਏ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ
ਪਾਸੋਂ ਦੋ ਪੈਸੇ ਲਿਆ ਕੇ ਸੈਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਕੇ ਦਾਲ ਪੈਂਦੇ ਹੀ ਕੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪਾਸ
ਆਈ ਤਾਂ ਦੋ ਇਸ ਉਸ ਨੂੰ ਇਟੀਆਂ ਦੀ ਉਥੇ ਖੇਤ ਦੀਆਂ ਦੇਖ ਕੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੋਲੇ
ਭਾਈ ਜੀ ਦੇਈ 'ਬਾਕਾ' ਭਾਈ ਜੀ ਦਾਲੀ ਸਵਾਰ ਨਾਲ ਇਹ ਜੀ ਬਾਕਾ ਤਾਂ ਦੇਈ
ਨੀਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਦ੍ਰਵਾਜ਼ਾ ਹੋ ਕੇ ਅਤੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਕੇ ਗੁਰੂ ਘਰ
ਵਿਚ ਅਨੇਕ ਦਾਤਾਂ ਹੈਨ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀਏ ਸਤਗੁਰ ਦੇਗ ਪਾਰ ਇਕ ਪੁਤਰ ਦੀ
ਦਾਤ ਬਖਸ਼ ਕਰੋ ਬਾਬਾ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸਤਗੁਰ ਸੱਚੇ ਪਾਤ-
ਸ਼ਾਹ ਜੀ ਇਸ ਘਰ ਇਕ ਪੁਤਰ ਹੋਵਿਗਾ ਤੇ ਛਿਆਸ ਦੇ ਸੈਂਗਰ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ-
ਸਾਹਿਬ ਉਸਾ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਤੇਰਾ ਕੇ ਸੌਂਦਿਆਂ ਤੇਰਾ ਕਰ ਗੇ ਸਾਲ ਬਾਦ ਇਸ
ਬਖਸ਼ੀ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਸੰਮਤ (੧੯੫੫) ਦਾ ਸਮਾਂ ਮਹੀਨਾ ਸੀ ਗੜ੍ਹ
ਸ਼ਹੀਦ ਨਸਾਣੀ ਅਕਾਲਦਸੀ ਦਾ ਸੰਗ ਸੀ ਆਇਆ ਘੋੜੇ ਪਹਿਰਾਵਾ ਸਮੇਂ
ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਪਹੁੰਚੇ ਬਾਬਾ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ
ਕੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰਾ ਰਹਸੀ ਹੈ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਾਡਾ ਕਿਹੜਾ ਕੋਈ ਪਾਸਾ
ਗਏ ਤੇ ਸਾਰੀ ਸਾਖੀ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਤੇ ਇਹ ਪਰਤਾਤ ਗਈ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਪਰਤਾਤ
ਇਤੀ ਤੇ ਆਪ ਦੀ ਨਾਲ ਹੀ ਦੀਵਾਨ ਇਹ ਗਏ ਤੇ ਕਾਕੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਿਤਾ ਤੇ
ਅਸੀਸ ਦਿਤੀ (ਸਤਿਗੁਰ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾਸਾਂ ਤੇਰਾ ਇਤ ਜੀਵਣ ਉਪਜਿਆ
ਸੰਜੋਗ) ਦੀਵਾਨ ਇਕ ਨਾਮਰ ਹੋ ਕੇ ਨਾਤ ਸੁਰਤ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ
ਤੇਰਾ ਕੀਤੀ ਦੇਖ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਬੋਲੇ ਏ ਬਡੀ ਸੌਂਦਿਆਂ ਹੈ ਇਹ ਦੇਸੀ ਸਾਹਿਬ ਤੇ
ਬਾਬਾ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਸਾਖੀ ਅਰਜ ਕੀਤੇ ਕਿਹਾ ਏਸ ਆਪ ਦੇ
ਗੋਸਟਦੇ ਦੀ ਦਸਾਂ ਨਵਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ। ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਾਲ ਦਰਸ਼ਨ
ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਭਾਈ ਕਾਕੇ ਨੂੰ ਛਕੇ ਤੇ ਕਕੇ ਦਿਤੁ ਪਾਇਆ ਸੈਂਤ ਬਾਪੂ ਜੀ ਨੇ ਹਰ-
ਗੋਬਿੰਦ ਸਾ ਕੇ ਪਰਤ ਇਕ ਤੇਰਾ ਕਰ ਦਿਤੇ ਹਜ਼ੂਰ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਕਾਕੇ ਦਾ ਨਾ
ਦਲਿਤ ਸਿੰਘ ਹੈ ਇਹ ਸੰਗਤ ਦੀ ਦਲਿਤ ਸੋਹਾ ਕਰਿਆ ਕਰੇਗਾ ਆਤ ਜੀ ਨੇ
ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਸਹਿਤ ਅਸੀਸ ਤਰ ਸਾਏ ਗਈ ਅਟ ਦੀ ਸਥਾ ਦੇਈਏ, ਦੇ ਹਜ਼
ਦਾ ਪਿਆਰ ਦੇਖ ਅਤੇ ਬੀਬੀ ਸਾਖੀ ਸੰਦੇਸ਼ੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਦੀ ਦੇਗ ਨੂੰ ਬਦਾਸੀਰ ਦੀ ਸਰਾਇਤ ਜੋ ਇ ਬਾਜ ਕਰੂਦਾਰ ਕਈ ਕਿਆਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੁਖਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪਾਸ ਪਿੰਡ ਸ਼ਕਰਗੜ੍ਹ ਸੰਧੂਆਂ ਦਾ ਨਾਈ ਸੀ ਉਹ ਬੜਾ ਸਿਆਣਾ ਸੀ ਏਸ ਤੋਰ ਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਦਿਆ ਗਿਆ ਉਹ ਹੋਕ-ਆਇਆ ਕਹੇ ਮੇਰੇ ਦਰਿਆ ਕਰੇ ਖੁਸ਼ ਇਨ ਇਸ ਤਾਂ ਇਲਾਜ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਬਾਦ ਵਿਚ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦੀਰ ਕੁ ਦਿਨ, ਬੜਾ ਸੋਹਣਾ ਬਹਿਲਾਂ ਗਿਆ ਆਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ ਸਾਡੇ ਪੁਤ ਜੀ ਪਿੰਡ ਦੇ ਨਗਰਾਂ ਦੀ ਇਕ ਤੇ ਸੀ ਤੇਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਫਿਰ ਤਸੌਦੀ ਲਾਕੇ ਤੇ ਬਾਕੀ ਰੁਖਾਂ ਦੀ ਛਾਂ ਬੜੀ ਸੀ ਸੰਤ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਿੰਡ ਕਿਆਮ ਪੁਰ ਦੇ ਜੋ ਸਨ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੂੰ ਇਸ ਬੀ ਜੇ ਬੀਬੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਤ ਬਾਪੂ ਜੀ ਦੀ ਸਾਖੀ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕੇ ਉਹ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਸਨ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦਵੇ ਕਿਸੇ ਰੋਗ ਵਿਆਕੁਲ ਨਹੀ ਸੀ ਕਿਸਾ ਨਾ ਕੂੜੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਸਾਖੀ ਸੁਣਕੇ ਏਸੇ ਦਰਤ ਫਿਰ ਦੋ ਤਰ ਹੋਇਆ ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਸੁਖਾਰੀ ਪੁਤ ਤੇ ਗਿਆ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਤੇ ਫਰਮਾਉਣ ਦੇ ਇਥੇ ਪੁਤ ਤੇ ਕੋਈ ਟੇਡੀ ਜੂਨ ਦਾ ਜੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਮੈਂ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕੇ ਕਿਦਾਂ ਭੂਤ ਬਾਤ ਹੋਈ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ ਫਰਮਾਇਆ ਕੇ ਅਸੀਂ ਜੀ ਸੂਤ ਦੇਸੇ ਸੰਗਤ ਗਏ ਤਾਂ ਅਤੇ ਇਕ ਜੋਇਆ ਹੋਇਆ ਉਹ ਬੜੀ ਆਪੀ ਹੀ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ ਕੇ ਮੈਂ ਬੜੇ ਚਿਰ ਤੂ ਇਸ ਦਿਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਜ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਜਾਗੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਮੁਕਤੀ, ਮੁਕਤੀ ਕਰੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਦਾ ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ ਜੂਨ ਭੋਗ ਰਿਹਾ ਸੋਰਨ ਗਿਸ ਕਰੋ ਜੀ ਫਿਰ ਕੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਤਾ ਫਿਰ ਸੁਮਰਣਾ ਕੇ ਬੋਲੇ ਉਸ ਦੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਆਤ ਤੇ ਗਿਆ ਤੇ ਇਕ ਸੁਕਦਾ ਸੱਪ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਪਈ ਦੇਖੀ ਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਆ ਪੁਟ ਕੇ ਦਬਾ ਦਿਤਾ।

ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਸੰਗੀ

ਭਾਵੇਂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ, ਬਾਬਾ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਹੱਥੀਂ ਭੇਜੇ ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਗੱਦੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਰੰਗੂਨ ਤੋਂ ਦੇ ਭੇਜੇ ਸਨ। ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਸੀ— "ਭਾਈ ਅਕਾਲ ਤੇ ਭਾਈ ਬੁਧ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਨਾਉਂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਸਰਦਾ, ਇਹ ਸਿਖੀ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਤੇਰੇ ਨੇ ਇਹ ਬਾਬਾ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ਣਾ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗ ਕਰਤਾ ਜਾਣੀਏ"

ਇਸ ਹੀ ਆਪ ਨੇ ਬੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਉਸ ਵਿਚ ਜਾਂ ਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਆ ਰਹੇ ਸਿੰਘਾਂ ਤੱਕ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਕੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਇਕ ਵਾਰੀ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ ਅਜ਼ਾਦ ਹੀ ਨਾ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੇ ਅਦਿਸ਼ਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਭਰਥ ਬਾਬਾ ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਹਰਿ ਦੇ ਹੀ 'ਗਮਾ' ਦੀ ਜਾਣ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਭੁਲੀ ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਚਰਨ ਪਾਰ ਦਾ 'ਪਤਾਵਾਂ' ਰਖਦੇ 'ਗਮਾ' ਦੀ ਜਾਣ ਵਿਚ ਇਹ ਬਣਾਕੇ' ਉਨਾਂ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੇ ਦੇ ਗਲ ਰਾਜ ਦਾ ਵੇਗ ਚਲਾਉਂਦੇ।

ਉਪਰ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਬਾਬਾ ਗੰਡਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੰਗਰਾਮੀ, ਬਾਬਾ ਬੀਰਮਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਰਲੀ ਵਿਕਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਬਾਬਾ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੂਰਤੀ ਬਾਬਾ ਲਿਖਾ ਸਿੰਘ ਪੁਤ, ਆਦਿ ਦੇ ਸਿਰਕਢ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਸਤਿ ਤੇ ਨਗਰੀ ਜੰ-ਜੰ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਆਉਣ ਲਗੇ। ਇਹ ਸਿੰਘ-ਬਾਬਾ ਜਸਮੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਿਰ ਕਿਸ ਜਿਲਾਫਰੋਜ਼ ਤੇ ਬਾਬਾ ਜੇਠਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰੂਪਾਹੀ, ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਫੌਜ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ ਭਜਨ ਕਰ ਕੇ ਆਏ ਸਨ। ਉਨਾਂ ਚਾਰ ਵਿਚ ਸੂਬਿਆਂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਭਾਣਾ ਦੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਆ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਕੇ ਇਕਾਠ ਕੀਤੀ। ਬਾਬਾ ਜਸਮੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿ-ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚੋਂ ਸਾਰੇ ਬਦੇ ਬਦਾਏ ਦਰਮਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਚਲਣ ਵਾਲੇ ਵਾਈ ਸਿੰਘ ਕੱਠੇ ਹਨ। 1—"ਬਾਬਾ ਜਸਮੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਾਜਾ ਰਾਮਾ, 2- ਬਾਬਾ ਸਰਿਣਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗੁਜਰਾਂ ਵਾਲਾ, 3- ਸਰਦਾਰ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਮੂਣੇ ਦੇ ਕਨਾਈ ਸਨ ½— ਅੱਧੇ ਬਾਬਾ ਜਸਮੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਿਰੋਂ— ਬਾਕੀ ਸਭ ਤੌਰ ਦੇ ਪਾਰਤੀ ਪਈ ਹੈ। ਉਸ ਅੱਧੇ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਾਬਾ ਜੇਠਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰੂਪਾਹੀ ਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦ ਕੇ ਕਿਹਾ—

" ਜੋਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਉਤੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿਸ ਰਹੀ ਜੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਮਰਥਕ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਬਾਬਾ ਬੋਲਾਂ ਜੀ 'ਸੱਚਾ ਸਚ' ਤਖ਼ਤਪੁਰ ਵਾਲ ਕਰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਆਮਤੌਰ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ— "ਆਹਿ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਹਿ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਹਿ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ" ਤੱਕ ਆਖੀਂ ਦੇਖਣੇ ਨਾਮ ਜੋੜਿਆ ਕਰਦੇ ਸਾਂ ਕਿ ਇਹ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਕਉਣ ਹੋਏ? ਹੁਣ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਬਾਬਤ— "ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਫਿਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਪੜਿਆ ਹੈ ਇਹ ਉਹੀ ਤੇ ਨਹੀਂ? ਹੋਵੇਂ ਜਦੋ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਗਏ। ਸਾਰੀ ਪੁੱਛਿਆ ਕਰਕੇ ਅੱਜ ਨਿਸਚਾ ਹੋ ਗਿਆ ਇਹ ਬਾਬਾ ਜਗੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਕਾਨ ਜਿਥੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤਖ਼ਤੇ ਤੇ ਆਕੇ ਪਹਿਲੀਵਾਰ ਬੈਠੇ ਸੀ ਜਿਥੇ ਬਾਬਾ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗੁਰੂ ਗੱਦੀ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਜਾਏ ਪੂਰਨ ਦੀਵਾਨ ਲਿਆਏ ਸਨ ਉਥੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਕਰਵਾਇਆ।

ਬਾਬਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹੱਥੀ ਆਇਆ ਪਹਿਲਾ ਹੁਕਮ ਨਾਮਾ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਜਿਥ ਦੇ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ, ਸੁਣ ਕੇ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤਰੀਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਜਾਨ ਤੜ ਗਏ ਉਧਰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਠੂਆਂ ਦੇ ਘਰ ਸਥਿਆੜ੍ਹੀ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਹੋਰ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਕੇ ਗੁਰ ਦੁਆਰੇ ਦੀ ਡਿਉੜੀ ਵਿਚ ਬੈਠੀ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਾਰਜੰਟ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ— ਆਠਾਂ ਪਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਬਾਹਰੋਂ ਆਏ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਦਸ, ਉਤ ਸਰਦ ਹੋਣ ਜਾਂ ਜਨਾਨੀਆਂ ਬੱਚੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਬੁੱਢੇ ਨਾਮ ਰਜਿਸਟਰ ਪੂਰੇ ਕਰਕੇ ਜਿਥ ਕੇ ਅੰਦਰ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਜਾਣ ਦੇਵੇਂ ਬਾਕੀ ਜੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਹੱਦ-ਹਦੂਦ ਵਿਚ ਨਾ ਵੜਣ ਦੇਵੇਂ ਨਾ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰ ਦੁਆਰੇ ਅੰਦਰੋਂ ਹੋਈ ਬਾਹਰ ਰੋਕ ਆਈ ਜਾਣ ਦੇਈਂ ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੋਟੀ ਰੋਕ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੇਵੀਂ। ਪਰ ਇਸ ਸਾਰੇ ਦੁਖ-ਭੁਖ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਜਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬੁਰਾ ਹੋ ਜਾਣੀ ਭੱਗਤੜਾਂ ਵਾਂਗ ਖੂੰਜਾਂ ਪੰਧ ਹੋਏ ਚੱਕਿਆਂ ਦੇ ਜੱਥੇ ਆਉਂਦੇ।

ਸੰਗਰ ਅਟੁੱਟ ਤੇ ਅਖੁੱਟ ਵਰਤਾ ਸੀ, ਮਾਤਾ ਜੀਵਨ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਸੀ ਭੇਤ ਤੇ ਘਾਟਾਂ ਨੂੰ ਰੋਟੇ ਵਾਂਗ ਵਰਤਾਦੇ ਸਨ ਲੱਗੇ ਜਾ ਵੇਰਦੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਇਸ ਸਧਾਰਣ ਤੇ ਉਦਾਰਤਾ ਭਰੀ ਸੇਵਾ-ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਸੋਝੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਨਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਉਤੇ ਸੂਰਜ ਵਾਂਗ ਚਮਕਾ ਦਿਤਾ ਸੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਰ ਇਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਲੰਗਰ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਚਮਕਾ ਦਿਤਾ ਸੀ 'ਸਦਾ ਵਰਤ' ਜੋ ਦਿਨ ਤੇ ਰਾਤ ਹਰ ਸਮੇਂ ਜਾਰੀ ਹੈ ਅਟੁੱਟ ਵਰਤ ਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੀ— "ਲੰਗਰ ਦੀ ਰਸਾਈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਜੇਕਰ ਇਕ ਗੁਰੂ ਰੱਬ ਨਾਮ ਭਿੱਜੀ ਭੁਖੀ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਏ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰੋਂ ਉਤੇ ਕੋਈ ਭੁੱਖਾ ਰਹਿ ਜਾਏ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਸਿੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ"

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਮਾਤਾ ਜੀਵਨ ਕੌਰ ਜੀ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਦਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਲੰਗਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਵੱਡੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸੰਗਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਲੰਗਰ ਦਾਲ ਤੇ ਮਿੱਠਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਆਖੀਰ ਵਰਤਦਾ।

ਸੰਮਤ 1915 ਬਿ: ਦਾ ਸੰਬਤ ਉਤੇ ਤੇ ਸਮਾਂ ਦੇ ਭਾਰਤ ਸਰੀ ਕੇ ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਸਰੀ ਤੇ ਇਹ ਕਾਲ ਖਿਲਰਾਨ ਪਾਲਣੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਸੰਮਤ ਦੇ ਬਹੁਤਾ ਇਸ ਦੀ ਘਰ ਵਿੱਚ 'ਚਾਲੀਹ ਰਾਜਾ ਪੁਤਾਰਾ' ਆਦੀ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਆਇਆ ਸੀ। ਸੱਭੀ ਤੇ ਲੋਕੀ ਕਿੰਨਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ "ਚਾਲੀਸੇ ਦਾ ਸਾਲ ਕਾਲੀਏ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਇਹ ਆਪਣਾ ਇਸ ਸਤਿਗੁਰ ਵੱਲੋਂ ਦੇ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅੱਖੀਆਂ ਅੱਗੇ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਹਰ ਆ ਕਿਹੜੇ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਹੀ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਪਰ ਅਨੇਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਦੀ ਭੁੱਖ ਨਹੀਂ ਆਣ ਦੇਂਦਾ। ਉਸ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਨਾਂ ਹੀ ਮਹਾਨਤਾ ਭਰਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂ ਸੰਮਤ-1914 ਬਿ: ਦੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਹੱਥ ਦੀ ਕਾਈ ਕਿਤਾਬ ਤੱਕ ਤੋਂ ਅੱਜ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਜ 108 ਸਾਲ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਤੱਕ ਅਖੰਡ ਤੇ ਅਟੁੱਟ ਚਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚਲਦੀ ਰਹੇਗੀ।

ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਭੈਣੀ ਸੇਵਾ ਸਦ ਦੀ ਰਹੀ ਤਾਂ ਹੀ ਲੋਕੀ ਕਿੰਨਾ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕਿੰਨਾ ਵਾਰੇ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਦਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਲ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਭੈਣੀ ਆਈ ਹੈ ਅੱਜ ਵੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਹਜ਼ਾਰ-ਹਜ਼ਾਰ, ਪੰਜ-ਪੰਜ ਸੌ ਸੰਗਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚੋਂ-ਵਿੱਚੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹੈ ਇਸ ~~[illegible]~~ ਦਰਸ਼ਨ ਕਿਤਨੀ ਲੋੜ ਅਹਿ ਆ ਕੇ ਲੰਗਰ ਤੇ ਅਸੀਸਾਂ ਦੇਂਦੇ ਜਾ ਰਹੇ।

ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇਕ ਪੰਜ ਸੌ
ਬਾਗੜੀਆਂ ਦਾ ਜੱਥਾ ਆਇਆ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਭੁੱਖ ਦੇ ਮਾਰੇ
ਵਿਲੂ-ਵਿਲੂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲੰਗਰ ਪਾਈ ਜਾ ਰਹੇ ਕੂਕੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ
ਦਾਰੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਰਹੇ ਇਕ ਉਧਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿਚ ਆਏ ਸੀ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤਿਉੜੀ ਆਸੋ ਦੂਰ ਸੀ ਤਾਂਗੀ ਬੈਠੇ ਸਨ ਇਕ ਬਾਗੜੀਆਂ
ਜਿਸ ਦਾ ਨਾ ਬੇਗੂ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਆਗੂ ਦਿਸਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਆ ਡਿੱਗਾ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪਿਆਰ ਵਿਚ
-ਸਾ ਦੇਂਦਿਆਂ, ਪੁੱਛਿਆ। "ਸੁਣਾ ਤਾਈ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ।"

"ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਸਿਰਦਾਨੀ ਹੈ ਅਸੀ ਜੰਮਾ ਅਨਦਾਤਿ ਆਪਦੇ
ਅਸੀਂ ਬਾਗੜ ਵਿਚੋਂ ਚਲਕੇ ਆਏ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿਨ ਹੈ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਟੱਬਰ ਦੇ ਬਾਲ ਬੱਚੇ
ਨੇ ਅੰਨ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਦੋ ਦਿਨ ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।
ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਦਿਹਾੜੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ ਨਾਲੇ ਜੇ ਰੋਟੀ ਰੋਜ਼ ਮਿਲ
ਜਾਵੇ. ਰੋਟੀ ਸੇਵਾ ਬਖਸ਼ੋ ਸਾਨੂੰ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ"

ਰੋਜ਼ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਜ਼ ਰਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਦਸੋ ਸਮਝਣ ਦੇ ਬਾਬੇ
ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਇਹ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ-ਪਾਣੀ ਠੀਕ ਮਿਲਦਾ ਰਿਹਾ ਜੀ

ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਜੀ
ਦਾ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਹੀ ਘਾਟਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ।

'ਇਹ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ?' ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ।

'ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਰੋਟੀ ਰੋਜ਼ ਦਸੋ'

ਇਹ ਆਖੇ ਹੀ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਦੂ ਮਹੀਨਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਆਇਆ ਸੀ ਜੋ
ਅੱਜੇ ਸਤਿ ਜੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੀ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ- ਅਰਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਸਾਗਰ
ਅਵਤਾਰ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀਵਨ ਕੌਰ ਜੀ ਆ ਗਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੱਕਦਿਆਂ
ਹੀ ਬਾਲ ਬੱਚੇ ਤੁੱਸ ਦੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਏ ਰੋਟੀ ਦੇ
ਸਾਂ ਸੈ ਜੁੱਗਾਂ ਜੀਣਾ ਤੇ, ਰੋਟੀ ਦਏ ਸਾਂ ਤੜੀ ਬਿਨਾਂ ਸੇਰ ਪੈਰ ਦੀਆਂ
ਨੇ ਛਾਲਣੀਆਂ ਦਾਗ ਵਿਨ ਸਦੇ ਹਨ, ਰੋਟੀ ਦੀ ਜਾਨਾਨੀ ਦਏ ਸਾਂ ਸਾਨੂੰ
ਅੱਖਰੀ ਦਾਨੇ ਦੇ, ਇਸ ਬੇਗੂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜੱਥੇ ਨੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ
ਉਹ ਮਾਤਾ ਜੀਉਣ ਕੌਰ ਤੇ ਇਓ ਸਾਫ਼ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸਿਰੇ ਨਾਲ ਸੰਗ ਰਹੇ ਸਨ
ਕਿਵੇਂ ਸਕੀ ਸਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਇਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੁਰੰਤ

ਬੇਗੂ ਨੂੰ ਆਖੇ ਸਮਝਾਂ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਜਿਹਾ ਹੈ ਸਾਡੇ ਤੇਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਹੰਤ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇਕ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਾਰਾਤੀਆਂ ਦਾ ਜੱਥਾ ਆਇਆ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲੇ ਰੂਪ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚੋਂ ਵਿਚੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਗਤ ਖਾਣੀ ਜਾ ਕੇ ਲੂਣ ਇਕਸਾਰ ਰਹੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇ ਇਕ ਉਪਰ ਭੁਲਾਵੇ ਵਿਚ ਆਏ ਸੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਤਾਰੀ ਬੈਠੇ ਸਨ ਇਕ ਬਾਰਾਤੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਦਾ ਜਾ ਖੇਤੂ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਸਤਸੰਗ ਦਾ ਆਗੂ ਦਿਖਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਆ ਡਿੱਗਾ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾ ਦਿੰਦਾ ਸਾ ਦੇਂਦਿਆਂ, ਪੁਛਿਆ। "ਸੁਣਾ ਭਾਈ ਕੀ ਗਲ ਹੈ।"

"ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਜੱਸਾ ਅਨੰਦਪੁਰੀ ਆਏ ਅਤੇ ਬਾਰਾਤ ਵਿਚ ਰਹਿਕੇ ਆਪਣੇ ਖਤਿਆਂ ਵਿਚ ਹੈ ਅੱਗੇ ਸੋਚੋ ਤੇਰੇ ਦੇ ਕਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜੇ ਸੱਚਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਾ ਹੈ। ਆਖੋ ਕਿ ਇਕ ਆਸੀ ਇਥੇ ਤਰ ਗਏ ਹਾਂ ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕਤ੍ਰਿਆਂ ਪੈਂਦਾ ਜਾਣ ਕੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਿਆ ਚਾਹੀਦਾ, ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਬਖਸ਼ੋ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ"

ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਸ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਸੀ ਦਾਸ ਨੇ ਸਾਰਾ ਸੇ ਗਲੀ ਸਾਨੂੰ ਦੇ ਇਹ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਪਾਣੀ ਛੱਕਣ ਕੋਈ ਲਿਖ ਦੀਓਗੇ

ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਮੀ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਅੰਨ ਦਾ ਤਾਂ ਇਥੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਫਿਕਰ ਹੈ ਦੀ ਬਹੁਤਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ।

'ਇਹ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ?' ਮਹੰਤ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਆਖਦਾ ਬੋਲੀ।

'ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਹੀ ਲੈਣ ਦਾ।'

ਇਹ ਆਖੋ ਕੀ ਇੱਕ ਦਾਨੀ ਤੇਰੇ ਦੂ ਸਤੀਨਾ ਤਿਰਿਆਂ ਤੇ ਆਇਆ ਕੀਤੇ ਅੱਗੇ ਮਹੰਤ ਜੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੀ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ- ਅਨੰਦ ਪੁਰਾ ਦਾ ਸਾਰਾ ਆਇਤਨ ਵੀ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਦੇਰ ਜੀ ਆਂਗਣੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੱਕਿਆਂ ਹੀ ਬਾਲ ਬੁੱਢੇ ਤੱਕ ਕੇ ਸਾਰਾ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਡਿਗ ਪਏ ਕੋਈ ਕਹੇ ਸਾਂ ਮੈਂ ਜੁੱਗਾਂ ਤੋਂ ਹੈ, ਕੋਈ ਕਹੇ ਸਾਂ ਬੜੀ ਚਿਰਾਂ ਤੋਂ ਪੈਰ ਦੀਤਿਆਂ ਜੇ ਛਾਲੀਆਂ ਦਰਸ ਦਿਨ ਸਤੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਕਹੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਕਰੇ ਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਚਾਹੀਦੇ, ਇਹ ਖੇਤੂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਾਥੇ ਨੇ ਸਾਰਾ ਜੀ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਉਹ ਸਾਡਾ ਜੀਵਿਤ ਦੇਰ ਤੋਂ ਇਉਂ ਜਾਣ ਕੇ ਕਿਤੇ ਕਿਤੇ ਨਾਮ ਜੋਗ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿਵੇਂ ਗਈ ਸਾਂ ਤੇ ਕੀ ਸੋਗਿਆਂ ਜਾਣਾ ਅਜੀਤ ਤਿਹਿਆ ਕਰਦੇ ਜੋ ਤੂੰ ਦਾ

ਖੇਤੂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਮਨਾਉਂ ਤੇਰੇ ਸਤੀਨਾਂ ਨੇ ਤਿਰਿਆ ਤੇ ਜਾਣ ਤੇਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੇ "ਸਾਧੂ" ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕੀੜੇ ਮਕੌੜੇ ਸਮਾਨ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਸਾੜੀਆਂ ਜੋੜੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅੱਜ ਇਹ ਸੋਚਦਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਰਮ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।

"ਤੇਰੇ ਤੇ ਸੋਚਦਿਆਂ ਨਾ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਹੈ ਨਾ ਸ਼ਰਮ ਤੇ ਸੰਗ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਤੇਰੇ ਵਰਗੇ ਪਾਪੀ ਦਾ ਰਿਹਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੂੰ ਸਾਧਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਚ ਦੀ ਸੂਝ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸਾਂ ਜੀ (ਬੇਗੁਰਿਆ)

"ਇਹ ਵੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜਿਉਂਦੇ ਰਹੋ, ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਰਾਖੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਹਾ।"

"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾ! ਨਾ!! ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਬਚਾਉ ਫਿਕਰ ਤੇ ਸਾਧ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ।"

"ਫਿਰ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਿਹਾ, ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਤੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕੰਮ ਦਸਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।"

"ਹਾਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ਮੈਂ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਬੇਗੂ ਇਥੇ ਹੀ ਲੰਗਰ ਦੇ ਕੋਲ ਰਹਿ ਜਾਵੇ ਨਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਪਾਣੀ ਛਕੀ ਜਾਏ ਨਾਲੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਲੰਗਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਜਾਏ।"

"ਗੁਰੂ ਦੇ ਲੰਗਰ ਦੀ ਸੇਵਾ!! ਵਾਹ! ਕਿਆ ਕਹਿਣੇ! ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦੇ ਪਕਾਉਣ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਥਾਂ ਇਹ ਬੇਗੂ ਤੇ ਸਾਧੂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦੇ ਪਕਾਇਆ ਕਰਨਗੇ, ਬਈ ਵਾਹ! ਕਿਆ ਕਹਿਣੇ!! ਦੋਵੇਂ ਮਖੌਲ ਕਰਦਿਆਂ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਲੋਕ ਤੇ ~~ਸੇਵਾ~~ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਗੱਲ ਟਾਲ ਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਏ ਤਖ਼ਤੇ ਇਕੱਠ ਦੇਵੇਗਾ ਸ੍ਰੋਮਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਣਾਂ ਕੈਲਾਸ਼ਗੇ! ਫਿਰ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ" ਗੁਰ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਦਾ ਕਿਹਾ।

ਹਾਂ! ਹਾਂ!! ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੀ ਫਿਰਦੀ ਸੈਂ ਆਗਿਆਕਾਰ ਪਾਲਣ ਕਰਾਂਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਤੂੰ ਵੀ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਸੀ।

ਸੋਚੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਉਪਰੀ ਬੇਗੂ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੀਨ ਸੈਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਥੇ ਹੀ ਤੇਰੀ ਸਾਧਿਕ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੂਜੇ ਤਿਸੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਆਂ ਦੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ਭਜਨ-ਭਗਤੀ ਨਾਲੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਇਹੋ ਬਈ ਬੇਗੂ ਤੇ ਸਾਧੂ! ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਿਹਾ।

ਤੇ "ਸਾਡੂ" ਦੇ [illegible]
[illegible]
[illegible]।

"[illegible]
[illegible]
[illegible]

"[illegible]
[illegible]।"

"[illegible]
[illegible]।"

"[illegible]
[illegible]।"

"[illegible]
[illegible]
[illegible]।"

"[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]।"

[illegible]
[illegible]
[illegible]।

[illegible]
[illegible]
[illegible]।

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

"ਸਾਨੂੰ ਪਰਵਾਨ ਹੈ ਅੰਨ ਦਾਤਾ! ਏਸੇ ਆਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ।"

"ਜਦੋਂ ~~[illegible]~~ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਅੱਗੇ ਸਵਦਾਂ ਵਾਲੇ ਬਾਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਜੇਤ ਦਾ ਟਿੱਬਾ ਤੇ ਇਹ ਥਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਹੈ ਇਹ ਟਿੱਬਾ ਖੁੱਦ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟੋਇਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ ਬਸ ਇਹ ਥਾਂ ਪਧਰਾ ਤੇ ਸੁਆਰ ਦਿਆਈ"

"ਏਸੇ ਬਾਣੀ ਬੋਗੂ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਰਵਾਨ ਹੈ!"

ਸਾਡੇ ਪੈਰ ਭਾਗ ਹਨ ਅੰਨ ਦਾਤਾ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਦੀਦ ਬਖਸ਼ੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਕੇ ਇਥੇ ਸੇਵਾ ਕਰੀਏ ਜਾ ਕੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਜਿਥੇ ਤੁਸੀ ਸਾਡੇ ਪੈਰ ਭਾਗ ਜਾਗੇ ਪ੍ਰੇਮ ਜਾਗੇ ਤੁਸੀਆਂ"

ਬੋਗੂ ਨੇ ਥੋੜ ਵਿੱਚ ਆ ਪਈਆਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਾਣਾਂ ਕਈ ਆਂ ਤੇ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਦੇਸ ਨੂੰ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਮੁੜ ਗਏ।

ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠਕੀ ਕੋਲ ਜਾ ਇਕ ਤੇਲ ਜਾਣਵਾਂ ਕੀਆਂ ਤੇਲ ਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਕਾਈ ਸਹਿਤੇ ਕਰੀਬ ਬਾਰਾਂ, ਬੱਚੇ, ਆਦਮੀ ਜਨਾਨੀਆਂ, ਬੁੱਢੇ ਆਦਿ ਸਨ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਹੀ ਇਥੇ ਆਏ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਿਆਰ ਤੇ ਨਮਰਤਾ ਦੀ ਨਾਲ ਪੁਛਿਆ — "ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ ਭਾਈ ਜਾਗਾ ਜੀ ਹੈ"

"ਤੇਲ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਜਗੀ ਹੈ ਕਾਹਦਾ ਜੀ ਅੰਨ ਦਾਤਾ! ਬੱਚੇ, ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਰੋਂਦੇ ਵਿਲੂੰ-ਵਿਲੂੰ ਕਰਦੇ ਸੌਂਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ" ਇਹ ਆ ਕਰਕੇ ਉਹ ਧਾਂਹੀ ਮਾਰ ਕੇ ਰੋਇਆ।

"ਧੀਰਜ ਕਰੋ ਭਾਈ ਕੱਲ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਉਹ ਤੇਲ ਕੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਦੁਖ ਇਕ ਖਿਨ ਵਿਚ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਫਿਕਰ ਹੈ" ਇਹ ਆਖਦਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲ ਵੇਖ ਕੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨੇਤ੍ਰ ਅਥਰੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ। ਫਿਰ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ —

"ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੋ, ਸਾਥੋਂ ਇਨਾਂ ਦਾ ਦੁੱਖ ਡਿੱਠਾ ਨਹੀਂ ਜੇ ਜਾਂਦਾ।" ਫਿਰ ਕੋਈ ਜਿਨਸ ਦੀ ਅਨਾਜ ਸੀਂਹ ਵਗਸਾ ਕੇ ਪਰਤੀ ਨੂੰ ਟੱਬਰ ਪਿਛੋਂ ਇਕਿਹਰ ਇਤਨਾ ਰਾਸ਼ਨ ਪੱਕ, ਰਾਸ਼ਨ ਦੂਰ ਕਰ ਇਤਨੇ ਰਾਸ਼ ਦੀ ਤੁਰਤੇ ਵਸ ਤੇ ਸੁਰਾਸ਼ ਦੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ।

ਸੋ ਤੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਹੀ ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ — ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ! ਤੇਰੀ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਤੇ ਤੇਰੀ ਤੇਰੀ ਤੇਰੀ [illegible]

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

"ਸਾਨੂੰ ਪਰਵਾਨ ਹੈ ਅੰਨਦਾਤਾ! ਏਸੇ ਅਜੀ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ!"

"ਸਾਡੇ ~~[illegible]~~ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਔਰ ਸ਼ਹਜ਼ਾਦਾਂ ਵਾਸੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਜੋ ਰੇਤ ਦਾ ਟਿੱਬਾ ਹੈ ਇਹ ਤਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਹੈ ਇਹ ਟਿੱਬਾ ਛੱਡ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਿਆਂ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ ਬਸ ਇਹ ਤਾਂ ਪਰਖਣ ਤੇ ਮੁਆਫ਼ੀ [illegible]

"ਏਸੇ ਵਰੀ ਬਾਲੂ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਰਵਾਨ ਹੈ!"

ਸਾਡੇ ਪੀਰ ਗੁਰਗ ਤਾਂ ਅੰਨਦਾਤਾ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਰੱਬ ਤੋਂ ਕੀਦ ਬਾਗ਼ ਜੇ ਤੁਰਪਏ ਬਾਰੇ ਇਥੇ ਮੇਰਾ ਦਰੀਏ ਪਰ ਕੇ ਖਾਣ ਨੂੰ ਨਾਲ ਜਿਸੇ ਤੱਟ ਸਾਡੇ ਪੀਰ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ਪੁੱਜ ਨਾਲੇ ਤੁਰੀਆਂ"

ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਖੇਤ ਵਿਚ ਆ ਪਈਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਹੀਆਂ ਤੇ ਉਹ ਦਸੇ ਹੋਏ ਦੀਸ ਨੂੰ ਲੈ ਚਲਕੇ ਮੁੜ ਗਏ।

2 ਅਗੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੱਖਣੀ ਵਲੋਂ ਜਦ ਇਕ ਤੇਰਾ ਸਾਰਦਾ ਫ਼ੀਆਂ ਦਾ ਹੁਰ ਅਜ ਜਿਆਦਾ ਕਿਸ ਵਿਚ ਦੇ ਛਾਈ ਸਹਿਤ ਕਰੀਬ ਬਾਲ, ਬੱਚੇ, ਆਦਮੀ ਜਨਾਨੀਆਂ, ਬੁੱਢੇ ਆਦਿ ਸਨ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਸੀ ਇਥੇ ਆਏ ਸਨ ਉਨਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਿਆਰ ਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ — "ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ ਭਾਈ ਕਰਮੇ ਜੋ"

"ਤੇਰਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਗਏ ਜੀ ਤੇ ਆਵਾਂ ਗੇ ਅਸੀਂ ਦਾਤਾ! ਬੱਚੇ, ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਰੋਂਦੇ ਵਿਲ੍ਹ-ਵਿਲ੍ਹ ਕਰਦੇ ਸਨ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ" ਇਹ ਆਖਦੇ ਉਹ ਧਾਂਹੀਂ ਮਾਰ ਕੇ ਰੋ ਪਿਆ।

"ਧੀਰਜ ਕਰੋ ਭਾਈ ਰੱਬ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਉਹ ਤੇਰਾ ਕੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਦੁਖ ਇਕ ਪਲ ਵਿਚ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਫ਼ਿਕਰ ਹੈ" ਇਹ ਆਖਦਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਲ ਵੇਖ ਕੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨੇਤਰ ਅਥਰੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ। ਫਿਰ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ—

"ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੋ, ਸਾਥੋਂ ਇਨਾਂ ਦਾ ਦੁੱਖ ਡਿਠਾ ਨਹੀਂ ਜੇ ਜਾਂਦਾ।"

ਫਿਰ ਲੰਗਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੀਤ ਵਰਤਾ ਕੇ ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਠੰਡਕ ਪੁਚਾ ਦਿਤਾ ਇਤਨਾ ਕਰ ਕੇ, ਕਰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ਦਾਸ ਦੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਸ ਹੈ ਗੁਰਦੇਵ ਦੀ ਸਾਤਾ ਜੀ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ!

ਮੈਂ ਤੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਹੀ ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ— ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ! ਤੇਰੀ ਸਾਰੀ ਨਿਵਾਜੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਕਦੀ ਭੁੱਖੀ, ਕਦੀ ਦੁਖੀਆਂ, ਕਦੀ ਭੁੱਖਾਂ ਦੇ ਗਰੀਬ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਾਡਾ ਭਾਵੇਂ ਸਰੀਰ ਕੋਹਿਆ ਜਾਵੇ ਪਰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਦੁੱਖ-ਭੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ।
"ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ ਕਸੂਰ ਰਹੇਗੀ?
ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੋ" ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ! ਕੀ ਹੁਕਮ ਹੈ।
"ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੁੱਖ-ਭੁੱਖ ਦੇ ਸਤਾਏ ਗਰੀਬਾਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਤਰਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ"
"ਤੁਹਾਡੀ ਉਪਜ ਵਿਚੋਂ ਜਿਨੀ ਤੁਸੀਂ ਰੱਖ ਸਕੋ, ਤਰਸ ਭੁੱਖਿਆਂ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਤੇ
ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਤਰਸ ਆਵੇ ਉਹ ਕਿਸ ਨੂੰ ਆਵੇ"
ਸਾਡੀ ਜਾਨ ਵੀ ਹੈ-----?"

ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਹਰੇਕ ਹੁਕਮ ਦੀ ਬੇਉਜ਼ਰ ਪਾਲਣਾ ਸਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਤੇ ਧਰਮ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਆਪ ਭਾਗਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਬਰ ਵਿਚ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਛਕਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ 'ਸੇਵਾ ਕਿਧਾ'!

॥ ਸ੍ਰੀ ਸਾਤਾ ਜੀ ॥

ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ-ਧੁੰਦ ਹੋਈ। ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦੇ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਵਿਚੋਂ ਤੇ ਸਬਰ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਬ ਜਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦੇ ਰੱਖ ਕੇ ਉਪਰ ਵਿਚ ਸਬਰ ਪਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਇਸ ਵਿਆਕਰ ਵਰਤੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਭੁੱਖੇ ਦੇ ਧੰਨੀ 'ਸਾਰੇ' ਤੇ ਹੋਰ ਜਿਆਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਵਿਆਕਰ ਆਖਰੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਇਕ ਦਾ ਦਾ ਬਚਨ ਪੁਛਿਆ ਗਿਆ ਤਦ 'ਸਾਰੇ' ਕਿਹਾ ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਰੋਟੀ ਲਿਜਣ ਦੀ ਵੀ ਆਸ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਥੇ ਵਿਚੋਂ ਸਬਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ। ਧੰਨ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਤੇ ਧੰਨ ਹੈਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿੱਖ। ਇਸ ਕੌਤਕ ਵਿਆਕਰ ਭਰੀ ਵਰਤੇ ਦੇਖ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਰੋਣਾ ਆ ਗਿਆ।

3.→ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਇਕ ਤੇਰਾ ਬਾਣੀ ਬਾਜੀਗਰਾਂ ਦਾ ਆਇਆ ਉਨਾਂ ਦਾ ਮੁਖੀਆ 'ਰੂਪਾ' ਨਾਮ ਦੇ ਭਰ ਢਾਕਾ ਜਿਵਾ-ਮੋਟਾ ਆਸਾਰਤਰ ਚੰਦਾ ਸੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਰਤਨ ਸੋਦਾਨ ਜਾਕੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਡਿਉੜੀ ਵਿਚ ਸੁੱਤਾ ਹਾਲ ਬੈਠੇ ਤਦੋਂ ਸਤਾ 'ਰੂਪਾਂ' ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਆ ਡਿੱਗਾ ਜਾਂਦੇ ਧਾਗਾਂ ਸਾਗ ਕੇ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

"ਧੀਰਜ ਕਰੋ, ਹੇ ਸਾਂ! ਸਬਰ ਸ਼ੁਕਰ ਕਰ"

"ਰੋਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਕੀ ਕਹਾਂ ਅੰਨ ਦਾਤਾ! ਆਪਣਾ ਦੁੱਖ ਤੇ ਮੈਂ ਜਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਛੋਟੇ ਭੁੱਖੇ ਇਆਣੇ-ਇਆਣੇ ਬੱਚੇ ਦੇਖੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ"

ਦੋ ਦਿਨ ਤੋਂ ਸੋਕ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਭੁੱਖ ਦਰ ਕਰ ਇਕ ਵੇਲੀ ਹੋਰ ਇਥੇ ਬਣ ਜਾਇਗੀ। ਉਸ ਸਮਾਂ ਦੇ ਪਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਾਤਾ ਤਾਂ ਏ ਗਰੀਬ ਸੰਗ ਆਏ ਹਾਂ ਪਰ ਪਹਿਲੀ ਉਤੇ ਦੁੱਖ-ਭੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਏ।

"ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ"

"ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੋ" ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ! ਦੀ ਹੁਕਮ ਹੈ।

"ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੁੱਖ-ਭੁੱਖ ਦੇ ਸਤਾਏ ਗਰੀਬਾਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਤਰਸ ਆਇਆ ਹੈ।"

"ਤੁਹਾਡੀ ਉਪਰ ਵਿਚ ਹੋਈ ਤੁਸੀਂ ਗਰੀਬ, ਤਰਸ ਤੇ ਦਇਆ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾ ਤਰਸ ਆਏ ਫਿਰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਆਏ"

ਸਾਡੀ ਗਲ ਨਾ ਹੈ —?

ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਕਰੋੜ ਹੁਕਮ ਦੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਪਾਲਣਾ ਸਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਤੇ ਧਰਮ ਹੈ ਇਸ ਨਵੇਂ ਆਏ ਬਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਸਬਰ ਵਿਚ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਾ ਛਕਾਇਆ ਜਾਏ। ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ 'ਸੋਹਣਾ ਸਿੱਖ'!

!! ਸ੍ਰੀ - ਮਾਤਾ ਜੀ !!

ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਝੱਟ-ਪੱਟ ਹੋਈ। ਸੈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦੇ ਜੋ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਚ ਤੇ ਸਬਰ ਨੇ ਆਪਣਿ ਸੋਹਣਿਆਂ ਸੋਹਣਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦੇ ਰੱਖ ਕੇ ਉਪਰ ਵਿਚ ਸਬਰ ਪਾਇਆ। ਇਸ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਭੋਲੇ ਦੇ ਉਪਰੀ 'ਸਾਨੇ' ਤੇ ਹੋਰ ਸਿਆਣਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਪਿਆਰ ਅੱਥਰੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਦਾ ਕਾਰਣ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਤਦ 'ਸਾਨੇ' ਕਿਹਾ ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਰੋਟੀ ਮਿਲਣ ਦੀ ਵੀ ਆਸ ਅਸੰਭ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਥੇ ਵਿਚ ਸਬਰ ਮਿਲਦਾ ਗਿਆ। ਧੰਨ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਤੇ ਧੰਨ ਹੈ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿੱਖ। ਇਸ ਕੇ ਰਹਸ ਪਿਆਰ ਭਰੀ ਝਲਕ ਵੇਖ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਰੋਣਾ ਆ ਗਿਆ।

3.→ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਇਕ ਤੇਰਾ ਬਾਹਰੀ ਬਾਜੀਗਰਾਂ ਦਾ ਆ ਗਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਖੀਆ 'ਨੂਰਾ' ਨਾਮ ਦੇ ਕੋ ਦਾਨਾ ਸਿਆਣਾ-ਮੋਟਾ ਆਨੰਦਰ ਬੰਦਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਗਤ ਸੋਦਾਨ ਜਾ ਕੇ ਗੁਰ ਦੁਆਰੇ ਦੀ ਡਿਉੜੀ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਦਾਨਾ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ। 'ਨੂਰਾ' ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਆ ਡਿਗਾ ਅਤੇ ਪਾਂ ਸਾਰ ਕੇ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

"ਧੀਰਜ ਰੱਖੋ, ਰੋ ਨਾ! ਸਬਰ ਸ਼ੁਕਰ ਕਰ"

"ਰੋਵਾਂ ਨਾ ਤੇ ਕੀ ਕਰਾਂ ਅੰਨ ਦਾਤਾ! ਆਪਣਾ ਦੁੱਖ ਤੇ ਮੈਂ ਸਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਬੱਚੇ ਭੁੱਖੇ ਵਿਲ੍ਹ-ਵਿਲ੍ਹ ਕਰਦੇ ਦੇਖੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ"

ਕਈ ਦਿਨ ਤੋਂ ਸੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਭੁੱਖ ਦਰ ਕਰ ਇਕ ਰੋਟੀ ਹੋਰ ਵਿਚ ਬਣ ਜਾਇਗੀ। ਉਸ ਗਰੀਬ ਦੇ ਘਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ।

ਇਸੇ ਆਸ ਤੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ (ਪਾਠਕ) ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੋਇਆਂ ਹਾਂ ਤੇਰੇ ਘਰ ਵੀ ਜੇ ਕੁਝ ਨਾ ਲੱਭੀ ਫਿਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭਣੀ।

"ਮੇਰਾ ਸਿੱਖਾਂ" ਬਾਣੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ ਸਿਖੱਲੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੇ ਇਹ ਰਹਿਣ ਉਹ ਫਰਮਾਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ।

!! ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ!! ਮੈਂ ਪੰਜਾਬੀ ਹਾਂ ਤੇਰੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਛਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੋਣੀ ਵੀ ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਜੇ ਚਾਹੀ।

"ਫਿਰ ਤੂੰ ਕੀ ਚਾਹਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ?"

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹੋਸਲਾ, ਜੋ ਮੇਰੀ ਇਆ ਤੁਸ ਦਾਨਾਂ ਚਖੀਦਾ ਕਰਕੇ ਬੋਲ ਤੇਰਾ ਜਾਣੇ ਦਾਤ ਦਈ ਕਰ ਲਏ ਜਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਪ੍ਰਿਤ ਪਾਲਕ ਜਿੱਠ ਉਨਕਾ ਜਵਾਬ ਪੁਛ ਲਿਆ ਹੈ।

"ਦਸੋ ਬਾਣੀ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹਦੇ ਜੇ"?

ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਦਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਥੇ 'ਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ' ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੇ ਤੇਰੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ 'ਰਜ਼ਾ' ਖਾਣ ਦੀ ਆਸ ਧਾਰ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੇ ਤੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚੋਂ ਮੇਰੀ ਇਹ ਆਸ ਪੂਰੀ ਨਾ ਹੋਈ ਫਿਰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ ਤੇ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਣੀ ਸੀ ਸਭ ਦੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਪੂਰੀ ਕਰੇ ਕੀ ਮੇਰੀ ਇਹ ਆਸ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ? ਕੀ ਮੈਂ ਇਹ ਰੀਝ ਦਿਲ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਹੀ ਅਗਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਤੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ ਗੁਰੂ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਜੋ ਭਾਵਨਾ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
'ਮੇਰਾ ਸਿੱਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਛਕਾਓ।'

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ ਆਪ ਮਹਿਲ ਵਿਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਜਿਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਰਾਮ ਦਿਨ ਸੰਬੰਧੀ ਉਤਰਨਾ ਤੇ ਘਰਨਾ ਸੀ। ਮਾਤਾ-ਜੀ ਉਹ ਹੋਰ ਜੀ ਰੋਟੀ ਮਨ। ਮਰੀਆਂ ਦਰਬਾਰੀਆਂ ਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਦਾ ਰੋਮਸਾ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤਿਆਂ। ਉਹਨਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਣੇ ਪਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜ ਨਹੀਂ ਕਿਸ ਵਕਤ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲਕ ਆਗਿਆ ਫਿਰ ਜੋਗ ਤੇ ਬਣੇ ਹੋ ਜਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਪੰਗਤ ਲਗ ਗਈ ਸਭ ਤੋਂ ਅਗੇ 'ਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ' ਦੀ ਆਸ ਵਿਚ ਭੂਲਾ ਬਾਣੀ ਲਈ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਧਨ ਹੈ! ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਦੇ ਥਾਂ ਗੁੜ ਵਾਲੇ ਚੌਲ ਵਿਚੋਂ ਆ ਪਏ!! ਚੌਲ ਵੇਖ ਕੇ ਭੂਲਾ ਇੱਕ ਦਮ ਅੱਗੇ ਭੁੱਖਾ ਹੋਕੇ ਉਠ ਖਲੋਤਾ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਚੌਲ ਨਾ ਖਾਣੇ ਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ।

ਇਸੇ ਆਸ ਤੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਪਾਵਨ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਤੇਰੇ ਘਰੋਂ ਵੀ ਜੇ ਕੁੱਝ ਨਾ ਲੱਭੀ ਫਿਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭਣੀ।

"ਮੇਰਾ ਸਿੰਘਾਂ" ਬਾਣੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ ਖਿਚ ਜੀ, ਜਿੱਥੇ ਚੋਲਾ ਜੋ ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਛਕਾਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ।

"ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ!! ਮੈਂ ਪੰਜਾਬੀ ਹਾਂ ਤੇਰੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵੇਖੀ ਹੈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਜੇ ਚਾਹੀ।

"ਫਿਰ ਤੂੰ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ?"

ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਚੋਲਾ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਆ ਤੂੰ ਚਟਾਂ ਰਹੀਦਾ ਕਰੇ ਬੋਲ ਤੇਰਾ ਜਾਵੇ ਹਾਲ ਕਰੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਪ੍ਰਿਤ ਪਾਲਕ ਜਿੱਠ ਦਿਆਲੂ ਸਮਾਣ ਪੁੱਛ ਲਿਆ ਹੈ।

"ਦੱਸੋ ਬਾਣੀ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ?"

ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਥੇ 'ਰਤਨ ਪ੍ਰਗਾਸ' ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੇ ਤੇਰੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ 'ਰਤਨ' ਬਾਣੀ ਦੀ ਆਸ ਧਾਰ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੇ ਤੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚੋਂ ਮੇਰੀ ਇਹ ਆਸ ਪੂਰੀ ਨਾ ਹੋਈ ਫਿਰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ ਤੇ ਕੀ ਹੋਣੀ ਐ ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਿਰ ਜੀ ਪੂਰੀ ਕਰੋ ਕੀ ਮੇਰੀ ਇਹ ਆਸ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ? ਕੀ ਮੇਰੀ ਇਹ ਰੀਝ ਦਿਲ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਦਾ ਪਵੇਗਾ।

ਤੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ ਗੁਰੂ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਜੋ ਸ਼ਰਧਾ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 'ਮੇਰਾ ਸਿੰਘ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਤਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਛਕਾਓ।'

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ ਆਪ ਰਸੋਈ ਵਿਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਜਿਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਲੰਗਰ ਮੇਵਾਨ ਸਮੱਗਰੀ ਉਤਰਨਾ ਤੇ ਪਰਤਣਾ ਸੀ। ਸਤਿ-ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਮੈਂ ਸੀ ਕੇਸਰੀ ਸਨ। ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਰਸਾਇਆਂ ਰਤਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਦਾ ਥੋ ਜਸਾ ਜਿੱਥੇ ਚੌਕਾਂ ਵਿਚ ਬਣਦਿਆਂ। ਉਸ ਪਤਿਸ਼ਾਂ ਤੇ ਬਾਏ ਪਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪੜ੍ਹ ਸਕੀ ਕਿਸ ਦਰਦ ਖ਼ੁਸ਼ਨਸੀਬੀ ਆਪਣੇ ਹਿਰ ਪੈਰ ਤੇ ਬਣਨੇ ਮੁਸਕਰਾ ਉਠੇ ਆਇਆਂ ਕਰਦੇ ਸੋ। ਪੰਗਤ ਲਗ ਗਈ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ 'ਰਤਨ ਪ੍ਰਗਾਸ' ਦੀ ਆਸ ਵਿਚ ਭੂਰਾ ਬਾਣੀ ਸਜੀ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਧਾਰ ਤੈਂ! ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਰਤਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਦੇ ਥਾਂ ਗੁੜ ਦਾਸੇ ਚੌਲ ਕਿਵੇਂ ਆ ਪਏ!! ਚੌਲ ਵੇਖ ਕੇ ਭੂਰਾ ਫਿਰ ਦਸ ਅਤੇ ਤੰਬੂਰਾ ਤੇਰੇ ਉਠ ਖੜੋਤਾ ਆਖੇ ਸਥਨਾ ਨੂੰ ਚੌਲ ਨਾ ਲੈਣ ਤੇ

ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਇਆ ਆਖਣ ਲਗਾ।

ਸਾਨੂੰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵਰਤਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਦੇਣ ਦਾ ਸੀ ਮੈਂ ਉਥੇ ਨਹੀਂ ਜੇ ਜਾਣੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦਾ ਭਰਮ ਗੂੜਾ ਨਹੀਂ ਹਟਦਾ ਇਹ ਉਥੇ ਮੇਰੇ ਕਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਬਾਹਰੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਕਈ ਥਾਂ ਹੁੰਦੇ ਨੇ। ਜੀ ਤੇ ਵੇਖੋ ਵਰਤਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਖਾਣ ਆਇਆ ਹਾਂ।

ਇਹ ਆਖਿਆਂ ਕੂਕੇ ਨੇ ਉਸ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਸ਼ਬਦ ਕਿਤੇ ਉਸ ਇਨ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੀ ਸਰਦਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਠਾਕਰ ਦਿਆਂ ਵਾਲੇ ਸਨ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਨ। ਕੂਕੇ ਦੀ ਇਸ ਹਿਮਾਕਤ ਭਰੀ ਹਰਕਤ ਵੇਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਗੁੱਸਾ ਜਿਹਾ ਆ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ :—

ਮੂੰਹ ਤੇ ਵੇਖੋ ਇਸ ਵਰਤਾ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਉਧਰੀਦਾ। ਤੂੰ ਸ਼ੁਕਰ ਕਰ ਕਿ ਇਸ ਸਰਾਂ ਵਾਂਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਥੇ ਤੇਨੂੰ ਉਥਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਿਖ ਆਏ। ਹੋਰ ਤੂੰ ਰੱਬ ਤੋਂ ਕੀ ਲੈਣਾ ਹੈ? ਕਿਨੀਆਂ ਨੇ ਐਸਾ ਵੱਡ ਲਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਕਰੋ ਜੇ ਜਾਵਾਂ ਜੇ ਤਾਂ ਵਰਤਾ ਖਾਣਾ ਜੇ ਨਹੀਂ ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਤੀਕ ਭੁੱਖਾ ਸਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਰੇਂਗਾ ਪਰ ਇਸ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚੋਂ ਤੇ ਸੈਂ ਲੇਵਸ ਤੇ ਦੇਵਸ ਵਰਤਾ ਹੀ ਖਾਣਾ ਜੇ, ਸੈਂ ਉਸ-ਕੂਕ, ਵਰਤਾ-ਦਲੀਆ ਨਹੀਂ ਜੇ ਖਾਣਾ। ਤੱਦ ਪੰਜ ਦਾ ਬਣ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਾਸ ਲੈ ਕੇ ਉਸਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜੇ ਮਿਲਦਾ। ਉਸ ਨਹੀਂ ਖਾਣੇ। ਤੱਦ ਦਲੀਆ ਮਿਲ ਗਿਆ, ਖਾਣ ਹੋਰ ਇਨਾਂ ਚੀਜਾਂ ਤੋਂ ਉਨਾਂ ਤੇ ਹਿਮਾਕਤ ਹੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਕੀ ਜਿਆਦੀ ਏ।

ਮੇਰੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸੈਨੂੰ 'ਵਰਤਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ' ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਗਏ ਹਨ ਜੇ ਕੂਕ ਜਾਣ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੋਰ ਦੇ ਜੇ ਤਾਂ ਸਿਆਣਪ 'ਵਰਤਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ' ਨਹੀਂ ਤੇ ਸਗਰ ਇਹਿਸੁ ਭੁੱਖਾ ਆਇਆ ਜੇ ਪਏ ਨੇ ਤਾਂ ਤੇ ਉਸ, ਦੇ ਇਹਿਸੁ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਵੇਗਾ ਸੈਨੂੰ ਤੇ 'ਵਰਤਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ' ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਬਸ ਗਲ ਦਪਟੀ ਹੱਥ ਗਈ ਵਰਤਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਪਰਖੀ ਪਰ ਨਾ ਦੇਣ ਤੇ ਉਸ ਬਾਕੀ ਰਹਾਂ ਨਾ ਸਦੇ ਸਰਦਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਰਖ ਸਮਝੂਗ ਸਨ ਕੂਕੇ ਨੂੰ ਸਾਫ ਸੀ ਕਿ ਸੈਂ ਸਿਰ ਵਰਤਾ ਤੇ ਹੁਕਮ ਮਨਜ਼ੂਰ ਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਦੂਜੀਆਂ ਦੀ ਤੇ ਗਲ ਛੱਡੋ ਵਰਤਾਰ ਵਿਚ ਸ਼ਿਵ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਰਤ ਸਕਦਾ ਕੂਕੇ ਦੀ ਇਸ ਹਰਕਤ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸਰਦਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਰੋਹ ਦਾ ਪਾਰਾ ਸਿਖਰ ਤੇ ਪੁੱਜ ਗਿਆ। ਕ੍ਰੋਧ ਸਰਦਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਤੜੇ ਪੀਤੇ ਨੇ ਕੂਕੇ ਦੀ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਿਚ ਭੁਤ ਵਲੂੰ ਸਾਇਆ ਸਰਦਾਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਡੰਡਾ ਤੇ ਕੂਕੇ ਦੀ ਸੁਰਤ ਤਜਾਉਣ ਦੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

[illegible]

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਮਰੱਥਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਤੇ ਸ਼ੇਰ ਦਾ ਬੱਚਾ ਸੀ ਉਸ ਤੇ ਕੀ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕੂਜੇ ਦੇ ਠੰਢਾ ਵਗਾ ਉਹ ਕੁੱਸ ਮੁੱਸ ਤੇ ਬੈਠਿਆ ਸੀ ਠੰਢਾ ਵਗਣ ਤੇ ਪਹਿਆਂ ਹੀ ਕੂਜ਼ਾ ਜਿਸੇ ਕੂਸੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਤਪਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਤੇਹੀ ਤ੍ਰਾਸ ਰਹੀ ਸੀ, ਠੰਢਾ ਜਿਸੇ ਨੂੰ ਵਗਾ ਸੀ ਪਰ ਪੀਣ ਜਿਸੇ ਤ੍ਰਿਸ਼-ਭਰੇ ਬੁਲ੍ਹੇ ਸੀ ਪੀਰ ਪਰਮਾਨੰਦ ਵਾਂਗੇ ਭਗਤ-ਵਛਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਤੇ ਰਹੀ ਸੀ ਕੂਜ਼ਾ ਜਾਗੇਸ ਸੀ ਪਰ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪੀਣ ਨਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ - ਗਹਿ-ਗਹਿ ਕਰਦੇ ਤੜਫਣਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਸੀ ਮਾਤਾ — ਜੀਉਣ ਵੇਰ ਜੀ ਸੁਣ ਕੇ ਨਸੇ ਆਏ ਸੰਤ ਸਮੇਤ ਬਾਬਾ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਾਬਾ ਦਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਮੇਤ ਗੁਰਇੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸਮਤਾਨ ਸਿੰਘ, ਗਗਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਾਈ ਤੁਰਸੀ ਸਗਤਸਾ ਜੀ, ਸਾਈ ਪ੍ਰੀਤੀ ਆਦਿ ਵੇਦੀ ਕਰੇ ਸ਼ੇਰ ਕਰੇ ਵੇਹੀ ਕਰੇ ਟਿਕੇਰ ਕੇ ਪਰ— "ਸਰਕਾ ਬਣਤੀ ਰਹੀ ਸਿਉਂ-ਸਿਉਂ ਦਦਾ ਕੀ" ਪੀਣ ਵਿਤਨੀ ਹੋਏ ਕਿ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਡੀਰਗ ਨਿਖਤ ਪੂਕ ਆਈ, ਜਿਸੇ ਦੀ ਉਪਰਾਗਰ ਨਾਮ ਪੀਣ ਸਹੀ ਨਾ ਪਏ ਉਪਰ ਕੂਜੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਰਤ ਸਿਆਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਅੱਖ ਪਟ ਕੇ ਦੀਨਾ, ਜਿਸੇ ਦਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਕਦੀ-ਕਦੀ ਨੀਮ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਜਿਹੀ ਵਿਚ ਗਹਿ-ਆਖਾ ਕੇ ਫਿਰ ਬਾ ਸੋਸ਼ ਇਧਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਦਾ ਸਾਰ ਕੇ ਹੋਏ ਬਹੁ-ਬਹੁਤ ਜਿਵੇਂ ਰਹੇ ਹੋਏ ਆਖ ਰਹੇ— ਗੁਰਿਆ ਤੂੰ ਸੇਰੇ ਤੇ ਇਤਬਾਰ ਕਰਦੇ ਸਾਰ ਖਾਧੀ ਨਹੀ ਨਹੀ ਸਾਰ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀ ਸੈਨੂੰ ਪਈ ਤੇ ਇਹ ਸਾਰੀ ਕਰਾਹੀ ਜਿਵੇਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਸ ਦਸੀ ਕਿ ਕੂਜੇ ਬਾਜੀਗਰ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਛਕਾਣ ਦਾ ਬਚਨ ਕਰ ਆਇ ਸਨ ਪਰ ਸਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ~~ਉ~~ ਜੀ ਭੈਰ ਇਤੇ ਉਸ ਭੈਸ਼ ਬਾਰ ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ਸਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਦਸੀ ਇੱਥ ਠੰਡਾ ਕੱਢ ਸਾਰਿਆ ਤਦੇਂ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਸੀ ਗਹਿ-ਗਹਿ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਸੀ ਛੜ ਬੈਠੇ ਰਹ।

ਮਾਤਾ ਜੀ ਸਾਰੀ ਗਲ ਸਮਝ ਗਏ ਉਨਾਂ ਝਟ-ਪਟ ਇਕ ਕੂਜੇ ਤੇ ਤ੍ਰਾਸ ਪਰਦਾ ਹੀਰੀ ਬਦੂਲੇਂ ਤੇ ਪਿਉ ਪਾਕੇ ਆਟਾ ਕੁੰਨਣਾ ਆਰੰਭ ਕਰ ਦਿਤਾ ਝਟ-ਪਟ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਆਰ ਦਾ ਸਕਰੇ ਪੰਗਤ ਲੰਗਾ ਕੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਵਰਤਾਉਣਾ ਆਰੰਭ ਕਰਦਾ ਦਿਤਾ, ਕੂਜੇ ਕੋਲ ਪਰਿਆਂ ਬਾਕੇ ਆਖੀਆਂ ਤੇ ਠੰਡੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਛਟੇ ਸਾਰੇ ਗਰਮ-ਗਰਮ ਦੁੱਧ ਪਿਉ ਪਾਕੇ ਖਿਲਾਇਆ। ਆਹਾ! ਬੀਤ ਸੱਖ ਕੂਜੇ ਦੀ ਖਿਆਰੀ ਸਾਂ ਬਾਜੀਗਰ ਵੇਸਵਾਰੇ ਕਰਿਆ-"ਗੁਰਿਆ ਪ੍ਰਤਰ ਆਖੀਆਂ ਖੋਲਸ"

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਮਰੱਥਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਾ ਧੱਕਾ ਸੀ ਉਸ ਤੇ ਵੀ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨ
ਸੀ ਕੂਕੇ ਦੇ ਨੰਗਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਸ਼ਰੀਰ ਸੀਸ ਤੇ ਚੋਟਾਂ ਸੀ ਨੰਗਾ ਕਰਕੇ ਤੇ ਪਤਿਆਂ
ਜੋ ਕੂਕਾ ਰਿਹਾ ਕੁਸ਼ੀ ਕਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਸੀਆਂ
ਪੁੱਸ ਦੀ ਪਤੀ ਤ੍ਰਾਸ ਹੀ ਸੀ, ਨੰਗਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਿਆ ਸੀ ਧਰ ਪੀੜ ਕਿਸੇ
ਤਰਸ- ਤਰਸ ਬਾਰੇ ਹੀ ਪੀੜ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਸਤਿਨਾਮ-ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ
ਤੇ ਰਹੀ ਸੀ ਕੂਕਾ ਬਾਰੇ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪੀੜ ਨਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤ
ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ- ਹਾਇ-ਹਾਇ ਕਰਦੇ ਤੜਫਦਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ —
ਜੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਤ ਸਹੇਤ ਬਾਬਾ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ
ਜੀ ਬਾਬਾ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹੇਤ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸਮਤਾ ਸਿੰਘ, ਰਾਮ
ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਦਿ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਸਾਰਾ ਤਮਾਸ਼ਾ ਜੀ, ਆਈ ਪਹਿਲੀ ਆਦਿ ਵਾਲੀ ਕਰ
ਕੋਈ ਕੁੱਝ ਵੇਖੀ ਕਰ ਟੋਕਰ ਵੱਲ ਪਰ — "ਸਰਕਾਰ ਬਦਲੀ ਜਾਵੀ ਕਿਉਂ-ਕਿਉਂ
ਦਇਆ ਕੀ" ਪੀੜ ਵਿਤਨੀ ਹੋਣ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜੀ ਤੀਬਰ ਨਿਰਬਲ ਦੁੱਖ ਆਉਂ, ਕਿਸੇ
ਦੀ ਉਪਚਾਰ ਨਾਲ ਪੀੜ ਸਹੀ ਨਾ ਜਾਏ ਉਧਰ ਕੂਕੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਲਹੂ
ਨੂੰ ਸੁਰਤ ਗਿਆਨ ਦਾ ਅਤਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਸਬਰ ਧਾਰ ਕੇ ਦੀਨ
ਕਿਸੇ ਦਇਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਦੀ-ਕਦੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਜੀ ਸਿਰੀ ਵਿੱਚ ਹਾਇ-ਆਂ
ਦੇ ਵਿੱਚ ਆ ਸਿੰਘ ਵਿਚਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਸਮਰ ਤੇ ਹੋਏ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਸਿਰ
ਰਹੇ ਹੋਏ ਆਪਣ ਦੇ- ਕੁਰਲਾਉਣ ਨੂੰ ਸੋਚ ਤੇ ਇਤਬਾਰ ਕਰਦੇ ਸਾਰ ਪਾਈ ਨਹੀਂ
ਨਹੀਂ ਸਾਰ ਤੇਰੀ ਨਹੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਈ ਤੇ ਇਹ ਸਾਡੀ ਰਹਾਂਗੇ ਕਿਵੇਂ ਸਾਡਾ ਜੀ ਨੂੰ ਸਾ
ਦਸੀ ਕਿ ਕੂਕੇ ਬਾਬੀਆਰ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਾਣ ਦਾ
ਬਾਹਰ ਕਰ ਆਦਿ ਸਾਰ ਪਰ ਸਮਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ~~[illegible]~~ ਜੋਰ ਦਿੱਤੇ ਉਸ
ਉੱਤੇ ਬਾਰ ਤੇ ਇਤਬਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸਮਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਦਸੀ ਵਿੱਚ
ਨੰਗਾ ਕਰਕੇ ਸਹਿਣਾ ਤੋਰੇ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਣੀ ਹਾਇ- ਹਾਇ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਾਣੀ
ਕਰ ਬੈਠੇ ਸਨ।

ਸਾਡਾ ਜੀ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਸਮਝ ਗਏ ਉਸ ਛੁੱਟ-ਪਟ ਵਿੱਚ ਕੂਕੇ ਤੇ
ਚਾਰ ਪਹਿਰ ਹੀਤੀ ਬਚਨ ਤੇ ਖਿੱਚ ਪਾਏ ਆਏ ਭੁੱਖਾ ਆਉਂਦੇ ਜੀ
ਦਿੱਤਾ ਛੁੱਟ-ਪਟ ਕਰਤਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਦਾਸ ਕਰਦੇ ਪੰਗਤ
ਕੂਕਾ ਦੇ ਕਰਤਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਰ ਤਾਉਣਾ ਆਉਂਦਾ ਕਰਦਾ ਦਿੱਤਾ, ਕੂਕੇ ਵੇਖ ਪਤਿਆ
ਸਾਰੇ ਆਖੀਆਂ ਤੇ ਠੰਢੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਛਟੇ ਮਾਰੇ ਗਰਮ-ਗਰਮ ਦੁੱਧ ਪਿਉ ਪਾਏ
(ਪਿਲਾਇਆ। ਆਹਾ! ਵੀਰ ਰੱਖ ਕੂਕੇ ਦੀ ਸਿਆਣੀਆਂ ਬਾਬੀਆਰ ਵੇਖ ਸਾਰੇ
ਕਹਿਣ - "ਧੰਨ ਧੰਨ ਪੁਤਰ ਆਖੀਆਂ ਖੇਤਰ"

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

"ਨਹੀਂ-ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਰੋਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ - ਮੇਰੇ ਵਾਰੇ-ਵਾਰੇ ਜਾਇਓ ਪਰ ਮੈਂ ਰੋਸ ਨਹੀਂ ਜੇ ਆਖੇ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਦਰ ਛੁਡਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਤੁਰਦਾ! ਮੈਨੂੰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਛਕਣ ਛਕਾਵਣ ਦਾ ਸ਼ਹੁਨ ਦੇ ਕੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੇਰੇ ਰੋਸ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਦੇ ਥਾਂ ਮੈਨੂੰ ਰੋਟੀਆਂ ਦੀ ਸਾਰ ਪਈ ● ਕੇਹੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਪਏ? ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਜੇ ਸਰੀ ਪਰ ਇਹ ਪਕੜੀ ਕਿਉਂ ਘੁੰਮ ਰਹੀ ਏ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਲੂਣ ਖਾਧਾ ਤੇ ਕੇ ਆਪ ਦਾ ਜਿਵੇਂ ਉਲਟ ਜਗਾ ਜਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਮੇਰੀ ਬਹੁੜੀ ਕਰੋ? ਮੈਨੂੰ ਕਿਥੇ ਸਹੀ ਆ ਗਏ ਜੇ?

"ਰੋਟੀਆਂ ਪਹੁੰਚਾ ਉਠ ਛੇਤੀ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਛਕ ਜੇ"

ਸਵੇਰ ਜਾ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਆਖੋ ਬਹੁਤ ਆ ਰੋਟੀਆਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਮੈਂ ਆਪ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਲਿਆਈ ਜਾਂ ਤੁਰ ਗਈਆਂ ਰਸਤਾ ਇਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਵਸਾਈ ਇਆਂ ਕਈ ਵਾਰ ਸੜੀ ਦਾ ਹੈ ਝਗੜੀ ਦਾ। ਹੈ ਪਰ ਤੇਰਾ ਨਾਲੋਂ ਆਸ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰੁਟੀਆਂ ਕਰਦਾ ਉਠ ਜੇਰਾ ਧੀਆ ਪਹੁੰਚ! ਸਾਂ ਮੇਰੀ ਅੰਤ ਪਿਆਰੀ ਸਾਂ!! ਪਹੁੰਚ ਤੇ ਬਾਰਸ਼ਾ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਆਪ ਆਉਣ ਤੇ ਹੁਕਮ ਕਰਨ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਆਪ ਬੁਰਕੀ ਪਾਵਣ ਤਾਂ ਮੈਂ ਖਾਵਾਂਗੀ ਸਾਂ ਰੋਟੀਆਂ ਪਹੁੰਚਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਸਰੀਰ ਵਸ ਨਹੀਂ ਅੱਖਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਨ ਪਿਆਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਖ ਨਹੀਂ ਜੋ ਪੂਰੀ ਕਰਿਗੇ ਨੇ ਵਖੀ ਵਿਚ ਘੜੀ ਸਬਰ ਪੀਣ ਤੇ ਰਹੀ ਏ ਕਿਨਾਂ ਚਿਰ ਤੂੰ ਤੇ ਸਾਰ ਕੇਰਾ ~~ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ~~ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਨਾ ਛਕੇ ਸਏ ਉਤਨਾਂ ਚਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਜੇ ਰਾਜੀ ਹੋਣਾ।

ਫਿਰ ਜਾਣਦੀ ਕਰੋ ਸਾਡੂ ਜੀ। ਜੇ ਇਹ ਗਲ ਜੇ ਤਦ ਥੋ ਸਰ ਰੋਸ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਕੜਾਹ ਨਾ ਸਹੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਗਲੀ ਹੋਣ ਮੈਂ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਤੇ ਕਿਨਾਂ ਸਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਮੈਂ ਰੋਸ ਵਾਰੇ ਹੀ ਜਾ ਆਖਾਂਗਾ ਕਿ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਛਕ ਦੇ ਆਇਆਂ

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੂਣ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵਰਤਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਹ ਹਸਤਖਤ ਦੇ ਸਾਹਰ ਪਾਟ-ਪਾਟ ਦੀ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤੂੰ ਉਠ ਕੇ ਪੀਗਤ ਜੁਆਈ ਪੰਗਤ ਜੁਆਈ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਵਰਤਿਆ ਭੂਕੇ ਦੇ ਪਰਿ ਵਾਰ ਨੇ ਰੱਜ-ਰੱਜ ਕੇ ਕੜਾਹ ਛਕਿਆ। ਭੂਕੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਬੁਰਕੀ ਪਾਇਣ ਦੀ ਦੇਰ ਸੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਘਰ ਨੇ ਉਠ ਕੇ ਬੈਠ ਗਏ ਰੱਜ-ਪੁੱਜ ਕੇ ਭੂਕੇ ਨੇ ਆ ਨਮਸਕਾਰ ~~ਕਿਤੀ~~ ਕੀਤੀ ਰੋ-ਰੋ ਚਰਨ ਧੋਇਆਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਿਤ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਦਾਤਾ ਮੇਰੇ ਮਾਲਿਕ ਤੇ ਨਿਮਾਣੇ ਸਦੀ ਕੇ ਇਤਨਾ ਕਸ਼ਟ ਘਰਦਾ ~~ਕਰ~~ ਸਾਤ ਕੀਤੀ ਮੇਰੇ ਜਿਤੇ ਜਾਂਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਜੀਆ ਪਰਤੀ ਜਿਤੇ ਕੀਤਿਆਂ ਵਾਰ ਪਏ ਫਿਰਦੇ ਹਨ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਘਰਤਰੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

"ਨਹੀਂ-ਨਹੀਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ - ਜੇਠੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਰਾਜਿਓ ਪਰ ਮੈਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜੇ ਆਏ ਜੇਠ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਦਰ ਛੂਹਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਤੁਰਦਾ! ਮੈਨੂੰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਭੇਟ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਹੈ ਜੋ ਗਏ ਸਨ। ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਭੁੱਖਿਆਂ ਦੀ ਆਰ ਪਾਰੀ ਭੁੱਖੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਪਏ? ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਗਲ ਨਹੀਂ ਜੇ ਸਗੋਂ ਪਰ ਇਹ ਬੜੀ ਵਿਚ ਪੁੱਜ ਗਈ ਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਭੁੱਖ ਲਿਆ ਤੇ ਜੇ ਆਪ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਉੱਤਰ ਸਕਾਂ ਤਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਫੜੋ? ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੇ ਜੇ?

"ਭੁੱਖਿਆਂ ਪਹੁੰਚ ਉਨ ਵੱਲ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਛਕ ਕੇ"

ਸੇਵਕ ਨਾ ਰੋਕੇ ਮੈਨੂੰ ਜੇ ਆਪ ਭਗਤ ਆ ਭੁੱਖਿਆਂ ਤਾਂ ਉਠਿ ਲਿਆ ਕਿ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਜੇ ਆਪ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਲਿਆਈ ਤਾਂ ਤਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਸਾਂਦੀ ਲਿਆਂ ਕਰੀ ਦਰ ਸਦੀ ਦਾ ਤੇ ਛੁਡਾਈ ਦਾ ਤੇ ਪਰ ਨੇਤ ਨਾਲ ਆਸ ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਦੁਨੀਆ ਸਭ ਦਾ ਉਸ ਜੇਠਾ ਬੀਤਾ ਪਹੁੰਚ! ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਅੱਤ ਪਿਆਰੀ ਜਾਂ!! ਪਹੁੰਚ ਤੇ ਬਾਣਸ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਆਪ ਆਉਣ ਤੇ ਤੁਰਗ ਕਰਨ ਜੇਠ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਆਪ ਬਹੁਤੀ ਪਾ ਤੇਰ ਮੈਂ ਖਾਵਾਂਗਾ ਜਾਂ ਭੁੱਖਿਆਂ ਪਹੁੰਚ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਸਰੀਰ ਦਸ ਨਹੀਂ ਆਵਾਂਗੇ ਬੇਤਰਸ ਪਿਆਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਸ ਨਹੀਂ ਜੇ ਪੂਰੀ ਕਰਿਤੇ ਤੇ ਵਸੀ ਇਹ ਬੜੀ ਸਧਾਰ ਪੀੜ੍ਹ ਤੇ ਰਹੀ ਤੇ ਕਿਤਾਂ ਕਿਰ ਤੂੰ ਤੇ ਆਗ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਨਾ ਛਕ ਸਏ ਉਤਨਾ ਕਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਜੇ ਗਈ ਹੈ।

ਇਹ ਜਾਣਦੀ ਕੇਰ ਮਾਤਾ ਜੀ! ਜੇ ਇਹ ਗਲ ਜੇ ਤਰ ਬੇਗਾਰ ਕੋਈ ਤੀ ਹੈ ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਕੜਾਹ ਨਾ ਸਗੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਗਈ ਹੋਏ ਜੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਤੇ ਇਸ ਸਰ ਨਹੀਂ ਰਸਿਆ ਮੈਂ ਕੋਈ ਆਏ ਤੇ ਜਾ ਆਖਾਂਗਾ ਕਿ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਛਕ ਕੇ ਆਇਆ ਜੀ"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਤੜਫਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਹੁੰਚ ਇਹ ਸਮਝ ਪਰ ਦੇ ਜਾਣਕੇ ਘਰ-ਘਰ ਦੀ ਜਾਣਕੇ ਵਾਂਗ ਤਾਂ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਤਿਆਰ ਕੇ ਭੁੱਖਿਆਂ ਨੂੰ ਪੰਗਤ ਲੁਆਈ ਪੰਗਤ ਲੁਆਈ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਵਰਤਿਆ ਭੁੱਖੇ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਰੱਜ-ਰੱਜ ਕੇ ਕੜਾਹ ਛਕਿਆ। ਭੁੱਖੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਬਹੁਤੀ ਪਾਇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਾਹਰ ਨਾ ਉਠ ਕੇ ਬੈਠ ਗਏ ਰੱਜ-ਪੁੱਜ ਕੇ ਭੁੱਖੇ ਨੇ ਆਪ ਨਮਸਕਾਰ ਕਿਤੀ ਕੀਤੀ ਤੇ-ਤੇ ਤਰਨ ਧਰਿਆਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ ਪਾਕੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਦਾਤਾ ਜੇਠੇ ਨਾਮੀਆ ਤੇ ਨਿਮਾਣੇ ਸਭੀ ਨੂੰ ਇਤਨਾ ਪਿਆਰ ਬਖਸ਼ ਸ਼ਾਤ ਕੀਤੀ ਜੇਠੇ ਕਿਤੇ ਨਾ ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਤਾ ਜੀਆ ਪਰ ਉਤੇ ਕੀਤਿਆਂ ਦਾਗ ਪਏ ਫਿਰਦੇ ਜਾ ਤੇਰੇ ਕਿਰਤ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਬਰਕਤ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇੱਥ ਵੇਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ- 'ਸੌਂਸਾ ਤੂੰ ਤੇਰਾ ਤੂੰਬੀ' ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ ਨਿਰਵੈਰੀ ਜਾਂਦੀ।

"ਤੇਰੇ ਜਾਂਦੀ ਪਤੰਗ ਕੁੜੀਆਂ ਆਪਣੇ ਕੋਲੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀ ਪਾਸਿਓਂ ਕਰੀਸਾਰ ਕੀ ਬਣੀ ਜੋ ਤੇਨੂੰ ਭੇਜਾ ਦਿਆ ਹੈ ਗਰਾ ਦਿਖਾ ਪਰਤੂ ਹੈ"

ਭੇਤੇ ਦੀ ਸੋਟ ਮੈਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਕਰੀ ਸੋਟ ਤੇ ਸਾਰੀ ਆਪ ਨੇ ਬੂਰ ਕਰੀ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਪਤਾ ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਰਿਸ ਭੇਜਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਬਿਸ ਦੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਦਰਬਾਰ ਦਰਸ਼ਨ ਇਕ ਬੂਟਕਾਂ ਬਿਨਾ ਦਸਾਤੇ ਮੈਂ ਬੇਤਸ ਨਿਵਿਆ ਮੈਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਪਤਾਂ ਇਕ ਕੀ ਨਿਵਿਆਂ ਤੇਰੀ ਨਿ ਬਿਨਾ ਹੈ ਸਗਾਂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਜੋੜੇ ਨਾਲ ਵੇਖੀ ਦੂਸਰੀ ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਪਰਤੂ ਪੁਣਾ ਤੇ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਸ ਦਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਕ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਲੀਕ ਲਿਖ ਆਪਿ ਬੇਤਾ ਹੈ ਮੈਂ ਕਲਾਣ ਪਾਏ ਦੀ ਲਿਖ ਕਰ ਬੈਠਾ ਰੰਗਾ ਨਿਦਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਭੇਜਾ ਸਗ ਆਣ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਦਰ ਆਉਂਦੀ ਕਿ ਇਹੋ ਜੀਭ ਦੇ ਮੁਆਫ਼ ਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਇਕ ਫਸ ਦੇ ਸਿੱਖ ਬਣੀ ਦੀ ਹੈ ਸਗਾਂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਥੇ ਤਕ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਨ ਪਰਸ ਕੇ ਖਿਮਾ ਮੰਗੀ ਕਰਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਜੇਲ ਕਾਗਜ਼ ਜਲਸ ਕਟਿਆ ਗਿਆ।

ਇਤਨੇ ਨੂੰ ਸਗਾਂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਨ ਸਾਏ ਦੇ ਕੂਚ ~~ਕਿਆ~~ ਦੇ ਸੌਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਤੇ ਕਿਹਾ ਤਕਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਕਰੀ ਜਾਂਦੀ ਨਾਲ ਕਰ ਦੇਈ ਮੈਂ ਗਲ ਕਰਾਂਗੇ।

ਉਪਰੰਤ ਉਹ ਕੂਚੇ ਦੇ ਪੌੜੀ ਪਏ ਕੂਚਾ ਇਸ ਦੇ ਪੌੜੀ ਪਏ ਜਾਂਦੇ ਕੂਚੇ ਨੇ ਬਾਬਾ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਕਰੀ ਤੇ ਤੁਸਾਂ ਕੋਟ ਕਰੀ ਆਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਜੇਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਮਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਤੁਸਾਂ ਦੂਜਾ ਹੈ, ਕੂਚੇ ਨੂੰ ਕੂਚ ਸਿੰਘ ਬਾਣਾ ਦੇ ~~ਸਾਸਾਸਨ~~ ਸਰਨ ਦਦ ਦਿਤਾ।

4- ਸਾਰੇ ਬਾਕੀਗਰਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜੀ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਜੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਦੋਨਾਂ ਇੱਕੋ ਦੋਨਾਂ ਡਿਪਟੀ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸਾਰਥਕ ਤੇਜ਼ੀਆਂ ਗਈ ਇਹੋ ਪਤ ਦੇ ਤੇਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਆਈ. ਸੀ. ਐਸ. ਡੀ. ਸੀ. ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਆ ਗਿਆ ਬਾਕੀਗਰਾਂ ਦੀ ਪੰਗਤ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਰਤਣ ਏਥ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ "ਨੇ" ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਤਾ ਸੁਣ ਲਿਖਰ ਤੇ ਆ ਪੁਛਿਆ ਉਸ ਆਏ ਆਇਆ ਹੀ ਬੈਠਿਆ ਕਿਹਾ:-

ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਆਪ ਨੇ ਸਾਰੂਗ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਇਕ ਜਾਂ-ਦੋ ਸਾਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਇਕ ਰਾਜ ਪਿਆ ਰਹਿਆ ਹੈ ਇਹ ਕਿਹਾ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਪਤਾ ਸਾਹਿਬ"

ਮੈਂ ਏਥਰਾ ਸਕਿਆਰ ਜੀ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਰੋਟੀ ਲਾਹ ਬਾਕੀਆਂ ਦੀਆਂ ਏਕੀਆਂ ਇਆਂ ਏਕੀਆਂ ਬੈਠੀਆਂ ਤੇਈਆਂ ਤਨਖ਼ਾਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਦਿਤੀ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇੱਕ ਵੇਦੀ ਨਹੀਂ ਤੂੰ ਹੈ ਆਪ ਹੈ ਇੱਕਲਾ ਹੈ- 'ਕੋਈ ਵੀ ਤੂੰ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਹੀ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

'ਤੇਰੇ ਨਹੀਂ ਪੁਤਰ ਭੁਰਿਆ ਆਪਣੇ ਲੋਕੋ ਬਚਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਸਾਡੀ ਬਣੀ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਭਲਾ ਦਸਾਂ ਹੈ ਸਭਾ ਸਿੰਘ ਪਕੜ ਹੈ।

ਭਲੇ ਦੀ ਸੱਟ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗੀ ਸੱਟ ਤੇ ਸਾਰੀ ਆਪ ਨੇ ਝੱਲ ਲਈ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਸ ਵੇਲੇ ਸਾਹਿਬ ਆਏ ਕਿਸ ਵੇਲੇ ਸਾਹਿਬ ਆਏ ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਦਰਬਾਰ ਵਰਗਾ ਇਕ ਭੁਲੇਖਾ ਜਿਹਾ ਲਗਾ ਤੇ ਮੈਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਸਭਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸੋਚ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬੁਝਾਰਤੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਕੜ ਪੁਛਾ ਤੇ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਕ ਭੁਖਾ ਸਿੰਘ ਜੀਨ ਜਿਸ ਚਾਹਿ ਦੇਣਾ ਹੈ ਮੈਂ ਕਲਾਤ ਚਾਦ ਦੀ ਜਿਦ ਕਰ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਭਲਾ ਲਗ ਜਾਣ ਇਹਦੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਰਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਜੀਭ ਦੇ ਸੁਆਦ ਤੇ ਜਾਮਣ ਵਿਚ ਰਸ ਦੇ ਜਿਦ ਕਰਦੀ ਹੀ ਹੈ ਸਭਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਿਵੇਂ ਹਨ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਰਨ ਪਰਸ ਕੇ ਖਿਮਾ ਮੰਗ ਲਈ ਜਿਨਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇਤਨੇ ਨੂੰ ਸਭਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅੰਦਰ ਦੇ ਭੁਲ ਗਿਆ ਦੇ ਸੌਰ ਟਲ ਗਏ ਤੇ ਇਸ ਤਰਾਂ ਭੁਰਿਆਂ ਸਾਫ ਹੋ ਗਈ ਮੈਨੂੰ ਸਾਫ ਹਰ ਦੇਵੀਂ ਮੈਂ ਗਲ ਤੋਰੀਏ

ਉਪਰੋਕਤ ਭੁਲੇ ਦੇ ਪੈਂਗੀ ਪਏ ਭੂਲਾ ਉਸ ਦੇ ਪੈਂਗੀ ਪਏ ਅਤਿ ਭੂਲੇ ਨੇ ਬਖਸ਼ ਦਿਤਾ ਕਿਰਤ ਲਈ ਤੇ ਤੁਰਨ ਲੱਗ ਲਈ ਅਰਥ ਕੀਤੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ ਤਖਤ ਦੁਆ ਕੇ, ਭਲੇ ਨੂੰ ਭੂਲ ਸਿੰਘ ਬਣਾ ਕੇ ਅਸਮਾਨ ਮਗਨ ਕਰ ਦਿਤਾ।

4→ ਅਜੇ ਬਾਬੀਗਰਾਂ ਦਾ ਡੇਰਾ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਹੀ ਬੈਠਦਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਇੱਥੇ ਦੀਆਂ ਸਿਪਾਹੀ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸਾਰਥਕ ਤੇਜਿਆਂ ਗਈਆਂ ਇਤੋਂ ਪਤਾ ਕੇ ਤੋਰ ਸੰਗਤਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਗੁਰਦਿਆਲ ਜਿਲੇ ਦਾ ਆਈ. ਜੀ. ਐਸ. ਡੀ. ਸੀ- ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਆ ਗਿਆ ਬਾਬੀਗਰਾਂ ਦੀ ਪੰਗਤ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਵਰਤਦਾ ਦੇਖ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ "ਕੋ" ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਰਾ ਸੁਰ ਸਿਖਰ ਤੇ ਜਾ ਪੁਜਿਆ ਉਸ ਆਰੇ ਅਹਿਆ ਹੀ ਬੋਲਿਆ ਕਿਹਾ।

ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਨਵੀਂ ਇਟਮਤਾਨ ਇਕ ਰਾਜ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਹ ਕਿਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸਾਹਿਬ

ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਤੇਰੀ ਜਾਲ ਬਾਕੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦੇਗੀਆਂ ਇਆਂ ਦੇਗੀਆਂ ਬੈਠੀਆਂ ਤੇਈਆਂ ਜਨਤੇ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਦੀ ਇਹ ਵੇਖਤਾ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਰਬਾਰ ਗੁਜਰਾਤ ਤੇ ਆਪ੍ਰਧ ਨੂੰ ਪਰ ਆਣ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਰੂਪ ਨਾ ਕਿਹਾ ਇਹ ਰਕਮ
ਰਹੇ ਜੇ ਇਕ-ਇਕ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਆਣ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਰੂਪ ਨਾ ਕਿਹਾ ਇਕ ਸਿੱਖ
ਇਹ ਆਣ ਜੇ ਅਸੀਂ ਦੀ ਇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹੀ ਉਠ ਤੁਰਾਂਗੇ।

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ "ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਦੇਣੀ ਦੀ ਆਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ
ਮੈਂ ਤੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦੇਣੀ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਮਝ ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੀ ਜਾਣਕੇ ਆਜ਼ਾਦੀ
ਨਹੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਕੀ ਰੂਪ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਆ ਰਹੇ ਹੋ ਦੇਣੀ ਤੇ ਇਕ ਨੂੰ
ਦੇਣੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਏਥੇ ਤੇ ਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਏਕੇ ਸਮੇਂ ਆ ਰਹੇ ਹਨ! ਉਸ ਕਿਹਾ!

"ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪਰ ਉਣ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਸਾਹਿਬ ਦੇਸ਼ ਵੈਰੀਆਂ ਕੋਲੋਂ
ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਣਾ ਦਸਤੂਰ ਗੁਜਰਾਤ ਹੈ"

"ਕਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜ਼ਾ ਮੈਂ ਤੇ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਪੁੱਛਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਹਿਬਾਂ
ਤਾਂ ਫ਼ੀ.ਸੀ. ਕਿਹਾ"

"ਜੀ ਖਾਸ ਚਾਹੁੰਦੀ! ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆ ਰਹੇ ਹਨ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਪਰਤਾ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੈ ਕਿਰ ਤੇ ਸੋਚੀ
ਸੁਣੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਚੱਕੀ ਹੈ ਸਾਹਿਬ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਦੀ ਕਿਓਂ ਸਾਂਝੇ
ਸਾਡੀ ਕਿਸੇ ਗਲ ਨਾਲ ਇਕ ਰਮਜ਼ੀ ਨਹੀਂ"

"ਨਹੀਂ! ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ!! ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਆ-
ਬਾਦ ਕਰਨ ਲਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਨਹਿਰਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਤੇ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਪਾਰ ਗਜਾਬਾਰ
ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ" "ਇਸ ਸਾਡਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਲਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਸੰਬੰਧ?"

ਗੌਰਮੈਂਟ ਨੇ ਸਿਰਦਾਰੀ ਕਰਕੇ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਸੰਗਤ ਲਈ ਜ਼ਿਲਾ ਸਾਹਿਬ-
ਪੁਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਹਿਬਪੁਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਦੀ ੧੦੦ ਸਰਬਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇਣਾ ਮਨਜ਼ੂਰ
ਫ਼ਰਮਾਈ ਹੈ। "ਤੁਹਾਡੀ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਗੋਰਮੈਂਟ ਦੀ ~~[illegible]~~ ਸਿਰਦਾਰੀ ਦੇ
ਕਿਸ ਕਹਿਣੇ ਪਰ ਸਾਹਿਬ ਅਸੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ"

ਕਿਉਂ? "ਸੰਗਤ ਲਈ ਜੇ ਲਓ"
ਇਹ ਸੰਗਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜਾਗੀਰਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਇਹ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸਿਰਦਾਰੀ
ਸਿਰਦਾਰੀ ਨਾਲ ਹੀ ਚਲਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ"। ਸਾਹਿਬ!

ਜੇ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਕਹਿਣ ਤੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਫੇਰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ
ਪਰਵਾਨ ਕਰੋ ਸਗੋਂ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ੨੦੦ ਤੋਂ ਵਧ ਤੇ ਵਧ ੫੦੦ ਤੀਕ ਇਨਕਾਰ
ਕਰਕੇ ਗੌਰਮੈਂਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

"ਨਹੀਂ"

ਇੱਕ ਦਿਨ ਇਸ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਇਹਨਾਂ ਤੇ ਗੌਰਮੈਂਟ ਆਪਣੇ ਦਰਬਾਰ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਕੁਝ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਏਡਾ ਗੁਨਾਹ ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਪਰ ਜਦ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਕੁਝ ਨਾ ਰਿਹਾ ਫਿਰ ਕੀ ਰਹੇ ਹੋ - ਇਹ - ਇਹ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਦ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਕੁਝ ਨਾ ਰਿਹਾ ਫਿਰ ਇੱਧਰ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਠ ਤੁਰਾਂਗੇ।

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ 'ਤੇ' ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਏਦੀ ਦੀ ਜਵਾਬ ਨਾ ਆਇਆ ਕੇਵਲ ਮੈਂ ਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਏਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕਦ ਸਮਾਂ ਹੈ ਬਾਰਸ਼ ਦੀ ਅਗੇ ਆਸਰੇਵੀ ਨਹੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਆ ਗਏ ਕਿ ਰੋਟੀ ਤੇ ਇਕ ਦੂ ਏਨੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਏਥੇ ਤੇ ਟੱਕਿਆਂ ਦੇ ਏਸੇ ਕਰਕੇ ਆ ਗਏ ਹਾਂ! ਉਸ ਕਿਹਾ।

"ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇਸ਼ ਛੱਡਿਆਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਣਾ ਬਹੁਤ ਗੁਨਾਹ ਹੈ"

"ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰਜ਼ਾ ਮੈਂ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ ਡੀ.ਸੀ. ਕਿਹਾ"

"ਕੀ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ! ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪਰਤਾ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਗਲ ਹੈ ਫਿਰ ਤੇ ਸੱਚੀ - ਮੁਚੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਡੀ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਹੈ ਸਾਹਿਬ ਹੋਰ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਸਾਡੀ ਕਿਸੇ ਗਲ ਨਾਲ ਦਿਲ ਰਜਦੀ ਨਹੀਂ"

"ਨਹੀਂ! ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ!! ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਬਾਰ ਆ- ਬਾਦ ਕਰਨ ਲਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਨਹਿਰਾਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਬਾਗ ਰਕਬੇ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ" "ਫਿਰ ਸਾਡਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਲਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਸਬੰਧ"

ਗੌਰਮੈਂਟ ਨੇ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਜ਼ਿਲਾ ਸਾਹਿਬ ਪੁਰ ਵਿੱਚ ਸਾਹਿਬ ਪੁਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਦੀ 100 ਮੁਰਬੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇਣਾ ਮੰਨ ਲਿਆ ਫੁਰਮਾਈ ਹੈ। "ਤੁਹਾਡੀ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਗੌਰਮੈਂਟ ਦੀ ~~ਕਿਆ ਕਹਿਣੇ~~ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਦੇ ਕਿਆ ਕਹਿਣੇ ਪਰ ਸਾਹਿਬ ਅਸੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ"

ਕਿਉਂ? "ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਲੈ ਲਉ"

ਇਹ ਸ਼ਹਿਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜਗੀਰਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਜਦੇ ਇਹ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਨਾਲ ਹੀ ਖੁਸ਼ਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ" ਸਾਹਿਬ!

ਜੇ ਸਤਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਸ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੋਰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਵਾਨ ਕਰੋ ਜੀ ਇਤਨਾ ਹੀ ਹੋਰ ਰੁਕ ਕੇ ਦੱਸ ਤੋਂ ਦੱਸ ਪੰਜ ਡੀ.ਸੀ. ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਕੇ ਗੌਰਮੈਂਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ!

"ਨਹੀਂ"

ਕਿਉਂ ਇਹ ਵੀ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਇਤਨਾ ਤੇ ਗੌਰਮੈਂਟ ਆਪਣੇ ਵਫਾਦਾਰ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਖੁਦ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਾਇਕਲ ਦੀਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦੀ ਨਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੋਰ ਕਉ ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਗਲਿਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਸਕੋਗੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਗੋਰਮੈਂਟ ਦੀ ਬਾਜ਼ — ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਹੈ"

— ਕੀ ਗੋਰਮੈਂਟ ਸਾਡੇ ਤੇ ਮਿਹਰਬਾਨ ਹੈ?

ਮਿਹਰਬਾਨ ਨਹੀਂ ਤੇ ਹੋਰ ਆਹ ਇਨਾਂ ਸੀਗਿਆਂ 100 ਮੁਰਬਾ ਜਮੀਨ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ ਜੇ ਮਿਹਰਬਾਨ ਹੈ ਤਦ ਸਾਡਾ ਇਕ ਕੰਮ ਕਰ ਦਿਓ?

"ਕੀ?"

"ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਾਂ ਦਿਓ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਜਿਤਨਾ ਮੁਰਬਾ ਦੀ ਦੇਵੀ ਜਾ ਦਿਓ ਜਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਸਭ ਕੁਝ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਲਈ ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿਆਂਗੇ ਪਰ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋ ਜਾਣ"

ਇਹ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਵਸ ਨਹੀਂ ਤੁਸਾਂ ਚਾਹੋ ਤਦ ਮੈਂ ਜਮੀਨ ਵਧੀ ਹੋਰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਜਮੀਨ ਜਰੂਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਮਿਲ ਸਕੇਗੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦੇਵੇਗੀ।

"ਫਿਰ?"

!ਫਿਰ ਸਾਹਿਬ ਚੁਪ ਚਾਪ ਰਿਹਾ!

!ਸਾਹਿਬ ਚੁਪ ਕਿਉਂ ਹੈਂ!

'ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਜਾਨਦਾਰੇ ਸਾਹਿਬ ਬਚ'

ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਕਿਤੇ ਇਕੱਤ ਇਕ ਹੈ ਸਾਡੀ ਜਮੀਨ ਸਾਨੂੰ ਸੌਦਾ ਸਰਕਾਰ ਸਾਡੇ ਤੇ ਅਹਿਸਾਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੇ ਇਕੱਤ ਇਕ ਦਿਓ ਤਦ ਤੇ ਅਸੀਂ ਅਹਿਸਾਨ ਮਾਨੀਏ ਆਪਣੀ ਚੀਜ਼ ਆਪ ਹੀ ਦੇ ਕੇ ਅਹਿਸਾਨ ਉਸ ਦਾ ਮਾਨੀਏ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਰਾ ਬਾਹਰ ਦੀਆਂ ਦਿਓ ਤਾਂ ਬਣਦਾ ਰਹੀ ਹੈ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਾਇਕਲ ਚੋਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਲੋਕ ਕਹਿ ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਗੜਿਆਂ ਤੇ ਮੁਰੱਬਿਆਂ ਵਿਚ ਖੜੇ ਸਕੋਗੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਗੋਰਮਿੰਟ ਦੀ ਖਾਸ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਹੈ।"

ਕੀ ਗੋਰਮਿੰਟ ਸਾਡੇ ਤੇ ਮਿਹਰਬਾਨ ਹੈ?

ਮਿਹਰਬਾਨ ਨਹੀਂ ਤੇ ਹੋਰ ਆਉਂਦੇ ਉਨਾਂ ਸੰਗਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਰੱਬਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ ਜੇ ਮਿਹਰਬਾਨ ਹੈ ਤਦ ਸਾਡਾ ਇਕ ਕੰਮ ਕਰ ਦਿਓ?"

"ਕੀ?"

"ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਾ ਦਿਓ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਪਤਾ ਮੁਰੱਬਾ ਵੀ ਦੇਵੀਂ ਨਾ ਦਿਓ ਸਗੋਂ ਜੋ ਕੁਝ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਸਭ ਕੁਝ ਸਰਕਾਰ ਲੈ ਲਵੇ ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ ਦਿਆਂਗੇ ਪਰ ਦਰਸ਼ਨ ਤੇ ਕਰਾਦੋ"

ਇਹ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਵੱਸ ਨਹੀਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਦ ਮੈਂ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਹੋਰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਜ਼ਰੂਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਮਿਲ ਸਕੇਗੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦੇਵੇਗੀ।

"ਕਿਵੇਂ"

!ਜਿਨਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰ ਵਿਚ!

!ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭ ਵਿਖੇ ਹੈ!

'ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਨਨਕਾਣੇ ਸਾਹਿਬ ਵਸਦਾ'

ਅਸੀਂ ਇਹਾ ਕਿਤੇ ਦਸੌਤ ਵਿਚ ਹੈ ਸਾਡੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਦੇ ਸਰਕਾਰ ਸਾਡੇ ਤੇ ਅਹਿਸਾਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਦਸੌਤ ਵਿਚ ਦਿਓ ਤਦ ਤੇ ਅਸੀਂ ਅਹਿਸਾਨ ਜਾਣੀਏ ਆਪਣੀ ਚੀਜ਼ ਆਪ ਹੀ ਸੋਹਣੇ ਅਹਿਸਾਨ ਉਸ ਦਾ ਜਾਣੀਏ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਗੁਰਦੇ ਪਾਲ ਦੀਆਂ ਦਿਓ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਰਹੀ ਹੈ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਪ੍ਰ ਪ੍ਰਯੋਗ

ਕਲਿਜੁਗ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੁਰੀਤਤਾ ਅਤੇ ਕੁਟਿਲਤਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਆਪਹੁਦਰੀ ਕਰਣਾਂ ਅਤੇ ਕੀਮਤਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠ ਡਿਗਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਧਰਮੀ, ਨੇਕ ਤੇ ਸ਼ੁਭ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਣ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਸ਼ੀਲਤਾ ਤੇ ਦੀਸ਼ਦਾ ਭਗਤੀ ਹੀ ਸਭ ਦੁਖਾਂ ਇਲਾਜ ਨਜ਼ਰੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਫੁਰਮਾਨ ਹੈ:-

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ-ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ।
ਕਲਿ ਕਲੇਸ਼ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ।
(ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ)

ਭਾਵ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਲੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਕੇਵਲ ਸਿਮਰਨ ਹੈ। ਸਿਮਰਨ ਦਾ ਕੀ ਲਾਭ ਹੈ? ਇਹ ਵੀ ਉਸੇ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ।
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੂਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ।
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ॥

ਭਾਵ ਸਿਮਰਨ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅੰਤ ਵਰੀ ਵੀ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗਰਭ ਦੇ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਫਸਦਾ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਮਰਨਾਂ ਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਉੱਤਰ ਵੀ ਬਸੰਤ ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ:-

ਅਬ ਕਲੂ ਆਇਉ ਰੇ, ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਬੋਵਹੁ-ਬੋਵਹੁ।
ਅਨ ਰੁਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ, ਮਤੁ ਭਰਮਿ ਭੂਲਹੁ ਭੂਲਹੁ।
ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪਾਏ, ਜਿਸ ਮਸਤਕਿ ਹੈ ਲੇਖਾ ਮਨ ਰੁਤਿ ਨਾਮ ਰੇ

ਸਤਿਜੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਤੇ ਦੁਆਪੁਰ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਢੰਗ ਸਨ। ਪਰ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੱਲੇ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਮੋਤੀ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ:-

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋਈ ਵਡ ਰਾਜਾ।
ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ।
ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੁ ਕੋਟਿ ਧਨਿ ਪਾਇ।
ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਪੁ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਕਲਿਜੁਗ ਦਾ ਸਮਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੁਚੱਜਤਾ ਅਤੇ ਕੁਟਿਲਤਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਆਪਸਾਰੀ ਕਰਮਾਂ ਅਤੇ ਭੋਗਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਤੁਰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹਨ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਰਤੀ, ਨੇਕ ਤੇ ਸ਼ੁਭ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਤਾਰਦਾਰ ਜ਼ਰੀਏ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਸ਼ੀਲਤਾ ਤੇ ਈਸ਼ਵਰ ਭਗਤੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿੱਖਿਆ ਦਰਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਫ਼ੁਰਮਾਨ ਹੈ:-

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ।
ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ। (ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ)

ਭਾਵ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਲੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸੁਰਤ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਕੇਵਲ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਿਮਰਨ ਹੈ। ਸਿਮਰਨ ਦਾ ਕੀ ਲਾਭ ਹੈ? ਇਹ ਵੀ ਉਸੇ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।:

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ।
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੂਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ।
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ॥

ਭਾਵ ਸਿਮਰਨ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਮੌਤ ਵਰਗੀ ਵੀ ਸ਼ੈਅ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਪ੍ਰਾਣੀ ਗਰਭ ਦੇ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਫਸਦਾ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਮਰਨਾ ਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਉੱਤਰ ਵੀ ਬਸੰਤ ਰਾਗ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ:-

ਜਪਹੁ ਰਸੂ ਆਖਿਉ ਰੇ, ਇਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ਧਿਆਵਉ।
ਆਨ ਭਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ, ਸਤੁ ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਉ ਭੁਲਾਵਉ।
ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪਾਏ, ਜਿਸ ਮਸਤਕਿ ਹੈ ਲੇਖਾ ਸਰੂ ਭਤਿ ਨਾਮੇ

ਅਭਿਆਸ, ਦੁਨਿਆ ਤੇ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਭਿ ਇਕ ਜੀਵਨ ਜੁਗਤੀ ਦੇ ਦੋਖ-ਦੱਖ ਦੁੱਖ ਜਾਣ। ਪਰ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚ ਨਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੱਲੇ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਸ਼ੈਅ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ, ਕਿਵੇਂ:-

ਜਿਸ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋਈ ਵਡ ਰਾਜਾ।
ਜਿਸ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ।
ਜਿਸ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੁ ਕੋਟ ਧਨ ਪਾਇ।
ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਸੇ ਨਾਮੁ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿਚ ਵੇਦਾਂ ਤੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ:-

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੁਕਾਰਨ ਪੋਥੀਆਂ।
ਨਾਮੁ ਬਿਨਾਂ ਸਭ ਕੂੜ ਗਾਲ੍ਹੀਂ ਹੋਛੀਆਂ॥

ਜੇ ਕਿਸੇ ਸੁੱਤੇ ਤੇ ਬੇਧਿਆਨੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਬਾਣੀ ਕਾਇਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਤਾਂ ਇਕੱਠਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਧੰਨ ਗੁਰੂ-ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਵਾਂ, ਕੁੱਤਿਆਂ, ਸੂਰ ਤੇ ਸਪਾਂ ਦੀ ਸਾਰ ਫੁਰਮਾਇਆ ਹੈ:-

ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਹੀਣਸ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧ੍ਰਿਗੰਤ ਜਨਮ ਭ੍ਰਸਟਣਹ।
ਕੂਕਰਹ, ਸੂਕਰਹ, ਗਰਧਭਹ, ਕਾਕਹ, ਸਰਪਨਹ ਤੁਲਿ ਖਲਹ॥

ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ੀ ਮੁਨੀ ਘਰ ਬਾਰ ਤਿਆਗ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਵਸੇ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਤਿਆਗ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੀ ਮੁਕਤੀਆਂ ਪਾਂਦੇ। ਪਰੰਤੂ ਅੱਜ ਆਰਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਪਰ ਕਲਿਜੁਗ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਧਰਮ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਿਤੀ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਭਗਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ:-

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੀਐ, ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਜੁਗਤਿ।
ਹਸੰਦਿਆਂ, ਖੇਲੰਦਿਆਂ, ਖਾਵੰਦਿਆਂ ਪੈਨੰਦਿਆਂ ਵਿਚੇ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੀ ਕਥਨੀ ਤੇ ਆਪ ਪਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਪੂਰੇ ਪਾ ਕਿ ਦਸਿਆ। ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਕਠਿਨ ਤਪਸਿਆ ਦਾ ਇਉਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

ਰੇਤ ਅੱਕ ਆਹਾਰ ਕਰ ਰੋੜਾਂ ਦੀ ਗੁਰ ਕਰੀ ਵਿਛਾਈ।

ਰੇਤ ਅੱਕ" ਦੇ ਆਹਾਰ ਦਾ ਭਾਵ ਕਰੜਾ ਤਪ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨਾਲ ਇਕ ਮਿਕ ਹੋਏ ਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਦੇ ਤਪ ਦਾ ਹੀ ਬੜਾ ਸੁੰਦਰ ਨਕਸ਼ਾ ਖਿਚਿਆ ਹੈ:-

ਹੇਮ ਕੁੰਟ ਪਰਬਤ ਹੈ ਜਹਾਂ।
ਸਪਤ ਸ੍ਰਿੰਗ ਸੁਭਤ ਹੈ ਤਹਾਂ।
ਤਹ ਹਮ ਅਧਿਕ ਤਪਸਿਆ ਸਾਧੀ।
ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਕਾਲਕਾ ਅਰਾਧੀ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਸੇ ਨਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੁਰਾਣੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਵੇਦਾਂ ਤੇ ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਕੀਤੀ ਹੈ:-

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੁਕਾਰਨ ਪੋਥੀਆਂ।
ਨਾਮ ਬਿਨਾਂ ਸਭ ਕੂੜ ਗਾਲ੍ਹੀ ਹੋਛੀਆਂ॥

ਜੇ ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਨੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਬਾਣੀ ਸਾਹਿਬ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਈ ਤਾਂ ਇਹੋ ਜਿਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪੰਚਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨਿਗੁਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਵਾਂ, ਕੁਤਿਆਂ, ਸੂਰ ਤੇ ਸਪਾਂ ਦੀ ਸਾਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ:-

ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਹੀਣਸ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧ੍ਰਿਗੰਤ ਜਨਮ ਭ੍ਰਸਟਣਹ।
ਕੂਕਰਹ, ਸੂਕਰਹ, ਗਰਧਭਹ, ਕਾਕਹ, ਸਰਪਨਹ ਤੁਲਿ ਖਲਹ॥

ਪੁਰਾਣੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਜੁਗੀ ਘਰ ਬਾਰ ਤਿਆਗ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਜਪ ਤਿਆਗ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਇਆ। ਪਰੰਤੂ ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਧਰਮ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਭਗਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ:-

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੀਐ, ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਜੁਗਤਿ।
ਹਸੰਦਿਆਂ, ਖੇਲੰਦਿਆਂ, ਖਾਵੰਦਿਆਂ ਪਹਿਨੰਦਿਆਂ ਵਿਚੇ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੀ ਰਸਨਾ ਤੇ ਆਪ ਪਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾ ਕੇ ਦੱਸਿਆ। ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਕਠਨ ਤਪੱਸਿਆ ਦਾ ਇਉਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

ਰੇਤ ਅੱਕ ਆਹਾਰ ਕਰ ਰੋੜਾਂ ਦੀ ਗੁਰ ਕਰੀ ਵਿਛਾਈ।

"ਰੇਤ ਅੱਕ" ਦੇ ਆਹਾਰ ਦਾ ਭਾਵ ਕਰੜਾ ਤਪ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਹੇਮਕੁੰਟ ਜੋਗ ਦੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨਾਲ ਲਿਵ ਜੋੜਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਦੇ ਤਪ ਦਾ ਹੀ ਬੜਾ ਸੁੰਦਰ ਨਕਸ਼ਾ ਖਿਚਿਆ ਹੈ:-

ਹੇਮ ਕੁੰਟ ਪਰਬਤ ਹੈ ਜਹਾਂ।
ਸਪਤ ਸ੍ਰਿੰਗ ਸੁਭਤ ਹੈ ਤਹਾਂ।
ਤਹ ਹਮ ਅਧਿਕ ਤਪਸਿਆ ਸਾਧੀ।
ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਕਾਲਕਾ ਅਰਾਧੀ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਹ ਬਿਧ ਕਰਤ ਤਪਸਿਆ ਭਾਰੀ।
ਦ੍ਵੈ ਤੇ ਏਕ ਰੂਪ ਹੈ ਗਯੋ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਧਰਮ ਦੇ ਬੇੜੇ ਨੂੰ ਰਘੂ ਜਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਮਣੀਕ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਹੀ ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ ਘਾਟੀ, ਹੋਰੋ ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਇਕਾਂਤ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਆਤਮੀ ਜਹਿਰੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਅਵਤਾਰ ਪੁਰਖ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਇਹ ਅਮਰ [illegible] ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਗੂੰਜਾਂ ਨਾਲ ਸਤਿਨਾਮਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਰਦੀ ਪਾਕ ਪਾਸੀ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ 1857 ਈ। ਵਿਸਾਖੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੇ ਗਊ ਗਰੀਬ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਚਿੱਟਾ ਝੰਡਾ ਗਾੜ, ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਹਕੂਮਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੂ ਜ਼ੁਲਮ ਅਤਿਆਚਾਰ ਬਾਰੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਮਨੁੱਖੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਨਾ ਸੁਖਾਇਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲ ਟੱਕਰ ਲੈਣ ਦੀ ਠਾਨ ਲਈ। ਉਸ ਨੇ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬੇਪਤ ਕੀਤਾ ਤੇ ਗਊ ਬੱਧ ਦੀ ਖੁਲ੍ਹ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਕੂਕਿਆਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਸੰਗਲ ਤੋੜਨ ਤੇ ਧਰਮ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਾਰਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਚੈਲੰਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਤੋਪਾਂ ਦੇ ਮੂਹਰੇ, ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਚੜ੍ਹੇ, ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਕਾਲੇ ਪਾਣੀ ਭੇਜਿਆ ਤੇ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਡੋਬਿਆ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਜਲਾਵਤਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਵਿਛੜੀਆਂ ਕੁਰਲਾ ਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, ਹੌਸਲਾ ਰੱਖੋ! ਮੈਂ ਮੁੜ ਆਵਾਂਗਾ ਤੇ ਧਰਮ ਦਾ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੰਗੂਨ ਤੋਂ ਇਕ ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ ਰਾਹੀਂ ਲਿਖ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਮਿਤ ਭਜਨ, ਬਾਣੀ, ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਤੇ ਪਾਠ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕੇ ਧਰਮ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇ।

ਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਾਰੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਾ ਹੀ ਕੀ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੁਲਕੀ ਆਪਣੇ, ਬੇਗਾਨਿਆਂ ਤੇ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਜਬਰ ਨੂੰ ਅਡੋਲ ਚਿੱਤ ਜਰ ਲੀਤਾ। ਉਹ ਕਰ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦੇ ਇੱਕੀ-ਬਾਈ ਘੜੀਆਂ ਸਵਾਸ ਭਜਨ ਦੀਆਂ ਲਾਉਂਦੇ। ਸੰਤ ਜਾ ਗੜੀ ਘਰਾਣਾ ਜਾਂਦੇ ਪਰ ਇਹ ਸਤਜੁਗੀ ਸਾਧਨ ਦੇਖਿਆਂ ਤੇ ਰਤ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਗਏ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਵਿਪਤ ਕਾਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਜਿਥੇ ਹਵਨ ਯੱਗ ਕਰਵਾਏ ਸੰਗਤਾਂ ਸਜਾਏ ਤੇ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਕਰਵਾਏ ਤੇ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਸਾਹਿਤਕਾਰਤਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਾਏ ਤੇ ਤੁਰਨਾ ਵਿਚ ਦਰਸ਼ਨ ਤੇ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਸਾਡੇ ਹੀ ਅੱਖਾਂ ਕਿਨਾਰੇ ਵਸ ਵੱਸ ਦੇ ਗਏ।

ਇਕ-ਇਕ ਕਰਕੇ ਤੋਪਿਆਂ ਉਡੇ।
ਦੂੰ ਤੇ ਫੇਰ ਕੂਕਾ ਕੇ ਗਏ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਰਜਾ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੇ ਤੂੰ ਪਤਿਆਂ ਕੀ ਕਲੌਕ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਜੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ, ਬਾਣੀ, ਹੋਰ ਸਦੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿਚ ਇੱਕ ਹੀ ਅਰਸੀ ਜਾਣਦੇ ਜਾਵਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਇਹ ਅਮਰਾਪੁਰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਛੂੰਹਦਾ ਰਾਹ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਰੜੀ ਧਾਰਨ ਧਾਰਨੀ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ 1857 ਈ: ਵਿਸਾਖੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਵਿਸਾਲ ਸਾਨਤੀ ਤੇ ਗਊ ਗਰੀਬ ਦਾ ਰਖਿਆ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਕੀਤੀ ਨਾਲ, ਗਲੋਟ ਰਸੂਮਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੂ ਅਧਿਆਤ ਪਾਰੋ ਸਮਾਇਣ ਵਿਚ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸਨੇਹੀ ਭਾਈ ਚਾਰੇ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ੁਭੇੱਛੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਨਾ ਸੁਖਾਇਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲ ਟੱਕਰ ਲੈਣ ਦੀ ਠਾਨ ਲਈ। ਉਸ ਨੇ ਰਸੂਮਤ ਦੇ ਨਾਮੇ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਧੋਖਿਆਂ ਕੀਤਾ ਤੇ ਗਊ ਬਧ ਦੀ ਖੁਸ਼ਕ ਦੋਹੀ ਕੂਕਿਆਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਸੰਗਲ ਤੋੜਨ ਤੇ ਧਰਮ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਾਰਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਬੁੱਚੜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕਾ ਪਛਤਾਵੇ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਤੋਪਾਂ ਤੇ ਬੰਨੇ, ਤਪਾਇਆ ਉਡੇ, ਕੂਕਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਲੇ ਪਾਣੀ ਭੇਜਿਆ ਤੇ ਕੂਕਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਡੋਬਿਆ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਜਲਾਵਤਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਟੀਆਂ ਕੂਕਿ[illegible] ਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਧੀਰਜ [illegible] ਦਿੱਤਾ, [illegible]! ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖ ਅਰਦਾਸਾਂ ਤੇ ਧਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗਾ। ਇਨਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਇਕ ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ ਰਾਹੀਂ ਸਿਖ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਮਿਤ ਭੁਖਾਨ, ਬਾਣੀ, ਫਰਜੀਆਂ ਤੇ ਪਾਠ ਕਰ ਤਾਂ ਕੇ ਧਰਮ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇ।

ਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਾਰੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਾ ਹੀ ਕੀ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੀ ਸਰਤੀ ਆਪਣੇ, ਵਿਗਾੜਿਆਂ ਤੇ ਰਸੂਮਤ ਦੇ ਕਾਲਖ ਨੂੰ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪਾਣ ਪੀਤਾ। ਇਹ ਦਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਇੱਕੀ-ਬਾਈ ਪਹੀਆਂ ਸਾਲੋ ਤੁਸਾਨ ਦੀਆਂ ਟੋਰਦੇ। ਸੇਵਕ ਤਾਂ ਸਤੀ ਬਚਨ ਸਾਰੇ ਪਰ ਇਹ ਸਾਮਰਤੱਖ ਸਮਾਈ ਬਾਹਰ ਦਿਖਿਆਂ ਤੇ ਰਤ ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮਾਰ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋ ਗਏ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਰਾਤ ਵਿਚ ਪਰਤ ਸਿਰੇ ਕਸ਼ਟ ਸਤਾਗੁਰਿਆਂ ਸੇਵਕੇ ਸਾਧਨਾ ਤੇ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਕਰਵਾਏ ਤੇ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਸਾਗਰ ਤੇ ਤੁਫਾਨ ਵਿਚ ਦਰਸ਼ਨ ਤੇ ਬਚਨਿਆਂ ਅਗਾਂ ਜੀ ਨਾਲ ਵਿਸਾਰੇ ਦਸ ਦਸਦੇ ਗਏ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਿੰਡ ਦੀ ਬਾਗ ਡੋਰ ਸੰਭਾਲੀ ਤਾਂ ਆਪ ਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪਾਏ ਪੂਰਨਿਆਂ ਤੇ ਚਲਦਿਆਂ ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੀ ਯਾਦ ਨਮਿਤ ਗੁਰ ਪਿਤਾ ਦਾਤਾ ਗਰ ਚੁਣ ਲਿਆ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਦੂਧ ਹਿੱਤ ਤੰਮਨਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਵਿਚ ਤਾਰੀਆਂ ਲਾਣ ਤੇ ਮੋਤੀ ਚੁਗਣ ਖਾਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਰਲਾ ਲਿਆ। ਆਖੀਰ ਵਿਚ ਆਪ ਚਤੁਰ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਗਏ। ਘਰ ਬਾਹਰ ਦੇ ਧੰਧੇ ਸਿਮਰਨ ਵਿੱਚ ਜੁੜ ਗਏ ਸੀ। ਇਕ ਦਿਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਨਿਤਾ ਦਰਗੀ ਪੰਡਤ ਚਮੇਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਧਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। ਭਾਈ! ਆ ਤੱਪ ਕਰਨ ਚਲੀਏ। ਤਾਂ ਚਮੇਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਰਜ਼ਾ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦਰਸ਼ਨ ਕੌਰ ਜੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਆਪ ਜਗਾ ਇਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੋਂ ਪੁਛਿਆ "ਲਾਲ" ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਿਉਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਤਰ ਸੀ "ਤਪ ਕਰਨ" ਮਾਤਾ ਜੀ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਇਆ "ਤੂੰ ਤਾਂ ਅਗੇ ਹੀ ਬੜਾ ਤਪ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ" ਤਾਂ ਹਜ਼ੂਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ "ਮੈਂ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ। ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨੇ ਹਨ।" ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਦੁਲਾਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਲਾਲਾ! ਤੂੰ ਇਥੇ ਰਹੋ, ਕਿਧੇ ਜੀਆ ਭਾਰੇ "ਭਜਨ ਬਾਣੀ ਕਰ" ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਗੇ ਸ਼ੀਸ਼ ਝੁਕਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਨੇੜੇ ਦੀ ਨਹਿਰ ਉਤੇ ਡੇਰਾ ਜਾ ਲਿਆ। ਸਰਕੰਡੇ ਦੀਆਂ ਕੁੱਲੀਆਂ ਬਣਾ ਲਈਆਂ। ਰਸਤ ਸੰਗਤਾਂ ਲਈ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਆਖਿਰ ਪਿੰਡਾ ਵਿਚ ਸੰਮਤ 1963 (1906) ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਆਪ ਸਦਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਉਠਦੇ ਨਿਗਲ ਜਾ ਕੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਤੇ ਸਿਮਰਨ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਸੀਸ ਤੇ ਦਸ ਤਾਰਾ ਤੇਲ ਰਖਕੇ ਚਿਰ ਤਕ ਜਲ ਵਿਚ ਰਸ ਭਜਨ ਕਰਦੇ। ਤਪਤ ਧਾਰ ਪੌਣ ਅੱਖਰੀ ਸਾਰੀ, ਪੰਜ ਗਰਮੀ ਦਾ ਰੋਗ ਪਾਂਦੇ ਭਾਂਦੇ ਸਰਗ ਦੀ ਠੰਡਕ ਹਨੇ ਬਿਜਲੀ, ਆਪਣੇ ਦੁਆਲੇ, ਸੱਪ ਵੀ ਫੁੰਕਾਰੇ ਮਾਰਦੇ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਭੁਲਾ ਨਾ ਨਾ ਸਕਿਆ। ਪੰਡਤ ਚਮੇਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤਾਂ ਵਿਚ ਛੱਡ ਗਏ, ਐਸਾਂ ਸਖਤਾਂ ਕਿਆ ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਰੱਲ ਜਾਗੇ ਪਰ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਅਡਿਗ ਚਟਾਨ ਵਾਂਗੂ ਟਿਕੇ ਰਹੇ। ਉਹ ਭੁੱਖੇ ਪਿਆਸੇ ਤੇ ਅੱਠੋ ਪਹਿਰੀ ਤੇਲ ਚਟਾਂਕ ਪੀਆ ਕਰਦੇ। ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਬਾਰੀ ਇਨ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਚੇਹਰੇ ਦਾ ਜਲਾਲ ਝੱਲਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ ਨੂਰ ਡੁੱਲ੍ਹ-ਡੁੱਲ੍ਹ ਪਏ।

ਤਪ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨਹਿਰ ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਕਰੇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸਿਮਰਨ, ਭਜਨ, ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਭਾਈ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਕਥਾ ਕਰੀਦਾ ਕਰ ਰਾਮਾਇਣ ਦਾ ਪਾਠ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਏਹਾ ਧੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ।

ਤਪ ਸਮੇਂ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਆ ਗਿਆ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਫੌਜ ਦੀ ਚਾਲ ਤੋਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਤਾਂ ਆਪ ਗੁਰੂ ਹਰੀ
ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪਾਏ ਪੂਰਨਿਆਂ ਤੇ ਚਲਦਿਆਂ ਪੂਰੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੀ ਯਾਦ ਸਮੇਤ
ਗੁਰ ਪਿਤਾ ਦਾਦਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਿਸਾਨ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਭ ਦੁਖ ਭਿੱਟੇ ਦੁਖੀਆਂ ਨੂੰ
ਸਾਨ ਸਰੋਵਰ ਵਿਚ ਤਾਰੀਆਂ ਲਾਹ ਕੇ ਮੋਤੀ ਚੁਗਾਏ ਖਾਤਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ
ਰਸ ਦਿਤਾ। ਆਰੰਭ ਵਿਚ ਆਪ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਗਏ। ਪਰ ਇਕਦੇ ਦਬੇ
ਇਸ਼ਾਰਨ ਵਿਚ ਕਈ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵੀ ਵਿਚ ਵਿਚਨ ਆਪਣੇ ਮਿਤ੍ਰ ਦਰਸ਼ਨ ਪੰਡਿਤ
ਬੀਰੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਹਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤਾਰਦੀ! ਆਪ ਤੁਸਾਂ ਚਰਨ ਛੁਹੀਏ। ਤਾਂ
ਬਸੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਤੋਸ਼ਾ ਮੈਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੇ ਕੋਲ
ਜੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ
"ਰਾਜਾ" ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਿਉਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਤਰ ਜੀ "ਤੁਸਾਂ ਚਰਨ" ਮਾਤਾ ਜੀ
ਮੁੜ ਪੁਛਦਿਆਂ "ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪ ਹੀ ਬਖ਼ਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ" ਤਾਂ ਹਜ਼ੂਰ ਦਾ
ਜਵਾਬ ਸੀ " ਮੈਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ। ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨੇ
ਹਨ।" ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਦੁਲਾਰ ਨਾਲ ਬੋਲੇ, "ਰਾਜਿਆ! ਤੂੰ ਇਕੋ ਸਹੂ,
ਕਿਥੇ ਜੀਅ ਲਾਏਂ "ਦਰਸ਼ਨ ਬਾਹਰੀ ਕਰ" ਸੋਹਣੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅੱਗੇ
ਸੀਸ ਝੁਕਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਸੰਗਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਤੇ ਰੋਣ ਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਸਰਬੰਸ ਦੀਆਂ
ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਬਹੁਤ ਕਈਆਂ। ਸਮੇਤ ਸੰਗਤਾਂ ਕਈ ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਜਾਵਣ ਦਿਤਾ ਇਹ
ਸਾਰਾ 1963 (1906) ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਆਪ ਸਦਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਉਠਦੇ
ਸ਼ਨਾਨ ਆਦਿ ਤੋਂ ਫ਼ਾਰਗ ਹੋ ਕੇ ਸਿਮਰਨ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਜੀਸ ਤੇ —
ਦਸਤਾਰ ਤੇੜ ਕਛਹਿਰਾ ਚਾਦਰ ਸਿਰ ਵਿਚ ਹਰ ਦੁਸ਼ਾਲਾ ਰਖਦੇ। ਤਖ਼ਤ ਪਾਠ ਪੰਜ ਗ੍ਰੰਥ
ਆਸਾ ਜੀ ਦੀ, ਪੰਜ ਗ੍ਰੰਥੀ ਦਾ ਭੋਗ ਪਾਏ ਬਾਦ ਮਨਾਂ ਦੀ ਫਸਲ ਹਰੇ ਭਿਜਦੀ,
ਆਪਣੇ ਦੁਆਲੇ, ਸੰਤ ਦੀ ਫੁਲਵਾੜੇ ਸਾਰੇ ਘਰ ਵਿਹੜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਈਆਂ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀਅਤ
ਨਾ ਸਹਿਣਾ। ਪੰਡਤ ਬਸੰਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤਾਂ ਇਸ ਛੱਡ ਗਏ, ਸੰਗਤਾਂ ਸਮੇਤ ਸਿਖਾਂ ਤੇ
ਸਹਿਜੇ ਸਹਿਜੇ ਸਭ ਘਰ ਸੋਹਣੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਵਾਂਗੂ ਫਿਰਦੇ ਰਹੇ। ਉਹ
ਭੂਮੀ ਦਾ ਸਦਾ ਤੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਰੀ ਤੇਰ ਕਰਨਾ ਚੈਨ ਕਰਦੇ। ਸਰਬੰਸ ਕਿਰਪਾ
ਜੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ। ਰੋਜ਼ਾਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਝੂਲਿਆ ਜਾਂਦੇ
ਨੂਰ ਛਮ ਛਮ ਪੈਂਦੇ।

ਸਭ ਸਮਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਤੇ ਗੁਰੂ ਰਹਿਆ ਕਰੋ। ਆਰਤੀ ਦੇਵੇ
ਸਿਮਰਨ, ਭਜਨ, ਦੁਆਰਾ ਨੂੰ ਭਾਈ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਵਾਲੇ ਗੀਤ ਦੀ ਕਥਾ ਕਰੀਦਾ
ਰਾਮਾਇਣ ਦਾ ਪਾਠ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਮੇਰਾ ਢੱਕਾ ਰਹਿੰਦਾ।

ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਉਚੇਚੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਤੇਰੀ ਸਹਿਜ ਬਣ ਗਿਆ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਂਜ ਇਨੀ ਨਿਸਾਣੀ ਦਾ ਮੇਲਾ ਬੜੀ ਧੂਮ ਧਾਮ ਨਾਲ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਸੱਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਆਰਾਮ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰਖਦਿਆਂ ਇਸ ਮੇਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਿਨ ਗਰਮੀ ਦੇ ਹੁੰਦੇ। ਸੰਗਤਾਂ ਦੂਰੋਂ ਦੂਰੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਦੁਖ ਤਕਲਿਫ਼ਾਂ ਝਾਗ ਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦਿੱਕਤਾਂ ਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰਖਦਿਆਂ, ਨਿਸਾਣੀ ਦੇ ਮੇਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿਤਾ। ਖੂਬ ਰੌਣਕਾਂ ਗਹਿਮ ਹੁੰਦੇ। ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਹੱਦ ਤੋੜ ਭੀੜ ਹੈ।

ਸੰਮਤ 1975 ਬਿ: (1918) ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੀ ਤ੍ਰੈਣੀ ਸੰਗਮ ਬਾਗ ਵਾਲੀ ਕੋਠੀ ਅੰਦਰ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ। ਸਵੇਰਾ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਦਾ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਧੂਪ, ਦੀਪ, ਜੋਤ ਰੱਖ ਸਿਮਰਨ। ਅੱਠੀ ਪਹਿਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਾ, ਲੰਗਰ ਵੇਲੇ ਸ਼ਰਧਾਲੀ ਗਊ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਚਰਜ। ਮਾਈਆਂ ਬੀਬੀਆਂ ਵਾਸਤੇ ਇਤਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਹੋਈ ਕਿ ਕੋਠੀ ਅੰਦਰ ਕੇਵਲ ਪੂਜ ਮਾਤਾ ਜੀਵਨ ਕੌਰ ਜੀ ਹੀ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਨਿਰਮਲੀ ਬੀਬੀ ਨਹੀਂ। ਨਿਤ ਪ੍ਰਤੀ ਨੌ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਭਾਈ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਕਥਾ ↑ (ਨਿਤਨੇਮ ਪਾਠ, ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦਾ ਪਾਠ ਅਤੇ ਭਾਈ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਕਥਾ।) ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਰਤਨ ਅਤੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ।

ਇਸ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸਮੇਂ ਇਕ ਸੌ ਪੰਜੀ ਅਖੰਡ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਭੋਗ ਪਾਏ ਗਏ। ਕੋਠੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੀਬੀ ਨੌਕਰਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਪ ਰਹੀ ਸਾਰ ਹੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਸਗੋਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਪਹਿਰਾ ਕਰ ਦਿਤਾ।

ਇਸ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸਮੇਂ ਸੱਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਪਾਠ ਸੁਣਦੇ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਬਣਾਇਆ। ਪਾਠੀ ਸਿੰਘ ਆਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਫਕੀਰ, ਸੰਤ ਨਾਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਰਾਮੇਕੇ, ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਚੋਕੇ ਦੇ ਆਦਿ ਤੋਂ ਪਾਠ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਜਦ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸੰਤੋਖੀ ਸੱਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਬਚਨ ਕੀਤਾ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਠ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਦੱਖਣਾ ਦਿਉ। ਦੱਖਣਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣ ਕੇ ਪਾਠੀ ਸਿੰਘ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਏ। ਪਰ ਸੰਤ ਆਸਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਿਹਾ, "ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼" ਜੀ ਅਸੀਂ ਅਲਪੱਗ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀ ਦੱਖਣਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਉਠ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਖਣਾ ਦਿਉ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਣ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਕੇ ਸਭ ਵੈਰਾਗੀ ਹੋ ਗਏ ਮੌਨ ਧਾਰ ਲਿਆ ਤੇ ਨੇਤਰ ਸੱਜਲ।

ਇਹਨੀਂ ਦਿਨੀਂ ਸੱਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਸੰਗਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਭਾਈ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਕਥਾ ਹੁੰਦੀ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਗਵਨ ਦੀ ਕਥਾ ਆਉਂਦੀ ਤਾਂ ਨੇਤਰ ਸੱਜਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਬਚਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਤੁਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ:—

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਸਿਆਲੀ ਦਾ ਮੇਲਾ ਬੜੀ ਧੂਮ ਧਾਮ ਨਾਲ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਸੱਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਆਰਾਮ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰਖਦਿਆਂ ਇਸ ਮੇਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂ ਕਿ ਇਹ ਦਿਨ ਗਰਮੀ ਦੇ ਹੁੰਦੇ। ਸੰਗਤਾਂ ਦੂਰੋਂ ਦੂਰੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਧੁੱਪ ਤਪਤ ਕਾਰਨ ਔਖੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਭ ਕਠਨਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰਖਦਿਆਂ ਸਿਆਲੀ ਦੇ ਮੇਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿਤਾ। ਖ਼ੂਬ ਰੌਣਕਾਂ ਰਹਿਸੀ ਹੋਣ। ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸੰਮਤ 1975 ਬਿ: (1918) ਪੂਜਨੀਕ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾਗ ਵਾਲੀ ਕੋਠੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਈ ਗਈ। ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਜੀ ਅਨੰਦ ਦੇਣ ਦਾ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਧੂਪ, ਦੀਪ, ਫੁੱਲ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਅੱਗੇ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰਥਾ, ਜਿਵੇਂ ਦੇਸ਼ ਗਰਮਾਈ ਗਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਪੂਰਨ ਚੜ੍ਹਾਵਣ। ਸਾਰੀਆਂ ਬੀਬੀਆਂ ਵਾਸਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰੀ ਹੋਈ ਕਿ ਰੋਜ਼ ਅਨੰਦ ਵੇਲਾ ਪ੍ਰਭ ਜਾਪ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੀਆਂ ਸੀ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਕੱਲੀ ਬੀਬੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਪ੍ਰਥਾ ਨੇ ਦਸਾਂ ਦੇ ਕਰਬ ਭਾਈ ਸੰਤ ਖਜਿਆ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣ ਕੀਰਤਨ ਅੰਤ ਨਾਲ ਨਿਭਾਵਨ।

ਇਸ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਸਮੇਂ ਇਕ ਸੌ ਪੰਜੀ ਆਂ ਪਰ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਭੋਗ ਪਾਏ ਗਏ। ਭੈਣੀ ਦੇ ਨਾਲੇ ਬੀਬੀ ਨੰਦਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਅਨਾਥ ਕਰੀ ਸਾਰ ਹੋਏ ਦਾਸ ਦਿਤੀਆਂ। ਸਾਰੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਪੱਕਾ ਕਰ ਦਿਤਾ।

ਇਕ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਸਮੇਂ ਸੱਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਪਾਠ ਸੁਣਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਬਣਾਇਆ। ਪਾਠੀ ਸਿੰਘ ਆਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਫਕੀਰ, ਸੰਤ ਨਾਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਰਾਜੇਵਾਲ, ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਠੇਕੇਦਾਰ ਆਦਿ ਤੋਂ ਪਾਠ ਸੁਣਿਆ। ਗਿਆਨ ਵਾਲੇ ਪਾਠ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸੱਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਬਚਨ ਕੀਤਾ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਠ ਸੁਣ ਰਹਿਆ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਦੱਸਣਾ ਇਉਂ। ਦੱਸਣ ਦਾ ਨਾਂਮ ਸੁਣ ਕੇ ਪਾਠੀ ਸਿੰਘ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਏ। ਪਰ ਸੰਤ ਨਾਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਿਹਾ, "ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ" ਜੀ ਆਪ ਹੀ ਅਨਪੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਦੱਸਣਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਉਠ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਇਉਂ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਣ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਸਭ ਵੈਰਾਗੀ ਹੋ ਗਏ ਨੈਣ ਪਾਣੀ ਭਰ ਆਏ ਤੇ ਨੇਤਰ ਜਲ ਵਹਿ ਚੱਲ।

ਉਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਸੱਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਭਾਈ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕਥਾ ਕਰਦੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਜਾਣ ਦੀ ਕਥਾ ਆਉਂਦੀ ਤਾਂ ਨੇਤਰ ਜਲ ਭਰ ਆਉਂਦੇ। ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਿਆਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਤੁਕਾਂ ਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਜਾਂਦੀਆਂ:—

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਘਰ ਘਰ ਦਾ ਵਿਛੋੜਾ,
ਜਿਵੇਂ ਜਿਗਰ ਵਿਚ ਫੋੜਾ।
ਵਿਣੇ ਗਤ ਵਿਚ ਚੂਗ,
ਰਤੀ ਚੈਨ ਨਹੀਂ ਆਵਦਾ॥

ਅਤੇ ਚੈਨ ਨਹੀਂ ਆਵਦਾ ਦਾ ਸਬਦ ਸੁਖਾਰਬਿੰਦ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਤਾਂ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀਆਂ ਭੁੱਬਾਂ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀਆਂ, ਸਸਤਾਨੇ ਵਿਲਕਣੀਆਂ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਪੈਂਦੇ। ਸਾਰੀ ਭਾਈਚੰਗ ਵੈਰਾਗ ਸਾਗਰ ਵਿਚ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦੇ।

ਸੰਮਤ ੧੯੭੭ (੧੯੨੦) ਸਮੇਂ ਮਾਤਾ ਭੁਪਿੰਦਰ ਕੌਰ ਜੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਮੇਰੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਤਨੇਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਬਖਸ਼ੀ ਜਾਵੇ। ਮੇਰੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਬਖਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਜਿਹ ਸਾਈਆਂ ਸਾਡੇ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਤਾਂ ਦੱਖਣਾ ਅਰਪਤ ਕਰ ਦੇਣ। ਮਾਤਾ ਜੀ ਹੋਰ ਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਅਰਪਤ ਕਿਤਾ। ਸਰਜਾਦਾ ਚੇਲੀ, ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਕਾ ਸਾਈ ਈਸ਼ਰ ਕੌਰ ਜੀ ਇਸ ਸਾਲ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਭਰਿਆਂ ਆਇਆ ਕਿ ਅਠ ਅੱਠ ਮੱਘਰ ੧੯੭੭ (੧੯੨੦) ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉਡਾਰੀ ਮਾਰ ਧਰਤੀ ਦਾ ਭਾਰ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਧਰਤਾ ਤੇ ਆਏ। ਮਾਤਾ ਜੀਵਨ ਕੌਰ ਜੀ ਬਹੁਤੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਨਾਈਆਂ। ਗਰੀਬਾਂ ਤੇ ਲਿਤੜੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਜੀਅ ਭਰ ਭਰ ਪਦਾਰਥ ਦਿੱਤੇ।

ਸੰਗਾਂ ਦੇ ਲਾਡਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਭਰੇ ਪਏ ਹਨ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਜੀਵਨ ਨਗਰ ਦੇ ਬਸਨੀਕ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਦੇ ਲਾਡਾਂ ਤੋਂ ਭਲੀ-ਭਾਂਤ ਜਾਣੂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੈ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੇ ਦਿਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਚਨ ਉਸਤਤ-ਉਸਤਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਧਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਸਲਾਂ ਸੋਹਣੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਦਰਤ ਖੇੜੇ ਵਿੱਚ ਹੱਸ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੰਛੀ ਰਸੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਪੰਛੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਰ ਸੋਂਦੇ ਹਨ।

੧੯੯੪ ਬਿਕਰਮੀ (੧੯੩੭) ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨੇ ਇਕ ਜਾ ਗਿਆ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰ ਵਿਖਾਇਆ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਇਕ ਵੱਡੇ ਬੁੱਚੜ ਖਾਨੇ ਦੀ ਸਕੀਮ ਬਣਾਈ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਇੰਸ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪਸ਼ੂ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਾਸ ਤੇ ਖੱਲਾਂ ਬਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ ਹਿੰਦੂ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਖਲਬਲੀ ਮੱਚ ਗਈ। ਕੁਝ ਸਭਾਵਾਂ ਅੰਜੁਮਨਾਂ ਦੇ ਮਤੇ ਬੇਕਾਰ ਗਈਆਂ। ਉਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਤੇ ਦਿਲ ਦੀ ਪੀੜ ਦੱਸੀ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਅਸੀਂ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਚੰਡੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦੇ ਸਵਾ ਲੱਖ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਤੀਰ ਚਲਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਘੁੰਡ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਵਿਛਿਆ,
ਜਿਵੇਂ ਕਿਰਤ ਵਿਚ ਫਿਰਿਆ।
ਵਿਰੇ ਰਤ ਵਿਤ ਪ੍ਰੇਮ,
ਰਤੀ ਭੈਅ ਨਹੀਂ ਆਵਦਾ।।

ਪਰ ਭੈਅ ਨਹੀਂ ਆਵਦਾ ਦਾ ਜਜ਼ਬਾ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਤੇ ਜਿਹਾਦਾਂ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀਆਂ ਭੁੱਖਾਂ ਨਿਰਭਰ ਆਈਆਂ, ਸਸਤਾਨੇ ਕਿਸਾਨੀਆਂ ਅਰਜ਼ ਪਤਾ ਪਈ। ਆਪਣੀ ਭਾਈਚਾਰਾ ਦੋਗਲਾ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਭੁੱਲ ਗਏ।

ਸੰਮਤ 1977 (1920) ਸਮੇਂ ਮਾਤਾ ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਜੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੂੰ ਜਿਤਨੇਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਬਖਸ਼ੀ ਜਾਵੇ। ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਬਖਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਇਹ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਸਮਾਜ ਨਹੀਂ ਤੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਤਾਂ ਦਰਬਾਰ ਅਰਜ਼ ਕਰ ਲੈਣ। ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਆਰੰਭ ਦਿੱਤਾ। ਸਮਝਣਾ ਉਚੀ, ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਕਾ ਮਾਈ ਦੀਦਾਰ ਕੌਰ ਸੀ ਜਿਸ ਸਾਲ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਭਰਿਆਂ ਜਾਪਿਆ ਕਿ ਅੱਠ ਸੱਤਰ 1977 (1920) ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਰਜ਼ਾਂ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਆਰ ਪਾਰਤੀ ਦਾ ਭਾਰ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਤੇ ਆਏ। ਮਾਤਾ ਜੀ ਦਇਆ ਜੀ ਬਹੁਤੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਨਾਈਆਂ। ਗਰੀਬਾਂ ਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਨੂੰ ਜੀਅ ਭਰ ਭਰ ਪਦਾਰਥ ਵੰਡੇ।

ਸੰਗਾਂ ਦੇ ਸਾਕਾਂ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥ ਭਰੇ ਪਏ ਹਨ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਜੀਵਨ ਨਗਰ ਦੇ ਦਸਤੀਰ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਦੇ ਸਾਕਾਂ ਤੋਂ ਭਲੀ-ਭਾਂਤ ਜਾਣੂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਤੇ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੇ ਦਿਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਚਪਨ ਉਮਰ-ਉਮਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਰਸਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਰਸਨਾਂ ਸੰਗਤੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਦਰਤ ਖੇੜੇ ਵਿਚ ਰੰਗ ਦੀ ਹੈ। ਪੰਛੀ ਕਲੋਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸੇ ਦਾਸਤੇ ਧੌਲੀ ਦਿਨਿਆ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇਣਾ ਸਰਵੋਤਮ ਹੈ।

1954 ਬਿਕ੍ਰਮੀ (1897) ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਤੇ ਇਕ ਆਇਤਾ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰ ਵਿਖਾਇਆ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਚ ਇਕ ਵੱਡੇ ਬੁੱਚੜ ਖਾਨੇ ਦੀ ਸਕੀਮ ਬਣਾਈ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਤਨਾਮ ਸਹੀਆਂ ਗਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪਸ਼ੂ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸੀਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਾਸ ਤੇ ਚਮੜਾ ਪਰਦੇਸਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ ਜਿਹੜਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਵਿਚ ਕੁਰਬਾਨੀ ਸਰ ਗਈ। ਕੁਝ ਸਤਾਈ ਆਖੀ ਦੇ ਸਨ ਦਾਵੇਦਾਰ ਸਨਿਆਂ। ਉਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਆਕੇ ਰੋਏ ਤੇ ਦਿਲ ਦੀ ਪੀੜ ਦੱਸੀ। ਕਿ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਆਪੀਂ ਰਹਿਣ ਕਰ ਜੇ ਤਾਂ। ਉੱਤੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦੇ ਸਦਾ ਲੱਖ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਭੋਗ ਪਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਂਗੇ ਜੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੋ ਜਾਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕੋਈ ਡਰ ਨਹੀਂ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੌੜ ਗਈ ਤੇ ਦੀਪਮਾਲਾ ਹੋਈ ਕਿ ਇਸ ਜੰਗ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਛੱਡਣ ਜਾਣੇ ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਤੇ ਪੱਤਰ ਆਏ। ਸੱਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਇਸ ਕਲੰਕ ਤੋਂ ਬਚਿਆ।

੨੦੦੪ ਬਿਕ੍ਰਮੀ (1947) ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਦੰਗਿਆਂ ਕੀਤਾ ਦਿੱਤਾ ਸੱਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਉਜੜੇ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਸਾਉਣ ਖਾਤਰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਇਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ੨੦੦੫ ਬਿਕ੍ਰਮੀ (1948) ਪ੍ਰਯੋਗ ਸ੍ਰੀ ਜੀਵਨ ਨਗਰ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਚਿਰੰਗਸ ਗੜ੍ਹ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਹੋਇਆ। ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਨਗਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਹੀ ਗੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਸਜੇ ਵੇਸੀ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਰੂਪ ਹੁੰਦੀ ਆਹੂਤੀਆਂ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣ ਦੀਆਂ। ੨੦੦੮ ਬਿਕ੍ਰਮੀ (1951) ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਉਪਰੰਤ ਮਹਾਰਾਜ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਸ਼ੁਭ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਬੀਬੀ ਦਲੀਪ ਕੌਰ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਇਸ ਅਨੰਦ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਪਤਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲੱਗਾ ਜਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਭੁਸ਼ਾਂ ਜੱਟੀ ਵੇਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮਹਾਰਾਜ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਲੈਕੜਾਂ ਸਰ ਬੈਠੇ ਤੇ ਬੀਬੀ ਦਲੀਪ ਕੌਰ ਨੇ ਮੱਥਾ ਆ ਟੇਕਿਆ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਬਾਗੜੀ ਭਾਈ ਇਹਨਾਂ ਸਮਾਗਮਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਕਿ ਜੱਗਾਂ ਕਾਰਨ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸੁੱਤੇ ਭਾਗ ਜਾਗ ਪੈਣਗੇ। ਇਹ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਹੇਠ ੨੦੧੫ ਬਿ: (1958) ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ੨੦੧੬ ਬਿ: ਭਾਦੋਂ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਂ ਗਏ (ਉਸ ਸਾਲ ਸਾਰਾ ਭਾਦਰੋਂ ਵੈਰਾਗ ਵਿੱਚ ਬੀਤਿਆ) ਉਸ ਸਮੇਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕੋਨੇ-ਕੋਨੇ, ਸਿਆਮ, ਨੈਰੋਬੀ, ਤੇ ਯੂ. ਕੇ. ਆਦਿ ਤੋਂ ਸੰਗਤਾਂ ਆਈਆਂ। ਸਮੂਹ ਰਾਜਸੀ ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ, ਕਮਿਊਨਿਸਟ, ਅਕਾਲੀ, ਹਿੰਦੂ ਸ, ਭਾਈ, ਨਿਹੰਗ, ਨਿਰਮਲੇ, ਉਦਾਸੀ, ਗੱਦੀ ਸੁਆਮੀ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਤੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾ ਦੀਆਂ ਅਰਪਨ ਕੀਤੀਆਂ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗੱਦੀ ਤੇ ਸੁਸ਼ੋਭਤ ਹੋਏ। ਮਹਾਰਾਜ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਮਹਾਰਾਜ ਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਬਾਬਾ ਜੰਗ ਸਿੰਘ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸਮੂਹ ਸੰਗਤਾਂ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਆ।

ਹੁਣ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਆਰੰਭ ਕੀਤੇ। ਸਾਰਾ ਕਾਰਜ ਕ੍ਰਮ ਪੂਜ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਾਲਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਜੀਵਨ ਨਗਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇ ਫੇਰ ਕੋਈ ਡਰ ਨਹੀਂ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੌੜ ਗਈ ਤੇ ਦੀਪ ਮਾਲਾ ਹੋਈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਜੰਗ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਛੱਡਣ ਜਾਣੇ ਦਾ ਸਰਕਾਰ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਤੇ ਪੱਤਰ ਆਏ। ਸੱਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਕਲੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਗਿਆ।

2004 ਬਿਕ੍ਰਮੀ (1947) ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਦੰਗਿਆਂ ਫੈਲ ਗਿਆ ਸੱਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਉਜੜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਸਾਉਣ ਖਾਤਰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਇਕ ਕਰ ਦਿਤਾ। 2005 ਬਿਕ੍ਰਮੀ (1948) ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਸ੍ਰੀ ਜੀਵਨ ਨਗਰ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਚਿਰਾਗ ਗੜ੍ਹ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਤੇ ਹੋਇਆ। ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੇ ਨਗਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਏ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਤੇ ਦੇਸੀ ਇਲਾਜ ਕਰਾਂ ਕੇਵਲ ਜੁੜੀ ਆਯੁਰਵੈਦੀਆਂ ਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਕੀਤਨ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਦੀਆਂ। 2008 ਬਿਕ੍ਰਮੀ (1951) ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਉਪਰੰਤ ਮਹਾਰਾਜ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਸ਼ੁਭ ਆਨੰਦ ਕਾਰਜ ਬੀਬੀ ਦਲੀਪ ਕੌਰ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਇਸ ਆਨੰਦ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਪਤਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਗਾ ਜਦ ਅਚਨਚੇਤ ਹੋਏ ਬੁਲਾਂ ਜੱਟੀ ਹੋਣੀ ਦੇ ਨਾਲੇ ਮਹਾਰਾਜ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵੱਲੋਂ ਸਾਰ ਬੋਲੇ ਤੇ ਬੀਬੀ ਦਲੀਪ ਕੌਰ ਨੇ ਸੱਚਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਆ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਰਗਹੀ ਭਾਈ ਇਹਨਾਂ ਸਮਾਗਮਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਕਰਨ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸੁੱਤੇ ਭਾਗ ਜਾਗ ਪੈਣਗੇ। ਇਨ੍ਹ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰਾਨੀ ਹੇਠ 2015 ਬਿ: (1958) ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। 2016 ਬਿ: ਭਾਦੋਂ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਂ ਗਏ (ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰਾ ਭਾਰਤ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬੀਤਿਆ) ਉਸ ਸਮੇਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨੇਤਾ-ਨੇਤੇ, ਸਿ ਆਸਾਮ ਨਾਰਦੀ, ਤੇ ਯੂ. ਕੇ. ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਤੋਂ ਸੰਗਤਾਂ ਆਈਆਂ। ਸੰਪ੍ਰਦਾ ਜਮਾਤੀ ਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ, ਕਮਿਊਨਿਸਟ, ਅਕਾਲੀ, ਹਿੰਦੂ, ਭਾਈ, ਸਿੱਖ, ਨਿਰੰਕਾਰੀ, ਉਦਾਸੀ, ਗੱਦਾ ਗੁਸਾਈਂ ਸਾਧ ਪੁਰਖਾਂ ਤੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਫੁੱਲ ਅਰਪਨ ਕੀਤੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗੱਦੀ ਤੇ ਸ਼ੁਸ਼ੋਭਿਤ ਹੋਏ। ਮਹਾਰਾਜ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਮਹਾਰਾਜ ਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਬਾਬਾ ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਸੰਗਤਾਂ ਜੀਸ ਨਿਵਾਇਆ।

ਹੁਣ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਰਸਾਏ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁਕ ਲਿਆ ਤੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਆਰੰਭ ਕੀਤੇ। ਸਾਰਾ ਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਜਾਣ ਲਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਜੀਵਨ ਨਗਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਸਤਾਨ ਗੱਡ, ਦਮਦਮਾ, ਜਗਜੀਤ ਨਗਰ, ਸੰਤ ਨਗਰ ਦੀ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਅਧੀ ਸਵਾ ਲੱਖ ਸਧਾਰਨ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਭੋਗ, ਸਵਾ ਲੱਖ ਚੰਡੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦੇ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਭੋਗ ਪਾਏ ਗਏ। ਮੁੜ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਆਣ ਭਾਗ ਲਾਏ ਤੇ ਸਵਾ ਲੱਖ ਪਾਠਾਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਲੜੀ ਤੁਰ ਪਈ।

ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਉਪਰੰਤ ਦੇਸ਼ ਵਿਚੋਂ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਪਰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀਅਤ ਦਾ ਬੋਲ ਬਾਲਾ ਆਰੰਭ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਕੂਲਾਂ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿਚ ਨਾਮਧਾਰੀ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਤੇ ਉਹੀ ਰੰਗ ਚੜ੍ਹਨ ਲਗਾ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਉਸ ਉਠਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹੋਂ ਪੁੱਟਣ ਲਈ ਕਮਰ ਕਸਾ ਕਰ ਲਿਆ ਅੱਜ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਨੌਜਵਾਨ ਪੈਂਟ ਕੋਟ, ਸਿਨੇਮਾ ਆਦਿ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਭਗਤੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਵਲ ਮੋੜਾ ਪਾ ਗਏ ਹਨ।

ਸੰਮਤ ੨੦੫੫(੧੯੯੭) ਨੇ ਨਵਾਂ ਚੱਕਰ ਚਲਾਇਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਯੋਗ ੩੦, ੩੫, ਅਤੇ ੪੦ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਹੋਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅੱਜ ਪੂਰਾ ਸਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਿਰੰਤਰ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਕਰਕੇ ਨੌਜਵਾਨ ਹਨ। ਇਸੇ ਤੇ ਮਾਈਆਂ ਬੀਬੀਆਂ ਵੀ ਸਾਥ ਤਰੰਤੇ ਭਜਨ ਬਾਣੀ ਦਾ ਨੇਮ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਨਿਭਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਨੌਜਵਾਨ ਧਰਮ ਪ੍ਰਸਤ ਨਿਆਰੀ ਅਸੂਲੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

"ਰੋਸ ਨਾ ਕਰੇ" "ਬੋਲ ਕਬੋਲ ਸਹਿ ਜਾਣਾ" ਸੋਟਾ ਫਿਕਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ ਆਦਿ ਪੰਗਤੀਆਂ ਦਾ ਕੇਵਲ ਪਾਠ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਗੋਂ ਜੀਵਨ ਰਹਿਣੀ ਵਿੱਚ ਢਾਲਣ ਹਿੱਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਸੁਹਣੀਆਂ ਕੱਪੜਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ~~ਸੂਰਜ~~ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ੨ ਵਜੇ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕਰ ਸੂਰਜ ਦੀ ਟਿੱਕੀ ਚੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਵਾਸਤੇ ਚਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਆਦਿ ਅਰਾਮ ਕਰ ਫਿਰ ਪਹਿਰ ਦੇ ਚਾਰ ਵਜੇ ਤੱਕ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਯੋਗ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਜਦ ਤੱਕ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ-ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਇਸ ਦਰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰਦੀ, ਗਊ ਗਰੀਬ ਦੇ ਗਲੇ ਤੋਂ ਛੁਰੀ ਨਹੀਂ ਹਟਦੀ ਤੇ ਸਤਿਜੁਗ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਾਮਦਾਸ ਗੜ੍ਹ, ਦਮਦਮਾ, ਸਰਬਜੀਤ ਨਗਰ, ਸੰਤ ਨਗਰ ਦੀ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਚੰਨਣ ਕੌਰ
ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਦੀ ਝੜੀ ਲਾਈ ਸਵਾ ਲੱਖ ਸਧਾਰਨ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਭੋਗ,
ਸਵਾ ਲੱਖ ਚੰਡੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦੇ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਭੋਗ ਪਾਏ ਗਏ। ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਤੇਗੀ ਸਾਹਿ
ਨੂੰ ਆਦ ਭਾਗ ਲਾਏ ਤੇ ਸਵਾ ਲੱਖ ਪਾਠਾਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਲੜੀ ਤੁਰ ਪਈ।

ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਉਪਰੰਤ ਦੇਸ਼ ਵਿਚੋਂ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ
ਪਰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਦਾ ਬੋਲ ਬਾਲਾ ਅੰਦਰ ਤੋਂ ਗਿਆ। ਸਰਕਾਰੀ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿਚ
ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਤੇ ਉਹੀ ਰੰਗ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗਾ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ
ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਉਸ ਉਠਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹੋਂ ਪੁੱਟਣ ਲਈ ਕਮਰ ਕੱਸਾ ਕਰ ਲਿਆ
ਅੱਜ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾਦਾਰ ਪੈਂਟ ਵੇਟ, ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਆਦਿ ਸਹੂਲਤਾਂ
ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਭਗਤੀ ਸੰਸਾਰੀ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸੰਮਤ ੨੦੫੫ (੧੯੯੭) ਨੇ ਨਵਾਂ ਚੱਕਰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ
ਪ੍ਰਯੋਗ ੩੦, ੩੫, ਅਤੇ ੪੦ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਤਪਿਆ ਕਰਕੇ ਸਭ ਅੱਗ ਪੂਰਾ ਸਾਰ
ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਯੋਗ ਸਤਿਗੁਰ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਦਸੇ ਕਰਾਏ ਸੇਵਾਦਾਰ
ਹਨ। ਇਸ ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਬੀਬੀਆਂ ਹੀ ਸਾਰਾ ਭਰੋਸਾ ਤਪਸ ਬਾਣੀ ਦਾ ਨੇਮ
ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਨਾਲ ਨਿਭਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾਦਾਰ ਚਰਨ
ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਆਣੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

* ਕਰੋਧ ਨਾ ਕਰੋ * "ਬੋਲ ਕਬੋਲ ਸਹਿਣਾ ਰਾਂ" ਮਿੱਠਾ ਵਿਚ ਨਹੀਂ
ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦਾ ਕਰਨਾ ਪਾਲਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਗੋਂ ਜੀਵਨ ਰੂਹਾਨੀ
ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਪ੍ਰੀਤ ਤਾਂ ਵਿਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿੰਘੀਆਂ ਗੁਣੀਆਂ ਦੀ
ਕਰਮਾ ਗੁਰੂ ਤੇ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਅਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਦੋ ਵਜੇ ਤੋਂ ਅਰੰਭ
ਕਰ ਸੂਰਜ ਦੀ ਟਿੱਕੀ ਚੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਤ੍ਰਾਹ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸਤ ਸੰਗ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ
ਆਰਾਮ ਕਰ ਪਿਛਲੇ ਪਹਿਰ ਦੇ ਚਾਰ ਵਜੇ ਤੱਕ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ
ਪ੍ਰਯੋਗ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਜਦ ਤੱਕ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ
ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਇਸ ਦੁਖ ਭਰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰਦੀ,
ਗਊ ਗਰੀਬ ਦੇ ਗਲੇ ਤੋਂ ਛੁਰੀ ਨਹੀਂ ਹਟਦੀ ਤੇ ਸਤਿਜੁਗ ਨਹੀਂ
ਵਰਤਦਾ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Elibrary NamdhariElibrary@gmail.com